SPIRITUL
ASCENSIUNEA SA ÎN DIMENSIUNE

dr.ing. FLORIAN DAN

CLUJ-NAPOCA
2015

Tehnoredactor: dr. ing. Florian DAN

Coperta: Andrei Cristian RAD

ISBN 978-973-0-18327-6

CUPRINS

Motto:

"Cunoaşte-te pe Tine însuţi,
vei cunoaşte astfel tot Universul împreună cu
forţele sale ascunse"
(Inscripţie pe templul din Delphi)

1. INTRODUCERE

Venit la întrupare duhul (spiritul) devine treimic: spirit care locuieşte – vom vedea mai târziu – într-un plan vibraţional inaccesibil vederii noastre fizice, în zona dintre plexul solar şi gât, corpul fizic pe care îl vedem, manifestându-se în spectrul de frecvenţe accesibil vederii umane (fig.1), precum şi sufletul – o energie vie, iniţial neinformată – care le uneşte şi le sincronizează pe primele două componente.

Cele trei componente, împreună, formează fiinţa umană din dimensiunea a III-a a acestor timpuri. În prezent, seminţia umană se află la a patra rasă – cea ariană.

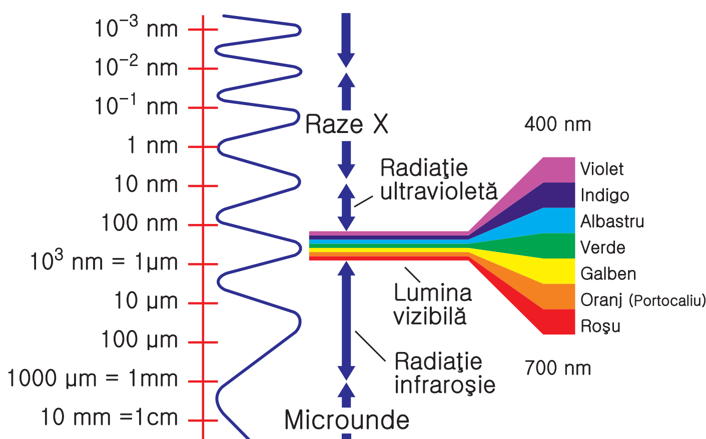

Fig. 1. Spectrul de lumină vizibil ochiului uman

Omul din prima rasă umană, rasa preadamică, denumit şi primordial al Luminii, avea cam 2 metri înălţime, era foarte suplu, cu părul extrem de lung, argintiu sau alb. La chip era foarte tânăr. Faţa lui era aproape perfectă ca frumuseţe, ovală, ochii mari, de culoare similară auriului, verdelui sau negrului din lumea materială.

Omul din cea de-a doua rasă avea o expresie foarte feminină, cu o înălţime de aproximativ 2 metri; ca noutate, a apărut diferenţierea pe sexe: bărbat şi femeie, ce se asemănau foarte mult între ei.

Omul celei de-a treia rase era blond, brunet sau roşcat; bărbatul era „foarte” bărbat iar femeia „foarte” femeie. Bărbatul era solid şi

puternic, masculin, înalt cam de 2 metri, iar femeia era mai micuţă, foarte delicată, cam la 1,8 metri, diafană şi vaporoasă în mişcări şi atitudini.

Omul rasei a patra, rasa umană actuală, apărută după Ultima Ştergere (acum cca 10.000 î.Hr.), este de diferite tipuri: alb, negroid, galben, amerindian, afroindian, eschimo etc. El este cel mai comunicativ dintre toţi ceilalţi. O parte dintre primii născuţi din liniile principale de descendenţi ai acestei rase, care nu au *păcătuit* niciodată, au format grupul *Celor curaţi* din generaţia a patra. Întregul grup condus de Adam (a nu se citi ca nume al unui om, ci ca model uman perfect), s-a stabilit în partea de nord a pământului fizic de atunci, undeva pe teritoriul României de astăzi – mai corect spus, într-un loc ce corespunde cu teritoriul de astăzi al României. În acea perioadă de timp, existau alte coordonate geografice şi alte forme de relief; de atunci, pământul s-a modificat de două ori în mod major: prima dată când s-a încheiat ciclul al treilea, apoi la mijlocul ciclului al patrulea, când a avut loc Potopul lui Noe (cca. 5508 î.Hr.). Ajunşi undeva în nord, pe teritoriul actual al României, grupul *Celor curaţi* conduşă de Adam s-au alăturat *Primordialilor Luminii* – oamenii primodiali din primele două rase,

care se manifestau în spiritele lor de la început. *Primordialii Luminii* îşi găsiseră sălaşul în acest perimetru încă din perioada de început al celui de-al treilea ciclu.

Ei au continuat să existe, în spirit, chiar şi în răstimpul perioadelor de nemanifestare dintre ciclurile cosmice. Când s-a format planul vibraţional material (de o anumită frecvenţă şi densitate a luminii), ei au ales să populeze acea zonă *înaltă* (vibraţional – n.a.), care şi-a păstrat caracteristicile paradisiace originare. În zona în care s-au stabilit, pe teritoriul României de astăzi, Primordialii Luminii, împreună cu Adam şi grupul său, denumiţi *Cei curaţi* (care nu au interferat energetic cu fiinţele malefice din dimensiunea a IV-a) au format Centrul de Putere al Luminii. În acest Centru de putere, ei au dorit să pună bazele unei activităţi planetare, cu scopul declarat de a reîntoarce la Lumină umanitatea căzută din nou sub influenţa celor din dimensiunea a IV-a (acesta a fost şi motivul Marii Ştergeri anterioare apariţiei rasei a patra). În acest scop, ei au cerut ajutorul fiinţelor de lumină din dimensiunea a V-a. Aceste fiinţe, în scurt timp, şi-au stabilit un capăt de pod chiar în acest perimetru. A fost delegată o înaltă fiinţă celestă pentru a proteja şi coordona, în mod

direct, nou constituitul Centru de Putere. Toţi cei pregătiţi în acele timpuri de această fiinţă celestă vor purta mai târziu „titlul" IO. Azi, pe teritoriul României suntem, din nou, întrupate o seamă de spirite cu acest titlu. Unele dintre acestea sunt conştiente de acest aspect spiritual înalt al evoluţiei lor.

O parte din oameni au ales să deschidă diferite Centre de putere secundare pe tot întinsul globului terestru. Una din numeroasele lor fracţiuni a ales să deschidă încă un Centru de putere secundar, pe teritoriul actual al României. Acest Centru de putere secundar este situat în apropierea Sarmisegetusei. Au fost amintite cele de mai sus pentru ca cititorul să înţeleagă că nu s-a întrupat întâmplător în cadrul acestui popor, la fel cum, nici atacurile energetice la nivel subliminal, asupra României, nu sunt întâmplătoare. România va avea un rol esenţial în viitor, datorită structurii sale şi a celor lăsate pe teritoriul său de atlanţi şi alte fiinţe în urma lor.

Omul primordial, pentru a putea rezista în dimensiunea materială, pentru a fi protejat de intemperii şi pentru a putea realiza schimbul de informaţii cu lumea exterioară iniţială, spirituală, fluidică şi materială, mai avea nevoie de ceva...

Este necesar să fie amintit faptul că informaţia, în ultimă instanţă este o vibraţie,

percepută la interferenţa cu un câmp energetic modulat în unde, cu anumiţi parametri. Schimbul de informaţii poate fi înţeles în acest mod ca o interferenţă de vibraţii, de unde sau de câmpuri energetice variabile. Dacă se studiază atent formarea acestor câmpuri, la fiecare nivel de organizare al unui sistem viu, se poate constata că fiecare câmp electromagnetic reprezintă o însumare a mai multor câmpuri energetice aparţinând unor elemente structurale componente. Moleculele însumează sarcinile electrice ale atomilor. Celula va însuma energia de câmp a moleculelor din structura sa şi, din aproape în aproape, se ajunge la un câmp energetic complex, specific fiecărui organism viu. Cu alte cuvinte, şi organismul uman, ca întreg, emite o radiaţie electromagnetică. Emisia acestei radiaţii de către corpul fizic uman a fost modelată de către strategii din Astral după matricea energo-informaţională originală OM şi conform cu tiparele raselor de bază umanoide existente în univers, de fapt a amprentei energetice a ADN-ului acestora. Câmpul energetic creat de această radiaţie înconjoară corpul fizic asemenea unei anvelope. Aparţinând sistemului viu, acesta a fost denumit câmp biologic sau, mai simplu, biocâmp.

Biocâmpurile sunt structuri energetice cu funcţii bine definite în viaţa sistemelor vii. Ele sunt întreţinute şi coordonate fiecare de câte un canal de alimentare (vârtej) energetic.

Biocâmpurile sunt întotdeauna dispuse de jur împrejurul sistemelor vii, ca nişte foi de ceapă şi sunt întotdeauna în aceeaşi succesiune. Aceste biocâmpuri au mărimile guvernate de un raport (proporţie) specific fiecărui sistem viu în parte; acest raport dintre mărimea biocâmpurilor tinde să rămână constant şi, din această cauză, creşterea sau micşorarea unui biocâmp atrage după sine creşterea sau micşorarea celorlalte biocâmpuri. Biocâmpul omului reprezintă totalitatea corpurilor, centrilor, meridianelor, canalelor info-energetice şi a porţilor lor de vibraţie, în tripla ipostază de spirit, suflet şi trup, care se „întind" variind în intervalul general de 3-7 m în jurul trupului fizic, având legătură cu Universul prin canale de legătură specializate. Atât în acest Univers, cât şi în celelalte versuri, multiversuri sau dimensiuni de existenţă, totul este de natură energo-vibratorie şi se supune analogic principiilor rezonanţei.

Fiinţa umană este constituită din mai multe sisteme energo-vibratorii de bază, fiecare dintre acestea funcţionând, acţionând şi reacţionând prin rezonanţă.

Fiecare dintre aceste sisteme are propriul său domeniu distinct de vibraţie şi o anumită frecvenţă. Corpul fizic sau, cu alte cuvinte, cel material (care este alcătuit din majoritatea elementelor tabelului periodic al lui Mendeleev, prezente în diferite proporţii în corpul uman) se încadrează în domeniul celor mai joase frecvenţe vibratorii, ce caracterizează sistemele energetice ale omului.

Orice om, care trăieşte în prezent pe planeta Pământ şi doreşte să urmeze îndemnul divin, plin de înţelepciune, *„cercetează şi vei afla, caută şi vei găsi, cere şi vei primi"*, dacă va acţiona constant şi sincer, plin de aspiraţie, un anumit interval de timp, cu o dăruire lăuntrică suficient de mare, cu o minte deschisă şi cu dorinţa arzătoare de a (se) cunoaşte şi a (se) înţelege, poate să intre gradat în rezonanţă cu aceste sisteme vibratorii.

Aceste surse generatoare de forţă, înţelepciune şi iluminare sunt capabile să-i aducă pacea interioară, înţelegerea menirii sale pe acest pământ, fericire, satisfacţie durabilă în viaţă, desăvârşire spirituală, sănătate, armonie deplină, inspiraţie genială (fig.2). El poate de asemenea, prin informaţiile dobândite, să aspire plin de optimism la supravieţuirea sa în alte forme, după moartea fizică (desomare sau părăsirea corpului fizic),

având siguranţa existenţei eterne şi, în final, reintegrarea sa în dimensiunile înalte ale Împărăţiei Cereşti.

Fig. 2. Cunoaşterea şi nivelul de activare a ADN-ului

Pe această verticală, prezentul volum propune cititorului o reactualizare postHristică a energeticii seminţiei umane, printr-o paralelă între sistemul energetic uman existent înainte de momentul întrupării lui Iisus Hristos şi după acel moment din istorie, deoarece un scop major al acelor evenimente a fost modificarea întregului sistem energetic uman, dar şi al Pământului *(Terra Aurica)*.

Modificările la nivel de Conştiinţă au fost **efecte ulterioare** ale noului sistem energetic. Cititorul este invitat la o scurtă călătorie care marchează pe spirala evolutivă puncte cheie pentru OM şi drumul lui către starea de creator conştient, cu grijă pentru tot ceea ce există, se manifestă şi se află în acord cu legile celeste...

Datele conţinute în această culegere au fost *adunate şi selectate* din numeroasele lecturi parcurse în timp, pe suport electronic sau de hârtie, sau au fost *transmise* autorului. Informaţiile au fost trecute prin filtrul personal al acestuia, apoi verificate „pe teren” şi, în final, sistematizate într-o formă mult mai uşor de acceptat şi de înţeles de către cei dornici, aflaţi pe drumul (re)cunoaşterii de Sine. Menirea lor este aceea de a deschide noi orizonturi de înţelegere a manifestării multidimensionale a fiinţei umane.

AUTORUL

2. VECHIUL SISTEM ENERGETIC UMAN

2.1. Ce sunt şi ce fac chakrele

Corpul uman comunică cu oceanul energetic din care fac parte toate fiinţele vii, prin conexiuni energetice. În măsura în care aceste conexiuni energetice sunt deschise, echilibrate şi curate (fără blocaje), fiinţa umană se află în echilibru în toate aspectele vieţii sale. Uzual, pentru aceste conexiuni sau porţi energetice, literatura de specialitate a stabilit denumirea de chakre.

Chakra – derivat din sanscrită: cakra ṃचक्रं (['tʃəkrə̃]), pronunţată ['tʃəkrə] în limba hindusă; pali: ॰हक्क chakka; chineză: 轮; tibetană: འཁོར་ལོ་ khorlo – este un cuvânt care se traduce prin roată sau cerc. Chakra este reprezentarea în plan conceptual filosofic a unor vârtejuri (vortexuri) energetice, în formă de cerc în plan, conice în spaţiu, care, conform medicinei indiene tradiţionale, ar exista în corpul uman. Deşi există mulţi susţinători contemporani ai conceptului, din cauza plasării lor în dimensiunea a IV-a, ştiinţa

contemporană nu a avut interesul să dovedească public nici existenţa, dar nici inexistenţa chakrelor.

<u>În tradiţia şi în cultura asiatică</u>, au fost identificate în structura energetică a omului un număr de 7 chakre aşa-zise principale. Ele sunt dispuse pe verticală, sunt legate – ca în cazul fiecărei structuri din oricare corp ce formează fiinţa multidimensională umană – de aspecte specializate şi au legătură cu anumite manifestări sau acţiuni, fiind parte integrantă din sistemul energetic uman (fig.3).

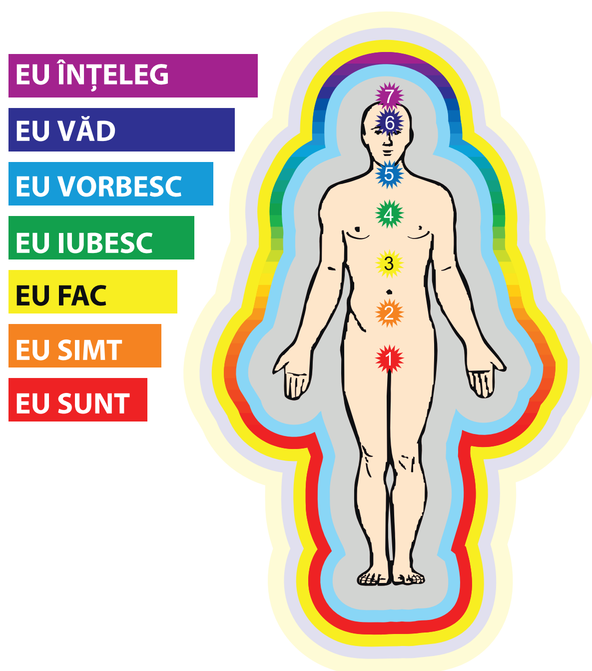

Fig. 3. Cele 7 acţiuni / conexiuni energetice principale

De-a lungul canalului energetic central Sushumna, care străbate coloana vertebrală începând cu zona sacrală şi până în creştetul capului, sunt situate chakrele principale. Dintre acestea, unele se află în activitate, altele nu.

Principalele chakre cu corespondent direct pe corpul fizic sunt localizate cinci pe coloana vertebrală şi două la nivelul capului (fig.4):

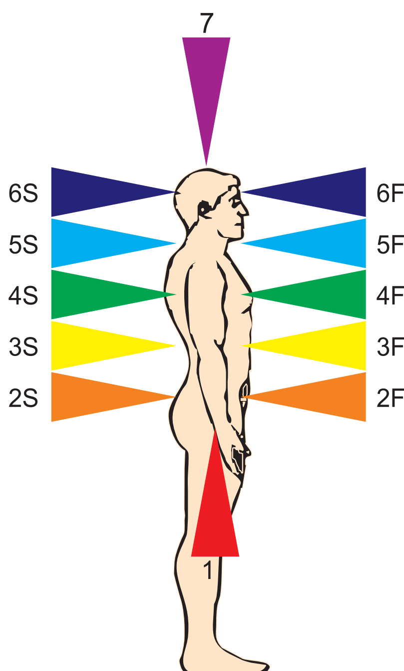

Fig.4.Cele 7 chakre principale uzuale în cultura asiatică

(1) chakra rădăcină (sanscrită: *Mūlādhāra*), care are drept corespondent pe corpul fizic glandele sexuale – gonadele;

(2) chakra sacrală (sanscrită: *Svādhisthāna*), care are corespondent glandele suprarenale;
(3) chakra plexului solar (sanscrită: *Manipūra*), care are corespondent pancreasul;
(4) chakra inimii (sanscrită: *Anāhata*), care are corespondent timusul;
(5) chakra gâtului (sanscrită: *Viśuddha*), care are corespondent tiroida;
(6) chakra frunţii (sanscrită: *Ājñā*), care are corespondent glanda pituitară – atenţie, însă, nu este aceeaşi cu chakra celui de-al treilea ochi(!);
(7) chakra coroanei (sanscrită: *Sahasrāra*), care are corespondent pe corpul fizic glanda pineală.

În afara celor şapte chakre considerate principale mai există un număr de 19-22 chakre şi un număr destul de mare de chakre secundare. Chakrele secundare, de mai mică importanţă, sunt situate în punctele de intersecţie dintre canalele energetice.

Chakrele sunt situate la aproximativ doi-trei centimetri în exteriorul corpului fizic la interfaţa cu corpul eteric. Practic, chakrele sunt ca nişte tunele, tuburi uşor conice, având la capete pâlnii, care străbat toate nivelurile cuantice ale sistemului energetic uman (straturi suprapuse de energie, cu vibraţii diferite, numite corpuri energetice). Deşi la nivelul corpului eteric apar ca nişte vârtejuri, chakrele sunt elemente

complexe ale structurii energetice; ele străbat întreaga aură, începând din faţă şi terminându-se în spate. O chakră apare ca un tunel uşor conic, care se termină cu o pâlnie (vârtej) la limita din faţă şi din spate a corpului fizic.

Pentru formarea unei imagini foarte clare asupra modului în care se prezintă o chakră, se poate imagina un tub care străbate patru substanţe de densităţi diferite: pământ, apă, plasmă şi aer. Nu poate fi vorba, desigur, despre patru tuburi, ci despre unul singur, care străbate patru elemente materiale diferite atât ca structură moleculară, cât şi ca densitate. Acelaşi lucru este valabil şi pentru chakre.

O chakră îşi are punctul de origine în intimitatea structurii energetice a spiritului. Pornind de aici, chakra străbate toate nivelurile cuantice până la corpul eteric, locul unde se află interfaţa chakrei. Vârtejul de energie care apare la suprafaţa corpului eteric este numai punctul *terminus* al chakrei.

Energia existentă în acest univers are o frecvenţă de vibraţie foarte mare, ceea ce îi conferă şi un grad de puritate deosebit. Prin intermediul chakrelor, omul primeşte din acest univers o anumită cantitate de energie, care îi este necesară pentru a-şi putea întreţine, printre altele, şi activităţile corpului fizic. Aşadar, chakrele modifică frecvenţa de vibraţie a energiei universale primite în aşa fel încât ea

să aibă frecvenţa de vibraţie mai mică, dar foarte apropiată de cea a corpului uman (pe măsură ce omul evoluează, vibraţia creşte).

Chakrele au rolul de interfaţă între corpul energetic şi univers. Aşa cum este nevoie de gură pentru hrana materială, tot aşa este nevoie de chakre pentru hrana energetică. Cu cât chakrele sau vortexurile energetice sunt mai deschise, cu atât schimbul informaţional cu exteriorul este mai mare şi biocâmpurile corespunzătoare sunt mai puternice (fig.5). Această situaţie este cea normală şi duce la o mai bună vitalitate, comunicare etc.

Când chakrele sunt curate, ele îşi pot îndeplini complet funcţiile, procesează energiile, aduc energie organelor fizice şi corpurilor subtile şi îndepărtează energiile învechite sau stagnante din corp. O chakră închisă presupune existenţa unei energii de altă consistenţă şi vibraţie, care

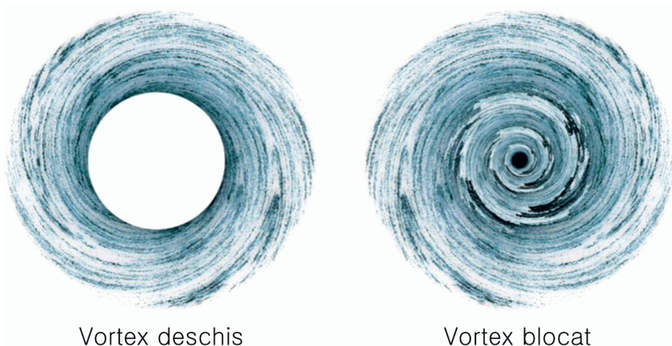

Fig.5. Chakra funcţională şi chakra blocată

prin prezenţa ei blochează transferul de energie spre corpul fizic. Dacă o situaţie stresantă continuă foarte mult timp, chakrele se închid. Atunci când corpul fizic trebuie să funcţioneze sub o presiune continuă sau o depresie, chakrele nu se pot roti şi nu pot funcţiona corect, devenind dezechilibrate sau blocate cu energie veche şi stagnantă sau, în cel mai rău, caz se pot învârti în sens invers sensului lor natural, dând naştere efectului de antichakră, care poate avea urmări dezastruoase. Gândurile şi atitudinile pot bloca energia care curge prin chakre. Emoţiile neexprimate, reprimate, pot conduce la supraîncărcarea chakrelor şi la blocarea sau închiderea lor. Când chakrele sunt închise, energia nu poate fi transformată şi eliberată către corpul fizic. Dacă energia nu curge liber prin conexiunile energetice, pot apărea probleme fizice în anumite zone.

Când o chakră este blocată (fig.5.b), ea are nevoie să fie vindecată prin examinarea şi îndepărtarea barierelor. Deoarece chakrele funcţionează împreună ca un sistem, un blocaj la nivelul unei chakre poate afecta şi activitatea altei chakre. Curăţarea chakrelor ajută la transformarea emoţiilor negative (şi dăunătoare) precum furia, mâhnirea sau vinovăţia, în energii pozitive. Chakrele sănătoase pot îmbunătăţi „starea de bine" la nivel fizic şi emoţional prin curgerea continuă, împrospătarea şi vitalizarea energiei. Chakrele

sunt un „sistem de filtrare” care purifică energiile din planul dens, fizic şi le transformă în energii pozitive ale planului spiritual, conectându-ne cu însăşi Sursa vieţii.

Corpul fizic comunică, de fapt, cu Sursa prin intermediul unui sistem complex format din aceste chakre şi proiecţiile lor în dimensiunea a III-a, materializate prin cele 7 tipuri principale de glande ale sistemului endocrin uman.

Practic, informaţia lumilor subtile este transferată corpului fizic, de către celelalte corpuri, prin intermediul acestui complex interdimensional chakre - glande. Sistemul endocrin (fig.6) va genera un complex de substanţe, numite hormoni, în corpul fizic, având o calitate (compoziţie chimică etc.) în directă relaţie cu calitatea energiilor transmise prin intermediul chakrelor.

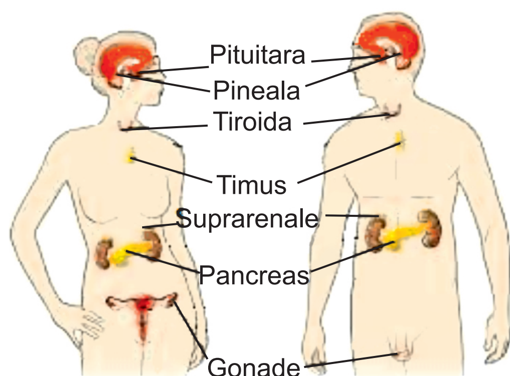

Fig.6. Sistemul endocrin principal

Cuvântul „hormon” provine din limba greacă, însemnând „a stimula”. În organismul uman, hormonii sunt substanţe chimice secretate de glandele endocrine, cu rol de „mesageri” eliberaţi în sânge, pentru a genera modificări fizice, fiziologice sau comportamentale, intervenind, aşadar, de-a lungul întregii vieţi, cu rol în creştere, sexualitate, reproducere, metabolism, somn, stări de spirit. Au acţiune continuă pentru a menţine echilibrul corporal, funcţionalitatea diverselor organe şi pentru a permite adaptarea continuă la mediu. Dintre hormoni, mai importanţi sunt:

Adrenalina – secretată ca reacţie de răspuns la o stare de stres sau este legată de o activitate fizică solicitantă, de necesitatea de a face faţă unui pericol, unei situaţii ieşite din comun, antrenând o accelerare a ritmului cardiac, o creştere a presiunii arteriale, hipoglicemie, o dilatare a bronhiilor şi a pupilelor. Aceasta oferă corpului un plus de energie în situaţii critice sau urgente. Adrenalina este secretată de sistemul nervos central şi de către glandele suprarenale.

Cortizolul – este un hormon eliberat sub efectul stresului pentru a oferi energie, aşa cum se întâmplă şi în cazul adrenalinei. Nivelul maxim este atins, de obicei, dimineaţa devreme, iar cel minim, noaptea şi la

începutul după-amiezei, ceea ce explică diminuarea capacităţilor fizice şi psihice în aceste momente.

Dopamina – este hormonul „fericirii”, de aceea, cand este sintetizat în cantităţi mai mari, starea pozitivă este dominantă. Memoria de scurtă durată se „hrăneşte” cu dopamină, sintetizată din proteine. Cafeina şi ciocolata, precum şi practicarea sporturilor favorizează sintetizarea dopaminei.

Endorfina – este hormonul produs de glanda pituitară. Acţionează împotriva durerii, cantitatea produsă de organism continuând să fie ridicată după un efort fizic de aproximativ 30 de minute, de aceea o activitate intelectuală, după efort fizic, are un randament mai bun.

Melatonina – hormonul „somnului”, este legată de intensitatea luminii naturale. O cantitate redusă de melatonină, produce apatie, depresie indispoziţie (este şi cauza depresiilor hibernale, de care se plâng foarte mulţi oameni). Se recomandă expunerea suficientă la lumina naturală, în timpul zilei, evitarea neoanelor şi diminuarea, seara, a surselor de lumină, pentru a transmite organismului semnalul că noaptea se apropie.

Serotonina – este un neurotransmiţător şi un neuromodulator cu efecte multiple. Cercetările au demonstrat că se găseşte în slabe cantităţi în organismul delincvenţilor şi în cantităţi semnificative la cei care au rol de lideri. De un nivel scăzut de serotonină sunt legate şi furia şi înclinaţia spre violenţă. Factorii care determină scăderea cantităţii de serotonină sunt pierderea unei fiinţe dragi, despărţirea, absenţa relaţiilor sociale, sexuale, gândurile negative etc. Contribuie la creşterea cantităţii de serotonină o viaţă activă, relaţiile armonioase de cuplu, sportul, alimentaţia sănătoasă – legume crude, banane, prune, carnea albă etc.

Oxitocina – este prezentă, mai ales, în organismul femeilor şi este favorizată de raporturile sexuale, sarcină, relaţii sociale active.

O informaţie energetică alterată din corpul eteric va avea ca efect generarea unei astfel de substanţe, de asemenea, alterată, fapt ce va afecta funcţionarea corectă a corpului fizic, în final apărând bolile.

Toate deschiderile chakrelor din partea din faţă a trupului au rolul de a recepţiona şi de a procesa energiile încărcate cu informaţii ce provin din mediu – fie acesta fizic, fie

nonfizic. Cu alte cuvinte, deschiderile din faţă ale chakrelor au rolul unor organe de simţ prin care omul, în mersul lui prin viaţă, primeşte informaţii energetice, care intră prin el. Fiind energii încă neprocesate în faţa omului, pentru că urmează să intre în el, este numit viitorul omului (chiar şi peste *2, 3* sau *n* secunde, tot viitor este, raportat la momentul prezent) (fig.7).

În schimb, prin deschiderile din spate ale chakrelor*,* omul transmite mediului propriile sale energii procesate informaţional, ca rezultat al comportamentului general la momentul prezent. Practic este siajul lăsat de om în trecerea lui prin viaţă. Este numit trecutul omului, deoarece, raportat la momentul prezent, acele energii au fost deja procesate de *2, 3* sau *n* secunde.

Această „curgere" a energiilor prin OM din faţă înspre spate, dinspre viitor înspre trecut, ar putea avea legătură cu manifestarea şi explicarea trecerii timpului fizic. Ar avea sens acea aproape proverbială întoarcere de 90°, pentru a ieşi din acest timp fizic (vezi a 18-a respiraţie din activarea merkabei, sau ultima suflare a lui IISUS pe cruce!).

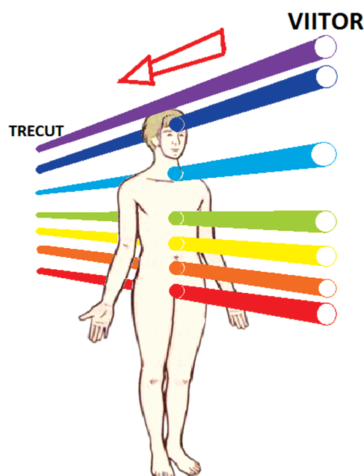

Fig.7. Curgerea energiei, dar şi a timpului

În concluzie, o chakră arată ca un tub uşor conic, terminat la cele două capete – în faţa şi în spatele trupului – cu un fel de pâlnie, formată din mici vârtejuri de energie, care au fost denumite simbolic petale. Prin partea din faţă a trupului, prin petalele aferente, omul primeşte energie din mediu; prin spate, omul transmite propria lui energie încărcată informaţional, către mediu. Pe acest efect se bazează bioterapeutul când scanează cu palmele structurile unui pacient. Emite prin palma dreaptă, prin faţa pacientului, şi recepţionează senzaţii prin palma stângă, prin spatele pacientului, senzaţii pe care le traduce în funcţie de experienţa acumulată ca terapeut.

Fiecare sentiment sau stare sufletească, la fel ca fiecare energie încărcată informaţional primită din mediu, produce în aură un flash luminos. Spre exemplu, o teamă intensă sau o supărare se poate traduce la nivelul chakrei şi, implicit, a aurei umane printr-o culoare întunecată şi un sunet extrem de jos – în care predomină frecvenţele joase, sunet asemănător sirenei unui tren ce trece printr-un tunel – şi printr-un miros greu, înţepător.

În cazul unei bucurii sau în cazul unei senzaţii de confort emoţional sau mental, culorile rezultate din procesarea informaţiei sunt plăcute – predomină rozul şi culorile deschise – sunetele sunt foarte melodioase, iar mirosurile emanate sunt parfumate. Între om şi mediu, între oameni în general, între oameni şi plante, între animale şi oameni, într-un cuvânt între toate vieţuitoarele există schimburi de energie şi informaţie. În momentul în care relaţiile dintre membrii întregului ecosistem viu, care este globul terestru, devin profunde, între chakre se dezvoltă legături sau corzi energetice. Nu toate corzile sunt la fel, unele fiind mai groase decât altele, lucru care depinde de importanţa karmei şi a contractului pe care acea coardă îl manifestă. Totodată, cu cât o persoană se gândeşte mai mult la alta, cu atât acea coardă se îngroaşă mai mult, odată cu acest lucru apărând un schimb şi mai

mare de energie între cele două fiinţe pe acel canal.

Se recomandă în cazul unui atac PSI ca gândul să nu fie îndreptat spre atacator şi nici la atac pentru că astfel se măreşte coarda pe care el va ataca. Corzile cele mai puternice sunt cu rudele şi prietenii cei mai apropiaţi la care omul se gândeşte cel mai mult, acesta fiind motivul pentru care în cazul unei despărţiri sau deces, durează mult mai mult până acesta îşi revine mental, dar şi energetic, din cauza că pierde legătura, dar şi suportul energetic al celui plecat.

Cât despre funcţionarea chakrelor, diferiţi autori vorbesc despre „activarea" unei chakre sau despre sensul de rotire al unei chakre, adică despre sensul în care este procesată energia. Opinia cea mai răspândită este aceea că unele chakre sunt închise, în timp ce altele sunt deschise, adică sunt activate. Mai mult decât atât, se consideră că numai trecerea energiei Kundalini printr-o chakră determină activarea acesteia.

Trebuie făcută distincţia între chakrele aflate *în stare de funcţionare,* în urma trecerii energiei vitale şi chakrele *activate,* datorită urcării energiei Kundalini. Majoritatea chakrelor – în special primele patru chakre – sunt în *stare de funcţionare,* mai mult sau mai puţin, într-un

fel sau altul, la toţi oamenii (cam aici este nivelul mediu evolutiv).

Acest fapt nu se datorează însă unor tehnici iniţiatice, ci nivelului evolutiv al spiritului care dictează modul de comportare a omului.

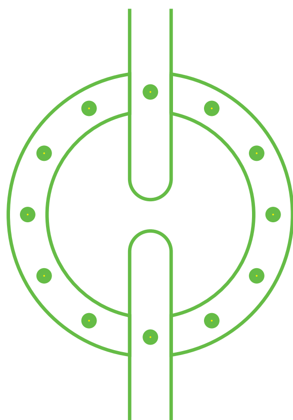

Fig.8. Simbol de dimensiunea 7 (conexiuni energetice?)

Din punct de vedere strict funcţional, primele trei chakre, împreună cu numeroase alte chakre secundare, sunt în activitate numai atunci când omul este încarnat în lumea fizică. După moarte, aceste trei chakre îşi încetează activitatea. Desigur, la omul încarnat, funcţionează şi chakrele superioare în funcţie de nivelul evolutiv al fiecăruia, dar, după moartea corpului fizic, toate chakrele se sting, iar structurile energetice, vor avea o destinaţie în acord cu nivelul evolutiv atins.

2.2. Chakrele principale de bază

2.2.1. Chakra RĂDĂCINĂ (Muladhara)

Chakra rădăcină este situată la baza coloanei vertebrale. Aceasta este în relaţie cu elementul pământ, cu globul terestru în ansamblul său şi cu planul material. Potrivit tradiţiei, culoarea asimilată acesteia este roşu.

Fig. 9. Simbolul chakrei rădăcină

Chakra emană un miros asemănător cu cel al pământului proaspăt săpat. Chakra este asociată apariţiei corpului fizic, deci reprezintă stadiul de creştere, care începe odată cu concepţia şi continuă până în jurul vârstei de un an. Strâns legate de evoluţia acestei chakre sunt viteza de creştere a corpului fizic şi nevoia primară de a supravieţui. Un copil în această perioadă este dependent de alţii în ceea ce priveşte hrana, căldura şi adăpostul. Această

perioadă este cea care ajută la „ancorarea” individului în planul fizic.

Chakra este poziţionată foarte aproape de coccis. Este asociată cu pasiunea, vitalitatea, dorinţa şi energia. Această chakră se roteşte, conferind omului puterea de a fi. Literar, cuvântul muladhara înseamnă rădăcină, de unde întregul sistem îşi extrage vitalitatea şi energia. De aceea ea guvernează tot ce e legat de fizic, grosier, instincte primare, putere, vitalitate. Are rol de bază în supravieţuire şi în situaţii de urgenţă. Această chakră asigură legătura cu pământul, cu energia subtilă telurică şi cu energia feminină (Yin). Dă vitalitate, acurateţe, soliditate, somnolenţă. Coordonează simţul mirosului, glandele sexuale sau gonadele, coloana, oasele, cartilaje, unghii, rect, anus, intestine, prostată, vezica urinară, vagin, uter; asigură eliminarea toxinelor, nervii coccigieni şi porţiunea inferioară a coloanei vertebrale. Răspunde de creativitate, eliberează răspunsul emoţional necesar echilibrului sexual, ajută la tonifierea sentimentelor. Inhibitorul chakrei este *teama, frica,* iar verbele asociate: *a fi, a avea*.

Conţine informaţiile familiale, coordonând instinctul tribal şi loialitatea. O coardă plasată în această chakră înseamnă „am nevoie de ajutorul tău pentru a supravieţui”. Proasta funcţionare a chakrei are ca efect incapacitatea de a menţine o slujbă sau un

nivel de trai şi determină realizarea acţiunilor impuse de frică. Exteriorizează efectele problemelor nerezolvate cu părinţii în perioada copilăriei şi adolescenţei.

La acest nivel se mai acumulează: anxietatea, angoasele, frustrările sexuale, supărările.

Determină flexibilitatea, adaptabilitatea, capacitatea de eliberare din şabloane şi ruperea de o gândire rigidă. Cei ce meditează asupra acestei chakre ating vitalitate, forţă fizică, puterea de a-şi controla greutatea fizică şi instinctele primare. O persoană cu o chakra rădăcină sănătoasă este flexibilă şi capabilă să se adapteze schimbărilor, este echilibrată şi rămâne ancorată în timpul schimbării.

Dezechilibrul ei se poate manifesta printr-o stare de boală fizică şi emoţională, anorexie sau lăcomie (aviditate). Blocajele apar când persoana manifestă: austeritate, fanatism, falsă eliberare sexuală, fantasme, gânduri impure, ocultism; condiţionări greşite, ataşamente emoţionale. Blocajele asociate acestui nivel sunt deconectarea de la natură şi pământ, probleme cu greutatea, probleme financiare, de sănătate, tulburări de miros, depresie, teamă de viitor, oboseală cronică.

Se poate vindeca chakra rădăcină preluând controlul asupra destinului propriu şi luând singur deciziile. O chakra rădăcină

contractată (rigidă) se poate manifesta printr-o atitudine conservatoare, idei (credinţe) rigide, ură, prejudecăţi şi atitudini meschine care pot conduce viaţa cuiva.

Pentru deschidere sau echilibrare se pot folosi următoarele metode: dans, mişcare, mers desculţ prin iarbă (exerciţii de tip mers tibetan), reconectarea la natură, grădinărit, jocul cu copiii, masaj relaxant la picioare, haine de culoare roşie.

Câmpul vital al chakrei are în medie între 1,2 m şi 1,8 m. Oferă informaţii despre vitalitatea organismului. Dacă acest câmp este mic, persoana este bolnăvicioasă, dacă este mare, persoana are potenţial vital bun, dar nu este neapărat sănătoasă. Proasta lui funcţionare determină persoanele să fie aeriene, rupte de realitate, sau să prezinte afecţiuni precum hemoroizii, constipaţia, sciatica.

Câmpul vital situat sub 50 cm indică o persoană grav bolnavă. Limita minimă pe care o poate atinge este 30% din mărimea curentă în stare de sănătate. La o valoare mai mică de 30% poate surveni oricând decesul persoanei.

Pentru echilibrare pot fi utile afirmaţiile:

„Am încredere deplină în Sinele meu Superior spiritual, care îmi satisface toate necesităţile!”;
„Viaţa mea este plină de prosperitate !”

Element: Pământul.
Cromoterapie: Roşu de foc.
Fonoterapie: Do major, vocala *u* şi mantra *LAM*.
Meloterapie: Muzica ritmată.
Aromoterapie: Cedru şi cuişoare.
Cristaloterapie: Agat, coral roşu, rubin, jasp, granat, hematite (magnet), cuarţ fumuriu.
Naturoterapie: Răsărit şi apus de soare, pământul reavăn.
Reiki: Poziţiile palmelor la nivelul inghinal.
Mudra:

2.2.2. Chakra SACRALĂ (Swadishtana)

Chakra sacrală, este poziţionată în jurul osului pubian. Localizarea fizică este în plexul hipogastric cam la trei degete sub ombilic.

Fig.10. Simbolul chakrei sacrale

Culoarea asimilată este portocalie şi este asociată cu bucuria şi sociabilitatea. Potrivit tradiţiei, rolul acestei chakre este legat de aspectul emoţional al omului, de sexualitate, plăcere, procreaţie şi, pe un alt plan, de creativitate. Chakra sacrală începe să se activeze conştient în jurul vârstei de 6 luni, iar efectele dezvoltării ei durează până în jurul vârstei de 2 ani.

Aceasta este perioada în care copilul devine mai puţin dependent de mama sa, iar dacă i se oferă condiţiile pentru a explora mediul ce îl înconjoară, fără constrângeri verbale sau fizice, sentimentul de încredere de sine poate ajuta la crearea unui individ independent şi capabil de a se descurca în orice situaţie întâlnită pe parcursul vieţii.

Această chakră caracterizează energia instinctelor, integrarea socială şi senzualitatea, sensibilitatea faţă de alţii, reprezentând energia subtilă a apei, guvernează trăirile erotice, amoroase (nu instinctul primar de reproducere care ţine de muladhara). Coordonează gustul, glandele suprarenale, vezica urinară, colonul transvers, rinichii şi lichidele: sânge, limfa, sperma, sucurile digestive. Aici este centrul intimităţii, al sexului, al reproducerii creative.

Este utilă cunoaşterea propriilor limite, pentru a putea folosi această energie atât

pentru activităţile zilnice, cât şi pentru protecţie. Corpul are nevoie să fie reîncărcat continuu, pentru a se putea baza pe el la nevoie. Dacă această chakra nu este reîncărcată, ea va apela la toate celelalte chakre pentru a se umple şi în final va seca (va goli) întreg corpul de energie.

Prin chakra sacrală, omul este legat energo-informaţional de regnurile vii ale naturii, de semenii săi; de asemenea, omul este legat de spiritele naturii cu care simpatizează prin rezonanţă. Prin petalele chakrei, omul se leagă la un nivel primar de semenii săi prin corzi energetice. Chakra sacrală posedă şase petale, iar în mijloc are tija de legătură cu straturile profunde. Astfel, prin primele patru petale, un om se leagă energetic, pe linie sexuală, de persoanele de sex opus, iar prin următoarele două petale se leagă de anturaj, de prieteni, de persoanele întâlnite în cadrul relaţiilor sociale cotidiene.

Atunci când, de exemplu, un bărbat face cunoştinţă sau, cel puţin, când priveşte o femeie, iar această femeie îi cade „cu tronc" din punct de vedere sexual, el simte o încălzire a zonei chakrei sacrale. Corzile aruncate în această chakră semnifică „te doresc din punct de vedere sexual” sau „trebuie să acorzi atenţie emoţiilor si sentimentelor mele”. Coarda sexuală poate să fie sau nu acceptată,

însă cea emoţională este bine să fie ermetizată, căci prin ea pierdem energie. Caracterizează nevoia de autocontrol şi manipulare, isteria, furia, frustrarea, anxietatea, diminuarea efectului de stres, influenţează stările depresive şi confuzia mentală; poate asigura suportul autoîncrederii. Coordonează forţa interioară, capacitatea de a accepta fără nevoia de control. În tantra este punctul de excitaţie şi recepţie a senzaţiilor sexuale. Corespunde zonei rinichilor şi a organelor genitale. Cel care meditează asupra acestei chakre nu se va teme de apă, el obţine atunci mari puteri psihice, imaginaţie creatoare genială şi o stăpânire perfectă a funcţiei sexuale şi a simţurilor. Inhibitorul chakrei este *vinovăţia şi izolarea*.

Dezechilibrul acestei chakre se poate manifesta prin inhibiţie sexuală sau inabilitatea în intimitate. Chakra sacrală controlează apetitul pentru mâncare, sex şi plăcere. Dacă se va risipi prea multă energie, se vor „arde" în plus energii necesare altor sisteme din organism. Dacă se păstrează prea multă energie, se va instala obsesivitatea în legătură cu lucruri, obiective intangibile. Echilibrul între controlul şi consumul acestei energii este cheia care va menţine această chakră puternică şi sănătoasă.

Blocajele asociate acestui nivel sunt lipsa de motivaţie, senzaţia că persoana nu este iubită, sentimentul neacceptării de către cei din jur, confuzie în plan emoţional, lipsa creativităţii, apariţia unor relaţii disfuncţionale repetitive, lipsa de energie cronică, sentimentul vinovăţiei, nehotărâre, boli asociate blocajului: sciatica, probleme de urinare, constipaţie, crampe musculare, tensiune musculară, alergii, depresie nervoasă, probleme cu ovarele şi intestinele.

Pentru deschidere sau echilibrare se pot folosi următoarele metode: practica Qi-gong, haine orange, statul la soare, consumarea de lichide, desfăşurarea de activităţi creatoare, vindecarea relaţiilor între masculin şi feminin, exerciţii fizice precum rotirile din şolduri sau legănatul de pe vârfuri pe călcâie, dansul creativ în care corpul este lăsat să se mişte cum vrea el.

Câmpul de control are în medie 2 m. Manifestă capacitatea de autoreglare a funcţiilor proprii, de regenerare a celulelor. Valorile scăzute sunt date de complexe de inferioritate, angoase, fobii, infecţii HIV. Amplificarea acestui câmp duce la activarea funcţiei de revenire la normal şi regenerare.

Pentru echilibrare pot fi utile afirmaţiile:

„Îmi accept şi ţin cont de sexualitatea mea!”
„Sănătatea mea fizică este puternică şi pură!”

Element: Apa.
Cromoterapie: Oranj
Fonoterapie: Re major, vocala *o*, mantra *VAM*.
Meloterapie: Muzica uşoară, muzica germană.
Aromoterapie: Ylang-Ylang, ulm, stejar, verbină, santal.
Cristaloterapie: Carneol, coral, chihlimbar, citrin, topaz auriu.
Naturoterapie: Cerul portocaliu de dimineaţă, apa limpede.
Reiki: Poziţiile palmelor la nivelul ombilicului şi în spate şi în faţă.
Mudra:

2.2.3. Chakra PLEXULUI SOLAR (Manipura)

Chakra plexului solar este situată între ombilic şi osul pieptului, între a douăsprezecea vertebră toracică şi prima vertebră lombară. Culoarea asimilată este galbenul şi este asociată cu inteligenţa, claritatea, fericirea şi creativitatea. Debutul activităţii chakrei plexului solar începe în jurul vârstei de 18 luni şi durează în medie până la împlinirea vârstei de 4 ani.

Fig.11. Simbolul chakrei plexului solar

Această perioadă este marcată de dezvoltarea limbajului şi de înţelegerea spectrului temporal (înţelegerea trecerii timpului, succesiunea perioadelor zilei, a zilelor săptămânii etc). Menţinerea unui echilibru între libertate şi disciplină este crucială în acest stadiu de dezvoltare. Lipsa instituirii unei disciplinări adecvate poate crea o persoană egoistă, însetată de putere şi dominare, iar pe de altă parte o disciplinare prea riguroasă poate duce la blocarea oricărui simţ de autonomie şi încredere în forţele proprii.

Chakra plexului solar este chakra puterii personale şi guvernează toate aspectele ego-ului şi personalităţii, inclusiv simţul de auto-apreciere şi de identitate personală. Ea influenţează puterea personală şi libertatea de decizie. Această chakră reglează puterea voinţei în legătură cu diversele situaţii şi oameni.

Caracteristicile ei sunt ambiţia, expansivitatea, dinamismul, voinţa, chiar şi violenţa.

Este generatorul puterii care ghidează omul prin complicaţiile vieţii, complicaţii care ajută la evoluţie şi maturizare. Ea înfloreşte (se dezvoltă) atunci când omul este ancorat în realitate. Fără provocările vieţii, fără opoziţia şi rezistenţa din partea celorlalţi, determinarea interioară nu se poate motiva. Numai astfel se poate dezvolta puterea personală. Acest aspect este materializat prin crearea propriului nostru destin; aici este centrul de decizie şi alegere – capacitatea de a spune „nu pot" sau „pot".

Permite asumarea responsabilităţii şi autorităţii în viaţă. Această chakră reprezintă „oraşul giuvaerelor" (sau chakra puterii – fiind centrul minţii obiective, materiale, dar care este totuşi şi sub influenţa emoţionalului) şi guvernează stomacul, splina, ficatul, sistemul nervos şi rinichii, iar la nivel de glande pancreasul. Fiziologic guvernează digestia, mental guvernează puterea personală, emoţional expansivitatea şi spiritual tot ceea ce înseamnă creştere şi dezvoltare. Asigură starea de relaxare, diminuarea reacţiilor la agenţii stresanţi şi a anxietăţii precum şi capacitatea de concentrare şi claritate în gândire.

Cel care meditează asupra acestei chakra nu se va teme de moarte iar voinţa şi puterea sa sunt uluitoare. Este chakra cea mai expusă

la vampirismul energetic, acesta se resimte şi ca o durere în zona plexului solar. Ca metodă de protecţie se pot încrucişa degetele de la mâini sau poziţia picior peste picior, la fel şi aşezatul palmei pe plexul solar. Corzile la acest nivel înseamnă: „am nevoie să te controlez”. Aceste corzi trebuie îndepărtate. Inhibitorul chakrei este *ruşinea*.

Dezechilibrul acestei chakre se poate manifesta prin probleme cu stomacul, sentimente de subestimare, neputinţă, descurajare, sau prin nevoia de a-i controla pe ceilalţi sau de a controla toate evenimentele.

Blocajele asociate acestui nivel sunt tendinţa de a le face pe plac tuturor sau persoanelor considerate importante, peste propria persoană, frica asumării responsabilităţii şi a propriei puteri, frica de autoritate, dependenţa de ceilalţi, autocritica, îndoiala, sentimentul de vinovăţie, sindromul „omului invizibil”, boli asociate blocajului: constipaţie sau diaree, hernie, sterilitate, urinare grea sau dureroasă, circulaţie proastă sau dureri la picioare, ulcer, diabet, hipoglicemie, probleme cu ficatul, cu splina, cu pancreasul, artrita, anorexia, dificultăţi respiratorii, dezechilibre în alimentaţie.

Pentru deschidere sau echilibrare se pot folosi următoarele metode: haine galbene, exerciţii de respiraţie (conştientă), eliberarea prin

strigăt atunci când e posibil, aprinderea unui foc de tabără, realizarea unui lucru diferit, ieşirea din rutină, sau prin afirmaţii zilnice pozitive.

Câmpul de protecţie este responsabil cu protecţia sistemului viu, oferă capacitatea de a percepe un un element agresor. Are în medie 2.8 m. Atenţionează subconştientul de diferite prezenţe în câmp, acesta răspunzând cu semnale specifice: de simpatie, plăcere repulsie sau chiar frică. Valorile scăzute indică o persoană fricoasă sau un moment de teamă. Persoanele cu un câmp de protecţie mic sunt dispuse la accidente.

La un câmp sub 1,8 m nu este recomandată munca în medii periculoase (şantiere, mine, pe schele). Slaba funcţionare a chakrei plexului solar şi a câmpului de protecţie cresc riscul de ulcer, diabet, anorexie, bulimie, hipoglicemie. Câmpul cu valori crescute oferă o protecţie bună a organismului în faţa posibilităţii apariţiei accidentelor. Pentru şoferi este ideal un câmp de protecţie cât mai mare. Se poate mentaliza includerea autovehiculului în interiorul acestui câmp de protecţie.

Element: Foc.
Cromoterapie: Galben.
Fonoterapie: Mi major, vocala *o*, mantra *RAM*.
Meloterapie: Ritmuri înfocate şi muzică orchestrală.

Aromoterapie: Lavandă, rozmarin, bergamotă

Uleiuri esenţiale: cele care provin din fructe (portocale, lime, grapefruit), lavandă, muşeţel.

Cristaloterapie: Ochi de tigru, chihlimbar, topaz nobil auriu, citrin.

Naturoterapie: Lumina soarelui de prânz.

Reiki: Poziţiile palmelor la nivelul plexului solar, în spate şi în faţă.

Mudra:

Chakrele 1, 2, şi 3 sunt mai mici şi formează o bază fizică şi emoţională, cu aspect masculin.

2.2.4. Chakra INIMII (Anahata)

Chakra inimii este poziţionată în mijlocul pieptului, în plexul cardiac, pe linia orizontală a inimii, între vertebrele T4 şi T5.

Culoarea asimilată este cea verde şi este asociată cu vindecarea, iubirea necondiţionată, echilibrul, armonia, grija şi blândeţea. Perioada de dezvoltare a chakrei inimii se desfăşoară în pragul de creştere de la patru la şapte ani şi

este caracterizată de legarea relaţiilor cu persoane care nu fac parte dintre membrii familiei apropiate.

Fig.12. Simbolul chakrei inimii

Aceste relaţii ajută la dezvoltarea sentimentelor de stimă şi acceptare de sine. Dacă iubirea şi relaţiile afective poartă întotdeauna o etichetă de natură emoţională, atitudinile care reies din vinovăţia şi regretul unei iubiri neîmpărtăşite, pot crea dificultăţi serioase în viaţa individului.

Este punctul central al sistemului chakrelor şi este crucial în păstrarea echilibrului. 12 nadisuri (canale energetice) pornesc de aici. Forma simbolică a acestei zone este steaua lui David cu 6 colţuri. De aici izvorăsc puterile paranormale ca levitaţia, dedublarea ori translaţia în alte lumi sau corpuri (empatie). Reprezintă elementul subtil al aerului. Acest

centru guvernează emoţiile, senzaţiile, stările de pace interioară, de împlinire etc. Determină capacitatea de iubire, autoîncredere, acceptare, resentimentele, gelozia, ostilitatea, căutarea adevărului, scade şi echilibrează teama şi impactul cu stresul.

Asigură calmul, seninătatea, armonia, stabilitatea şi concentrarea, iubirea, bucuria de a trăi, mila şi compasiunea, accesul către energiile superioare (Lumină). Anahata este situată în centrul pieptului şi are deschidere dublă (în faţa şi în spatele corpului). Această chakră este direct legată cu chakra 7, chakra coroană şi guvernează mâinile, pieptul, inima şi plămânii, iar la nivel de glande timusul (este singura glandă care este foarte mare la copii şi se micşorează pe măsură ce se instalează maturitatea, fiind glanda care reglează funcţionarea sistemului imunitar).

Fiziologic guvernează circulaţia, mental pasiunea, emoţional dragostea necondiţionată pentru sine şi celelalte fiinţe şi spiritual devotamentul. Meditaţiile pe chakra inimii favorizează o legătură directă cu fiinţele de lumină. Mesajul chakrei inimii este acela de a-i accepta pe ceilalţi aşa cum sunt şi de a-i iubi necondiţionat.

Protecţia inimii creşte şi prin dezvoltarea dragostei pentru sine, dragoste care se reflectă

în stabilirea unor legături „de inimă" sănătoase şi prin cunoaşterea a cine şi ce este fiecare cu adevărat, spre binele cel mai înalt. Odată creată o astfel de protecţie pentru inimă, se dezvoltă inocenţa şi puritatea inimii înseşi. Ulterior se va putea vedea puritatea şi frumuseţea fiecărei fiinţe binecuvântate prin Viaţă. Inhibitorul chakrei este *supărarea şi prejudecata.*

Dezechilibrul chakrei inimii se poate manifesta prin neputinţa de a oferi/primi iubire, dependenţa de alte persoane, depresie şi altfel de relaţii disfucţionale. Chakra inimii înfloreşte prin bucurie, încântare, deschidere, împărtăşire, atingere şi conexiune. Se contractează prin durere, pierderi şi traume.

Blocajele sunt generate de probleme cu tatăl (sau soţul), agresiune afectivă, opresiune economică sau politică, comportament cinic, nerespectuos, arogant, nerespectare a bunelor moravuri şi a legilor societăţii, astm; sentiment de nesiguranţă, frică, excese emoţionale; probleme cu mama (sau soţia), probleme afective, superficialitate, imoralitate, atenţie îndreptată spre exterior, false identificări (în special cu ego-ul) şi ataşamente, eforturi excesive mentale sau fizice, letargie, ascetism, materialism, ateism (absenţă a credinţei în Dumnezeu şi a căutării divine), lipsă de interes faţă de propria devenire, lipsă a dorinţei de evoluţie spirituală, superstiţii, ocultism. Boli

asociate blocajului: astm, ameţeli, dureri de cap, dificultăţi în respiraţie, probleme de vedere, dureri în zona pieptului, bronşită, indigestie, gastrită, dureri de inimă, infarct, stări de tristeţe, supărare, mâhnire.

Pentru deschidere sau echilibrare se pot folosi următoarele metode: haine de culoare verde, masajul sau mângâierea de orice fel (eficacitate sporită la rotirea palmei pe piept), începerea unui proces treptat de iertare şi eliberare de rănile sufleteşti.

Câmpul de contact informaţional teluric are în medie valoarea de 3,3 m. Răspunde de capacitatea omului de comunicare cu Terra. Valorile scăzure pot duce la boli grave. Odată cu blocarea chakrei inimii se poate ajunge la infarct, boli de inimă, plămâni, astm, hipo/hipertensiune. Valorile crescute arată o persoană plină de iubire, compasiune. Iar la alt nivel – înclinaţii spre arheologie, minerit, geologie şi radiestezie fizică.

Pentru echilibrare pot fi utile afirmaţiile:

„Dau şi primesc dragoste, liber şi cu uşurinţă!”
„Mă iert pe mine şi pe alţii în totalitate pentru erorile şi judecăţile trecute!”

Culoare: Verde, cu roz în centru.
Element: Aerul.
Cromoterapie: Verde, roz.

Fonoterapie: Fa major; vocala *a*; mantra YAM.
Meloterapie: Muzica clasică, muzica sacră.
Aromoterapie: Trandafiri.
Cristaloterapie: Smarald, jad, cuarţ trandafiriu, turmalin trandafiriu.
Naturoterapie: Pajişte înflorită, cer trandafiriu.
Reiki: Poziţiile palmelor la nivelul plămânilor, a sternului în spate şi în faţă.
Mudra:

2.2.5. Chakra GÂTULUI (Vishuda)

Chakra gâtului este poziţionată în locul unde gâtul se uneşte cu pieptul în dreptul laringelui şi are deschidere dublă (în faţa şi în spatele corpului).

Fig.13. Simbolul chakrei gâtului

Culoarea asimilată este albastră sau turcoaz şi este asociată cu prietenia, loialitatea, comunicarea sinceră şi deschiderea. Aceasta dă puterea de exprimare personală la orice nivel. Dezvoltarea chakrei gâtului, ce are loc între şapte şi doisprezece ani, marchează începutul stadiului de autoexprimare. Dacă energiile chakrelor inferioare au fost integrate într-o măsură rezonabilă, încrederea în sine poate fi construită pe o bază emoţională solidă. Pentru aceasta, omul trebuie să se exprime, în mod conştient, cu claritate şi integritate. Chakra gâtului este poarta către sferele spirituale înalte. Când omul greşeşte – şi i se pune un nod în gât – apare senzaţia inconştientă, difuză, că s-a întâmplat ceva neplăcut, că s-a tăiat conducta de legătură cu ceva aflat în profunzimile sale.

În cunoaşterea ezoterică, chakra este cunoscută sub numele de „Gura Lui Dumnezeu" ("Mouth of God") şi este locul unde energiile sunt „absorbite" de corp. Atenţie!! Orice fel de energii!! Acestea conţin anumite programe, nu toate benefice! Această infuzie de energii se realizează atunci când mintea este liberă şi spiritul este deschis, iar protecţia, garda, este laxă!

Chakra gâtului coordonează: auzul, glandele tiroide, paratiroide (secreţiile de tiroxină, parathormon şi calcitonină), partea superioară a plămânilor, bronhiile, esofagul, gâtul şi

aparatul de vorbire, ceafa, maxilarele, sistemul limfatic, tensiunea arterială. Exprimă încrederea în sine, bucuria, ostilitatea, resentimentele, teama şi frustrarea.

Funcţionarea optimă asigură calmul, senzaţia de bine, capacitatea de comunicare, intuiţia intelectuală, inteligenţa pură. Determină creativitatea, productivitatea, capacitatea de comunicare, trăirile de natură spirituală, transcederea aspectelor temporare.

Această chakră reprezintă „centrul comunicării" şi guvernează aparatul vocal, figura şi braţele. Fiziologic guvernează comunicarea, mental gândirea fluentă, emoţional independenţa şi spiritual simţul securităţii.

Chakra este responsabilă de cunoaşterea akashică. Cel care meditează aici se poate translata cu uşurinţă în trecut ori viitor. Textele Tibetane afirmă că prin acest centru se intră în legătură cu diferitele planuri subtile ale viselor, în zona glandei tiroide, care este amplasată pe axa destinului.

Inhibitorul chakrei este *minciuna şi lipsa de exprimare a opiniilor şi sentimentelor*.

Dezechilibrele chakrei gâtului se materializează prin închiderea acesteia, în urma sentimentelor neaşteptate de frică şi furie, abuz emoţional şi fizic, sentimente de durere sufletească, necinste, bârfă, clevetire şi a oricăror forme de abuz cu substanţe care trec prin gât, provocându-i daune, inclusiv

alcool, tutun, droguri, medicamente (chimice) sau insaţiabilitate alimentară.

Blocajele asociate acestui nivel sunt tendinţa exagerată de a judeca şi critica cu voce tare, dificultăţi în comunicare, defăimarea, boli asociate blocajului: probleme cu gâtul, dureri de dinţi, probleme de tiroidă, laringita.

Pentru deschidere sau echilibrare se pot folosi următoarele metode: haine de culoare albastră, exprimarea trăirilor reprimate, verbal sau în scris, dar cu calm şi naturaleţe, vorbirea cu iubire şi blândeţe, cântatul, exersarea artei cuvântului rostit.

Câmpul de emisie are în medie 3,7 m. Este chakra cea mai afectată de stres. În cazul vindecătorilor şi al telepaţilor este unul din cele mai sensibile puncte la atacuri energetice. Câmpul de emisie răspunde de influenţa omului asupra mediului înconjurator. Emisia colectivă amplifică exponenţial influenţa, generând stări emoţionale puternice.

Culoare: Albastru, azuriu.
Element: Eterul.
Cromoterapie: Azuriu.
Fonoterapie: Sol major, vocala *e*, mantra HAM.
Meloterapie: Muzica cu tonuri înalte, dansuri sacre, meditative.
Aromoterapie: Salvie şi eucalipt.
Cristaloterapie: Acvamarin, calcedonie turcoaz, albastru topaz, sodalit, lapis-lazuli.

Uleiuri esenţiale: Gerania, tămâie, chiparos, lavandă, salvie, muşeţel, eucalipt, santal.
Naturoterapie: Cer albastru, valuri, aerosol.
Reiki: Poziţiile palmelor la nivelul gâtului, şi în spate şi în faţă.
Mudra:

2.2.6. Chakra FRUNŢII (Ajna)

Chakra frunţii, este poziţionată în mijlocul frunţii pe axa dintre sprâncene şi are deschidere dublă (în faţa şi în spatele corpului), dedesubtul punctului celui de-al treilea ochi.

Fig.14. Simbolul chakrei frunţii

Proiecţia posterioară se află sub adâncitura de la baza craniului. Mirosul ajnei este asemănător aerului curat. Culoarea asimilată este indigo şi este asociată cu meditaţia, cu un nivel înalt de intuiţie şi auto-conştientizare.

Chakra frunţii se dezvoltă în anii adolescenţei, când o persoană tânără ar trebui încurajată să reflecteze asupra tiparelor vieţii personale şi a altora. Aceasta este una dintre etapele cheie, când conceptualizarea rolului pe care individul se vede a-l avea în lume devine posibilă. La persoanele la care funcţionează în proporţie de 30%, chakra ajna are culoarea mov cu reflexe rozalii. Atunci când funcţionează în proporţie de 45%, chakra ajna are culoarea mov cu reflexe albastre, iar când funcţionează la trei sferturi din capacitate are culoarea indigo. La oamenii la care funcţionează peste 87*%,* culoarea ajnei este aurie cu reflexe argintii.

Ajna este conectată la glanda pituitară, asemănătoare unei mici sfere strălucitoare, de mărimea unei vişine, dispuse undeva în mijlocul craniului, chiar la nivelul sprâncenelor. Această sferă strălucitoare emite în mod continuu un sunet format din 7 tonuri.

Din sfera de mărimea unei vişine porneşte un fel de pâlnie care se termină la interfaţa corpului eteric*,* cam la cinci centimetri în exteriorul corpului fizic. În centrul acestei pâlnii

se termină canalul lunar, Ida. În partea opusă sferei interioare de mărimea unei vişine se află o altă pâlnie, de culoare albastră, unde se termină canalul solar, Pingala. Cele două pâlnii ale ajnei sunt protejate de o pâlnie mai mare, de formă conică, alcătuită din zale minuscule de lumină. Când este activată complet, această chakră stimulează ambele emisfere ale creierului. Emisfera dreaptă controlează intuiţia şi activitatea creativă. Emisfera stângă controlează gândirea raţională şi analitică. Atunci când cele două emisfere lucrează împreună, se formează o imagine armonioasă asupra realităţii, care constă în gândire logică, imaginaţie şi intuiţie. Chakra frunţii este puterea minţii de a crea realitatea la nivel fizic, emoţional şi mental. Este acea parte a minţii unde se transformă vieţile, unde se încarcă omul cu vitalitate.

Pentru a activa complet această chakră este necesară o examinare atentă şi obiectivă a ideilor auto-limitative, care condiţionează valoarea (devenirea). Pe măsură ce adevărul este extras din experienţele vieţii, se va dezvolta această chakră şi se va dezvolta (întări) spiritul.

Aceasta chakră guvernează creierul mic (controlul muşchilor voluntari), ochii, urechile, nasul, sistemul nervos, capul, creierul, oasele feţei, iar la nivel de glande: hipofiza (glanda

pituitară, fig.15). Fiziologic guvernează accesarea intuiţiei, mental conştiinţa vizuală, emoţional guvernează claritatea. Furnizează energie pentru a experimenta gânduri sau idei concise şi clare.

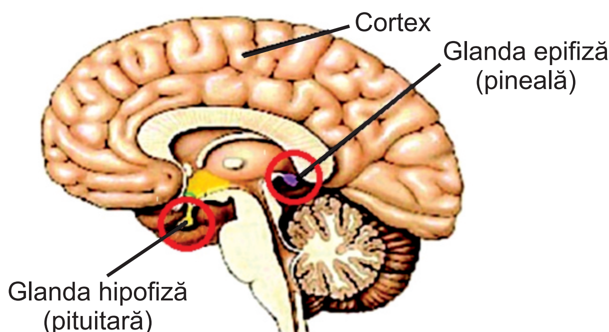

Fig.15. Localizarea glandei pituitare

Este centrul pentru maturitatea psihologică şi pentru principiile etice şi filosofice. La dezechilibru sunt afectate: glanda pituitară, ochiul stâng, nasul, urechile, intuiţia, imaginaţia, înţelegerea, înţelepciunea, liniştea sufletească. Dezechilibrul induce omului efecte mentale şi anume concentrarea doar asupra intelectualităţii, cu ignorarea aspectelor metafizice, refuzul de a cunoaşte conceptele spirituale, frica de intuiţie; efecte fizice – dureri de cap, coşmaruri, halucinaţii.

Inhibitorul chakrei este *iluzia provenită din separarea de divinitate*. Blocajele asociate

acestui nivel sunt frica de a cunoaşte adevărul, confuzia şi lipsa de înţelegere asupra vieţii în ansamblu, lipsa de conştientizare a puterii personale, panică, depresie, probleme de învăţare, boli asociate blocajului: migrene, insomnii, nevralgii, hipertensiune, lumbago, sciatică, imunitate scăzută, sinuzită acută, chiar tumori pe creier, atacuri cerebrale, orbire, surzire. Alte blocaje care se manifestă: limbaj incorect, lipsă de respect, aroganţă, agresivitate, dominaţie asupra altora (ca frustrare a subconştientului); fumat, vorbire împotriva lui Dumnezeu, luare în deşert a numelui divin; sentiment al vinovăţiei, false mantre, dominare de către alţii (sclavie), dar acest ultim aspect este susţinut şi de o mică anomalie artificială din ADN, implantată acolo special în acest scop. Conştientizând-o, aceasta poate fi eliminată printr-o anumită tehnică.

Pentru deschidere sau echilibrare se pot folosi următoarele metode: ieşirea în natură şi contemplarea cerului, a stelelor, a planetelor, contactul cu natura, dar cea mai bună metodă este MEDITAŢIA.

Trezirea completă a ajnei conferă iluminarea spirituală. Semnifică înţelepciunea, capacitatea de autoconducere şi de autodeterminare.

Este important să nu fie ignorate celelalte chakre şi să nu se concentreze atenţia numai pe dezvoltarea chakrei frunţii. O astfel de

acţiune ar conduce spre un dezechilibru, o dezancorare şi chiar neîmplinirea evoluţiei, până la identificarea cauzei...

Câmpul de recepţie are în medie 3,9 m.

Pentru echilibrare pot fi utile afirmaţiile:

„Viziunea mea interioară este clară, puternică!”
„Am încredere deplină în intuiţia
şi viziunea mea interioară!”

Culoare: Indigo.
Element: Lumina.
Cromoterapie: Indigo.
Fonoterapie: La major, vocala *i*, mantra *OM*.
Meloterapie: Muzica clasică şi muzica cosmică.
Aromoterapie: Mentă, iasomie, rozmarin.
Cristaloterapie: Safir indigo, sodalit, lapis, azurit, cuarţ, opal, fluorit, safir albastru.
Naturoterapie: Cerul de noapte.
Reiki: Poziţiile palmelor una pe frunte şi cealaltă la baza craniului.
Mudra:

2.2.7. Chakra COROANEI (Sahashrara)

Chakra coroanei este poziţionată pe coroana craniului, aproximativ în acelaşi loc unde copiii au acel „punct moale” (fontanela), şi are deschidere doar în sus. Chakra este situată la limita dintre creştetul capului şi aură. Se află jumătate în interiorul craniului, jumătate în exterior. Culoarea cea mai adesea asociată cu acest centru energetic este violet. Este centrul de legătură cu întreg macrocosmosul, cu Dumnezeu.

Fig.16. Simbolul chakrei coroanei

Aparţine unui nivel al realităţii mult superior faţă de ceilalţi centri de forţă. Aici are loc experienţa conştiinţei divine beatifice.

Chakra coroană devine activă între 20 şi 27 de ani, atunci când persoana interacţionează conştient cu lumea înconjurătoare. Câteodată, în această etapă, individul îşi poate pune întrebări

despre natura sa şi a întregului din care face parte, întrebări care, odată adresate unei cercetări amănunţite, pot aduce schimbări radicale în viaţa acestuia. Odată cu încheierea unui întreg ciclu de dezvoltare, procesul reîncepe cu reeducarea şi încercarea desăvârşirii chakrei rădăcină.

Aşa cum în scările muzicale fiecare octavă se întoarce la nota de început, ciclul de evoluţie al chakrelor energetice se poate repeta de mai multe ori pe parcursul unei vieţi. Faptul că acest ciclu se reia periodic oferă şansa de a vindeca şi de a repara defecte care au apărut în timpul ciclurilor precedente. De aceea, aceste procese determină întărirea graduală a sistemului energetic uman şi exprimarea unui potenţial în continuă dezvoltare. Această chakră este asociată cu realizarea (cunoaşterea) spirituală, cu contemplarea în tăcere a adevărului etern ca cel mai înalt aspect al Sinelui superior. Este cel mai mare centru de exprimare conştientă şi spirituală personală. Conectează Omul la Dumnezeu, pentru a deveni un purtător de lumină în lume, doar astfel acesta (re)dobândeşte conştiinţa de sine, (re)devine TREAZ.

Chakra coroanei aduce perspicacitate, minte pătrunzătoare, o cunoaştere mai exactă a ceea ce omul este capabil să îndeplinească. A şaptea chakră, poarta albă, guvernează cortexul cerebral, jumătatea superioară a capului, sistemul nervos, creierul, ochiul drept,

iar la nivel de glande epifiza (glanda pineală – fig.15) şi secreţia de serotonină; coordonează şi vitalizează creierul, vorbirea, vederea, echilibrul fizic şi psihic, somnul. Fiziologic guvernează înţelepciunea şi moartea, mental conştiinţa universală şi unitară, emoţional fiinţarea şi spiritual legătura şi eliberarea de karmă. Este asociată cu noţiunea de „cordon argintiu“, care ne leagă de spiritul aflat în legătură cu dimensiunile superioare, legătura cu radiaţia spiritului. Meditaţia asupra acestei chakre duce la pacea universală şi la primirea unor informaţii utile.

Dezechilibrul chakrei coroanei determină apariţia angoaselor, isteria, iritabilitatea şi depresia. Afectează direct: glanda pineală, cortexul cerebral, sistemul nervos central, dreptul ochilor. În schimb, funcţionarea optimă asigură relaxarea, confortul şi seninătatea, de asemenea stimulează spiritualitatea, inspiraţia, unitatea, înţelepciunea divină şi înţelegerea.

Inhibitorul este dat de *ataşamentele lumeşti*. Blocajele asociate acestui nivel sunt vanitate, intelectualism, egocentrism, îngustime a minţii, ignoranţă, trufie intelectuală şi sprituală, autocontrol dezechilibrat, sensibilitate la lumină, sunete, mediu; boli asociate blocajului: boli ale sistemului muscular, osos şi al pielii sau boli cronice neasociate alimentaţiei, migrene. Pentru deschidere sau echilibrare se foloseşte MEDITAŢIA şi

deschiderea conştiinţei ceea ce se traduce prin evoluţie spirituală.

Pentru a activa complet chakra coroanei, nu este necesară renunţarea la lume şi la aspectele ei materiale. Scopul trebuie să fie acela de a vedea Spiritul în toate formele vieţii şi de a înţelege existenţa aici, pe Pământ. La activarea completă a chakrei coroanei, omul trebuie să fie odihnit, liniştit şi împăcat, pentru a contempla minunile şi misterele Divinului.

Câmpul de contact informaţional cu universul, la valori ridicate, conferă omului înclinaţii spre filozofie, preoţie, astronomie, terapie, spre meseria de cosmonaut sau aviator.

Un câmp mic duce la depresie, inadaptabilitate, înstrăinare, stări de şoc. După deces dispar câmpurile chakrelor 1,2,3 şi 6 dar mai rămân active câmpurile chakrelor 4,5,7. Câmpul chakrei gâtului, poate rămâne activ până la 7 ani. Factorul determinant în variabilitatea acestor biocâmpuri este activitatea internă a sistemului viu (vibraţie starea de armonie, etc.).

Pentru echilibrare poate fi utilă afirmaţia:

„Îmi accept şi ţin cont de spiritualitatea mea!”

Culoare: Violet.
Fonoterapie: Si major, consoana *m*, mantra *AUM*.
Meloterapie: Linişte.
Aromoterapie: olibanum lotus.

Cristaloterapie: Ametist, cuarţ, diamant,
Naturoterapie: Pisc înzăpezit.
Reiki: poziţiile palmelor pe creştetul capului.
Mudra:

* * *

Chakrele 5, 6, şi 7 constituie aspectul feminin, fiind atribute ale spiritului, în momentul morţii, pleacă cu acesta. Chakra inimii este cea care uneşte „Cerul” cu „Pământul”.

Odată cu activarea ultimei chakre începe procesul de iluminare. Omul devine conştient de el însuşi şi acceptă să facă voia Divină, în sensul în care nu mai pune pe primul plan propria voinţă/dorinţă.

2.3. Alte chakre principale

Teoria chakrelor inferioare (în jos) şi a celor superioare (în sus) este, la ora actuală, destul de controversată; pornind de la ceea ce este cunoscut din vechea spiritualitate asiatică, s-au dezvoltat, pe diferite căi, teorii mai mult sau mai puţin realiste. Şi asupra culorilor atribuite acestor chakre se poate discuta deoarece, dacă spectrul vizibil (vezi fig.1) este acoperit de cele

şapte chakre (ROGVAIV), atunci în spectrul infraroşu (sub roşu), chakrele inferioare şi în spectrul ultraviolet (peste violet) chakrele superioare, nu mai pot fi mentalizate prin culori, fiind vorba doar de vibraţii.

De fapt, din punct de vedere tehnic, analogia făcută între chakrele de bază şi culori nu face altceva decât să indice faptul că aceşti centri energetici prezintă, de jos în sus, o vibraţie crescândă, exprimată la nivelul conceptelor ancestrale prin culori, neexistând la data aceea alte comparaţii care să sugereze această creştere vibraţională.

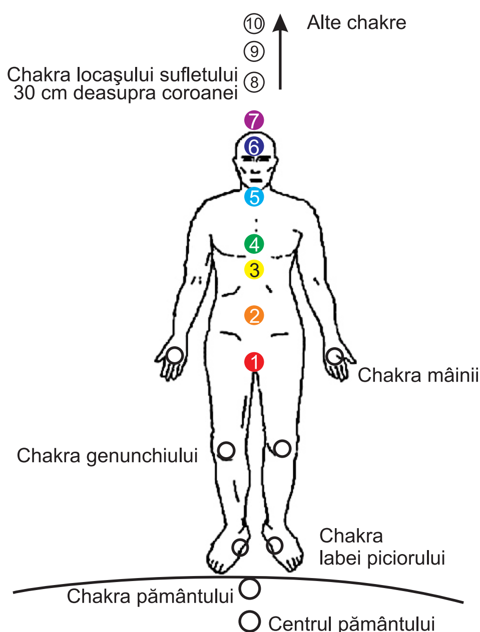

Fig.17. Chakre principale mai puţin accesate

Dacă în privinţa celor şapte chakre principale de bază există un consens general, în ceea ce priveşte restul chakrelor principale părerile sunt împărţite. În cadrul sistemului energetic uman vechi, sunt trecute în revistă, mai jos, şi aceste chakre (fig.17).

Chakra Pământului: este localizată la nivelul pământului, între picioare. Poziţia acesteia este dată de triunghiul echilateral cu vârful în jos şi baza pe pământ, latura fiind egală cu proiecţia corpului (umerilor) pe pământ. Practic este dependentă de forma fizică a fiecăruia. Această chakră împământează şi se traduce în: *a fi cu picioarele pe Pământ.*

Chakrele situate în tălpile picioarelor sunt asemănătoare, ca structură, cu chakrele din centrul palmelor, dar sunt ceva mai mari. Fiecare posedă cinci conuri de lumină, ca nişte fire de lumină ce ies în afara trupului de-a lungul degetelor picioarelor. Acestea asigură schimbul energetic cu Pământul. Este vital să funcţioneze la parametri ideali.

Chakrele din palme se prezintă ca două sfere strălucitoare, cu diametrul aproximativ de un centimetru, ca nişte sori în miniatură, aflaţi

într-o fierbere continuă. Chakra din palma stângă este vizualizată prin analogie cu culoarea roşie, iar chakra din palma dreaptă, prin analogie cu culoarea albastră. Fiecare dintre ele posedă cinci conuri de lumină, ca nişte fire de lumină ce ies în afara trupului de-a lungul degetelor. Culorile lor nu au corespondent în nuanţele spectrului vizibil. Mâinile şi braţele sunt considerate extensii ale chakrei inimii, acestea transmit şi radiază energiile tămăduitoare, calmante ale inimii.

Chakra celui de-al treilea ochi este diferită de chakra frunţii, mulţi autori confundând cei doi centri energetici, care au funcţiuni diferite. Aici este sediul clarviziunii, telepatiei. Chakra celui de-al treilea ochi se manifestă în subplanul vibraţional al corpului astral, reprezentând abilitatea receptorului pineal de a recepţiona informaţii de la entităţile din astral. Această chakră prea deschisă face omul sensibil la nivelul astral şi al gândurilor. Deschiderea accidentală a chakrei este destul de traumatizantă, determinând o furtună de imagini şi gânduri din cele mai ciudate, iar fără a şti ce se întâmplă se poate ajunge pe mâinile unui psihiatru incompetent şi, ulterior, la diagnosticul de schizofrenie.

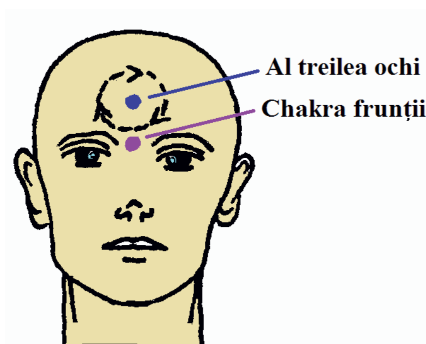

Fig.18. Chakra celui de-al treilea ochi

Altfel, dezvoltând această capacitate, omul poate ajunge telepat, vindecător sau clarvăzător, în funcţie de misiunea personală a fiecăruia.

De asemenea, inţiaţii vechiului sistem energetic uman ştiau că mai există un număr de **chakre deasupra capului**, în afara cutiei craniene, pornind de la 20-30 de centimetri de Sahasrara. Dacă cele 7 chakre cunoscute erau considerate personale, cu manifestare într-o singură întrupare, chakrele următoare intrau în categoria celor transpersonale, care aveau legătură cu manifestările universale nemuritoare.

Chakrele secundare sau minichakrele apar ca mici puncte strălucitoare. Fiind în număr foarte mare, minichakrele punctează corpul eteric în locurile în care sunt amplasate organele eterice.

Toate trăirile interioare care se succed cu repeziciune de-a lungul vieţii lasă urme vizibile la nivelul auric, în sistemul de chakre principale, de chakre secundare sau de minichakre. Prieteniile, relaţiile sociale, relaţiile sexuale, activitatea de zi cu zi, ceea ce face, vorbeşte sau gândeşte un om, ispitele care îl subjugă sau ispitele pe care reuşeşte să le strunească, alimentaţia, alcoolul sau tutunul lasă urme în sistemul auric. Ceea ce este foarte important şi, în acelaşi timp, trebuie să dea de gândit tuturor oamenilor este faptul că sistemul de chakre principale, de chakre secundare, de minichakre sau de nadisuri (canalele energetice) se încarcă cu reziduuri energetice negative, datorită actelor, cuvintelor şi gândurilor nefaste. În momentul în care se încarcă prea mult cu reziduuri energetice, toate aceste elemente aurice au tendinţa de a influenţa negativ organele de care sunt legate. Mai întâi se îmbolnăveşte corespondentul eteric al organului fizic, după care, progresiv, se îmbolnăveşte şi organul fizic. Acesta se îmbolnăveşte întotdeauna după un anumit timp, denumit *timpul personal de conştientizare* a greşelilor săvârşite anterior.

Cauza îmbolnăvirii organelor fizice nu este alta decât încălcarea legilor subtile prin activităţi haotice şi total neînţelepte. Însănătoşirea omului se produce abia în

momentul în care acesta renunţă la obiceiurile, activităţile, cuvintele sau gândurile prin care a încălcat legile universului.

2.4. Aura sistemului energetic uman vechi

2.4.1. Apariţia şi formarea aurei umane

Toate chakrele principale au câteva caracteristici comune, cum ar fi: amplasarea bine definită, reprezentarea printr-un element al naturii primordiale (pământ, apă, foc, aer, eter), au corespondent un organ de simţ, un gest sacru (o mudră), un simbol spaţial, o culoare asociată, menită să sublinieze vibraţia acesteia, o poziţie de aşezare a corpului, un simbol sonor, care nu este altceva decât sunetul emis de chakră, iar reproducerea lui nu este decât un subterfugiu pentru activarea forţată a chakrei, o capacitate paranormală dată de această activare, dar şi un corespondent într-unul din corpurile energetice pe care omul le posedă. Ansamblul acestor corpuri energetice formează un ovoid de emanaţii luminoase şi colorate, care penetrează şi circulă în jurul corpului fizic. Acesta se află în permanentă mişcare, reacţionând atât la stimulii mediului, cât şi la

schimbările de gândire, sentimente şi starea fizică de bine.

Fig.19. Forma aurei umane

A fost numit aura corpului fizic (fig.19). Prima aură a fost alcătuită din corpul eteric, având şi denumirea de protocorp auric originar. Protocorpul auric originar a fost aşadar prima structură aurică exterioară, de formă ovoidală de aproximativ 80-90 de centimetri, ce a apărut la oameni. Oamenii, aflaţi deja la a patra rasă, ar fi trebuit să se manifeste potrivit Ordinii cosmice, iar atunci structura lor corporală ar fi luminat cu de la sine putere (ar fi fost activat corpul de lumină) şi n-ar mai fi fost nevoie să le fie infuzată energia vieţii din exterior. Din păcate, oamenii au ales ***din nou*** altceva (oare ce nu a

funcţionat în proiect, fie şi după unele modificări?): au interferat la nivel energetic cu fiinţele din dimensiunea a IV-a, cărora le-au cedat o parte din energia de viaţă primită de la strategii din Astral. Le-au cedat o parte din suflarea lor de viaţă – o parte din sufletul lor. Aşadar, prin interacţiunea energetică a oamenilor cu acele fiinţe rebele, din protocorpul auric originar s-au separat trei structuri ovoidale distincte. Acestea au fost, în ordine: corpul astral, ca rezultat al practicii sexuale, corpul emoţional ca urmare a nevoii de energii emoţionale a celor din dimensiunea a IV-a. Apoi în urma influenţei directe a îngerilor rebeli, a apărut corpului mental. Îngerii rebeli sunt zeii mentalului şi artizanii a ceea ce azi se numeşte gândirea analitică şi arta creaţiei din creier. Din nefericire, dacă această gândire şi artă a creaţiei nu sunt însoţite de sentimente şi iubire, energia omului se pierde, nu se stochează în ceea ce se numeşte conştiinţă, care nu apare şi nu se dezvoltă! Cunoscând acestea, fiinţele din dimensiunea a IV-a şi-au însuşit această energie – dată iniţial oamenilor – pentru a o folosi în scopuri proprii, ulterior pentru a subjuga seminţia umană, lipsită de conştiinţă.

De-a lungul timpului, cele trei corpuri aurice exterioare s-au transformat progresiv, pentru a ajunge în forma pe care a găsit-o

Iisus Hristos la momentul întrupării sale, când aura se prezenta sub forma unor structuri ovoidale ce învăluiau corpul fizic (motiv pentru care au fost denumite exterioare).

2.4.2. Alcătuirea aurei umane în cultura veche

Multe din tradiţiile spirituale existente au asimilat corpurile subtile energetice cu un înveliş al corpului omenesc, după modelul foiţelor de ceapă, coexistând fie în acelaşi spaţiu cu trupul fizic sau, unele din ele, înconjurând corpul fizic, pe o rază de câţiva metri. S-a utilizat, astfel, noţiunea de aură pentru a indica aceste corpuri energetice, subtile ale omului. Particulele de energie din care sunt alcătuite aceste corpuri au vibraţii diferite între ele, astfel încât pot coexista în acelaşi spaţiu, fără a se deranja unul pe celălalt.

Ideea mai multor corpuri ale omului este prezentă frecvent în culturile antice; egiptenii, de exemplu, afirmau existenţa a trei corpuri: kat (corpul fizic), kal (corpul subtil) şi kul (corpul mental); atât esoterismul clasic european, cât şi cel oriental recunosc existenţa corpurilor: eteric, astral-emoţional, mental şi cauzal. Kabalah vorbeşte, de asemenea, de existenţa unor energii ce

înconjoară corpul, pe care le numeşte „lumină astrală”. Teosofia descrie amănunţit aceste corpuri energetice subtile. Descrierea lor – deşi provine din culturi de origini foarte diferite şi ale căror manifestări de ordin spiritual sunt de asemenea extrem de diferite – conţine în mare parte elemente identice, care au primit denumiri diferite, fapt ce a generat unele confuzii cu privire la apariţia şi poziţionarea acestor corpuri.

Conform tradiţiei vedice, energetica omului era compusă din 5 corpuri din care unul fizic şi patru subtile: corpul eteric, corpul astral, corpul emoţional, corpul mental. A fost făcut un mic artificiu forţat, prin faptul că, pornind de la cele 7 chakre principale ale corpului fizic, s-a încercat, în timp, conexiunea cu un număr de 7 corpuri energetice (fig.20).

Au fost identificate asfel încă două corpuri, denumite apoi corp cauzal (budic), respectiv corp atmic (divin). Vom vedea, mai târziu, faptul că aceste ultime 2 corpuri nu sunt altceva decât 2 niveluri vibraţionale din planul cuantic al spiritului ce este reflectat foarte bine de modelul atomic al lui Bohr (pentru care, acesta a primit premiul Nobel!). Corpurile energetice subtile sunt alcătuite din fluide (altceva decât lichidele) foarte fine.

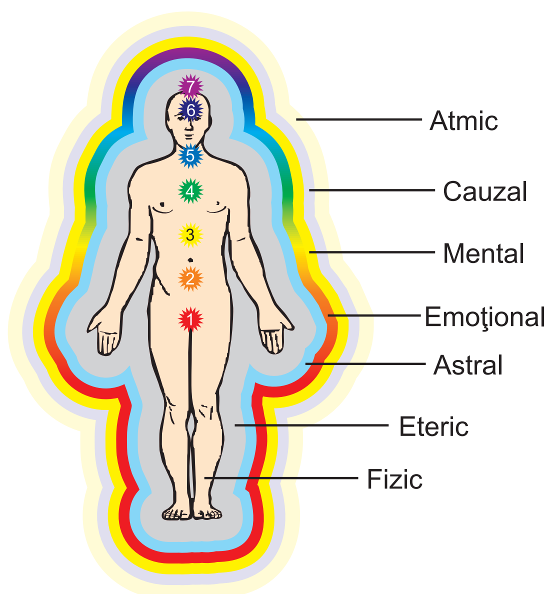

Fig.20. Structura veche a aurei umane

Fiecare corp energetic, se bănuia că se află în legătură directă cu una din chakrele principale, legătura între corpuri şi chakre fiind realizată prin reţeaua de nadisuri. Circulaţia energiei prin corpurile energetice era comparată cu circulaţia sângelui prin corpul fizic. Se cunoştea că vibraţia fiecărui corp energetic variază în funcţie de chakra cu care este în legătură directă. Acţionând asupra unei chakre, sunt influenţate în mod indirect şi celelalte chakre. Acţionând asupra unui corp energetic, sunt influenţate şi celelalte corpuri.

Fiecare corp energetic manifestă o anumită culoare. Această culoare variază în

funcţie de starea emoţională, de modul de gândire sau de acţiune al omului sau în funcţie de starea de sănătate. Orice dezechilibru energetic se formează întâi în corpurile energetice, sub forma unei pete de culoare mai închisă (gri, maro sau negru). Chakrele nu mai au o activitate corespunzătoare şi nu mai pot asigura un schimb eficient de energii subtile cu mediul înconjurător. Ca urmare, corpurile energetice acumulează toxine (energii negative sau programe energo-informaţionale involutive). După un timp, echivalent cu timpul de conştientizare a greşelii, această pată de culoare se măreşte şi pătrunde în corpul fizic. Boala, spre exemplu, reprezintă o atenţionare pe care corpul fizic o manifestă în situaţia în care armonia cu Universul a fost, undeva, cândva, grav perturbată, de către acel om.

2.4.2.1. Corpul fizic în cultura veche

Denumit şi *Annamaya kosha*, corpul fizic era considerat ca având cea mai joasă vibraţie, fiind manifestarea sinelui în grosierul dimensiunii a treia, a dualităţii. Chakra corespunzătoare corpului fizic este chakra rădăcină. Funcţionarea ei la parametrii optimi asigură un corp fizic sănătos, echilibrat energetic. Misticii timpului au împărţit omul în trei părţi principale: capului i-au

atribuit elementul foc, abdomenului elementul apă, iar pieptului elementul aer, ca un element mediator între celelalte două.

Câtă dreptate au avut când au făcut această împărţire devine evident la prima vedere, pentru că tot ceea ce este activ se petrece în cap. În abdomen se petrece contrariul, toate secreţiile şi toată munca ce se petrece acolo aparţin apei ca element. Pieptul aparţine elementului aer şi are un rol de echilibru pentru că aici respiraţia se produce aproape mecanic. Elementul pământ, prin puterea sa coezivă, reprezintă întregul corp cu oasele şi carnea.

Hrana trebuia să conţină toate elementele amestecate între ele. Rezultatul apărut în urma hrănirii este un proces chimic, prin care se păstrează elementele în corpul fizic. Prin dezintegrarea aerului şi hranei se furnizează elementelor substanţele ajutătoare şi în acest mod activitatea lor este menţinută. Dacă un element lipseşte, ar deranja imediat funcţiile asociate acestuia. Dacă elementul foc este în exces, apare setea, elementul aer generează senzaţia de foame, elementul apă generează senzaţia de frig, iar elementul pământ în exces produce oboseala. Pe de altă parte, orice suprasaturaţie a elementelor accentuează efectele în corp. Un surplus de foc dă naştere unei dorinţe arzătoare de mişcare şi activitate

în general; în cazul apei, procesele de secreţie vor fi mai puternice. O suprasaturare a elementului aer solicită o moderare la mâncare, iar suprasaturarea elementului pământ va afecta aspectele vieţii sexuale. Hrana joacă un rol important în păstrarea sănătăţii. Este esenţial să fie respectat principiul moderaţiei în obiceiurile de hrană, muncă şi somn. Buddha a fost adeptul principiului moderaţiei, cerea discipolilor săi să fie întotdeauna moderaţi, să nu se lase să cadă în exces. De fapt, moderaţia era considerată calea regală către fericire. Hrana consumată de om trebuia să fie pură şi nutritivă.

2.4.2.2. Corpul eteric în cultura veche

Identificat sub denumirea sanscrită *Pranamaya kosha*, existenţa sa este consemnată în literatură în jurul anilor 500 î.Hr., chiar de către adepţii lui Pitagora, care susţineau că acesta poate produce diverse efecte în corpul fizic. Asigură schimbul energetic cu corpul fizic prin chakra sacrală, dar susţine întregul sistem de chakre. Culoarea observată este de gri deschis – albastru.

La nivelul corpului eteric există numeroase elemente anatomice specific eterice. Acesta este străbătut de o reţea

complicată de canale prin care circulă energia. Canalele energetice au primit diferite denumiri de-a lungul timpului. Astăzi, datorită influenţei înţelepciunii extrem orientale, aceste canale sunt cunoscute prin utilizarea termenului sanscrit de *nadisuri*.

La nivelul corpului eteric există trei canale energetice principale: Sushumna, Pingala şi Ida (fig.21).

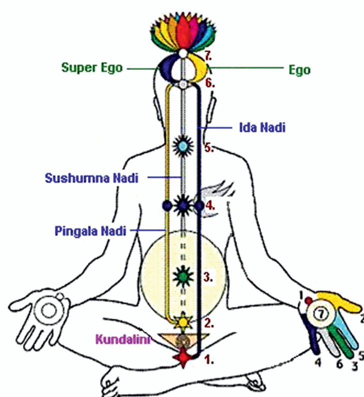

Fig.21. Cele 3 canale energetice principale

În afara celor trei canale principale, există un număr nedeterminat, oricum foarte mare, de canale secundare, de mai mică importanţă. În subplanul cuantic al corpului eteric se regăsesc chakrele. Acestea sunt înşirate de-a lungul coloanei vertebrale a omului, pe canalul central, Sushumna.

Ele asigură în permanenţă schimbul de energii subtile care au rolul de a mijloci comunicarea în orice situaţie. Din fiecare chakră radiază un anumit număr de canale energetice cunoscute în tradiţia yoghină sub numele de petale sau spiţe energetice. Clarvăzătorii susţin adeseori că văd chakrele ca nişte focare de lumină subtilă, distinct colorate, care au un număr diferit de canale, ce pornesc dintr-un punct central. Acestea sunt aliniate de-a lungul unor canale energetice subtile ce au, într-o anumită măsură, corespondenţă în corpul fizic prin intermediul arterelor, venelor, nervilor etc. Cu cât aceste canale subtile sunt mai pure şi mai energizate, capabile să vehiculeze suficientă energie vitală, cu atât trupul este mai sănătos.

Canalul stâng – IDA: este canalul lunar sau rece argintiu. Reprezintă energia feminină (Yin), manifestată prin intuiţie, emoţie, afectivitate, cooperare. Este canalul trecutului, al instinctelor, al dorinţei, al amintirilor. Pe acest canal circulă *apana* (reprezintă principiul pasiv al energiei) fiind legată de partea dreaptă a creierului, creativă şi partea stângă a corpului. Persoanele „pe stânga" sunt letargice, apatice, leneşe, visătoare, romantice, emotive, trăiesc în trecut (din amintiri) şi sunt cu uşurinţă dominate de alţii. Acest canal dezvoltă, ca rezultat al activităţii sale,

superego-ul, situat la nivelul emisferei cerebrale drepte.

Blocajele pe acest canal sunt date de: letargie, expectativă, iresponsabilitate, condiţionări, obiceiuri, superstiţii, magie, ocultism, desfrâu, alcool, droguri, probleme afective, probleme privind mama.

Canalul drept - PINGALA: este canalul solar sau cald, roşu. Reprezintă energia masculină (Yang), manifestată prin analiză, competitivitate, agresivitate. Este canalul viitorului, al planificării, al activităţii fizice şi intelectuale. Pe acest canal circulă *prana* (reprezintă principiul activ al energiei) fiind legată de partea stângă a creierului, de raţional şi de partea dreaptă a corpului. Persoanele „pe dreapta" sunt active, agitate, pragmatice şi materialiste, trăiesc în viitor (îşi fac proiecte) şi sunt înclinate să-i domine pe alţii, fiind uneori arogante, critice.

Acest canal dezvoltă, ca rezultat al activităţii sale, ego-ul, situat la nivelul emisferei cerebrale stângi. Deşi există predominanta „stângă" sau „dreaptă", omul nu rămâne niciodată într-o situaţie extremă. Existenţa umană este o continuă pendulare între atributele canalului stâng şi cele ale canalului drept. Cele două tendinţe între care omul oscilează în mod constant „colorează" percepţia pe care acesta o are despre lumea

în care se manifestă, acreditând falsa impresie că este separat de restul universului. Blocajele pe acest canal sunt date de: hiperactivitate, stres, griji, ambiţie, lipsă de scrupule, vanitate, egoism, mânie, ascetism, rasism, probleme privind tatăl.

Canalul central – SUSHUMNA: este numit şi canalul evoluţiei. Reprezintă starea de echilibru, prezentul. De fapt, prezentul este singura realitate: trecutul nu mai există şi oricum omul nu mai are nicio putere asupra lui, faptele sunt consumate; viitorul încă nu există, deci nu are caracter real, ci poate fi numai un subiect speculativ. Însă, dincolo de aspectele amintite, acest canal îndeplineşte un rol esenţial, în centrul lui se află Tubul Pranic, canalul divin, care rămâne intact în orice împrejurare. Prin acest canal energia Kundalini se ridică până la deschiderea subtilă din chakra 7, prin care individul se conectează cu universul. Deoarece corpul eteric conţine Tubul Pranic, s-a creat confuzie în ceea ce priveşte manifestarea energiei Kundalini, tot în acest corp. Energia Kundalini nu se manifestă în corpul eteric! Blocajele de pe canalul central sunt date de: ateism, materialism, lipsa dorinţei de evoluţie, dezechilibre afective şi emoţionale.

2.4.2.3. Corpul astral în cultura veche

Acest corp este cunoscut sub denumirea sanscrită *Manomaya kosha*, adică corpul mental emoţional; în secolul al XVI-lea a fost denumit pentru prima dată „corp astral" de către Paracelsus. Corpul astral este situat în jurul corpului eteric. Acest corp energetic subtil reprezintă lumea sentimentelor şi dorinţelor umane. Ideile nobile, simbolurile superioare, idealurile înalte, dar şi ideile false ce induc în fiinţă frici şi angoase se regăsesc la nivelul corpului astral. Reflectă starea de sănătate şi, într-un fel, nivelul evolutiv al spiritului.

Acest corp este alcătuit din materie ce vibrează cu o frecvenţă mai înaltă decât cea a corpului eteric. Persoanele care posedau percepţii extrasenzoriale puteau vizualiza acest corp, ce păstrează încă o formă umanoidă până la 50-80 cm de corpul fizic. În câmpul astral se continuă cele 7 chakre, ce realizează racordul dintre corpurile energetice şi corpul fizic.

Corpul astral este vehiculul prin intermediul căruia se poate realizarea expansiunea conştiinţei. Implanturile energetice plasate în acest corp de fiinţele din dimensiunea a IV-a au blocat acest aspect în perioada dinainte de întruparea lui Iisus. Deoarece vibraţiile corpului astral sunt mai fine decât cele ale corpului eteric, sunt posibile călătorii astrale, corpul

astral se poate proiecta la distanţă faţă de corpul fizic, păstrând cu acesta o legătură filiformă, elastică, rezistentă, cunoscută în esoterism sub denumirea de „coardă de argint". Astfel, omul poate călători în lumea astrală şi îşi poate transfera la nivelul conştientului anumite informaţii. Un aspect este extracorporalizarea (dedublarea) sau părăsirea conştientă de către corpul astral a corpului fizic. Foarte asemănătoare cu acest gen de senzaţie sunt stările în care întreaga atenţie este absorbită de o scenă extrem de încărcată emoţional pe care cineva a trăit-o cândva, sau prin proiectarea amănunţită a unui eveniment din viitorul apropiat, momente în care există senzaţia puternică de a fi proiectat chiar acolo, chiar atunci. Focalizarea excepţională ce se produce în acele momente va trece într-un plan secund tot ce se petrece în jurul celui în cauză (zgomote, ambianţă, persoane). De asemenea, reveria (visul diurn) este oarecum înrudită cu dedublarea; în aceste situaţii există o imagine a corpului atenuată, în care omul se vede acţionând departe de corpul fizic.

În timpul somnului, corpul fizic şi corpul eteric se odihnesc în pat, în timp ce corpul astral pluteşte deasupra lor. În somnul profund, fără vise, corpul astral, este desprins de corpul eteric; în somnul cu vis, corpul astral rămâne în contact cu corpul eteric prin

prelungirile cu care omul percepe imaginile mai mult sau mai puţin compexe ale lumii astrale.

Oricine poate să pătrundă în nivelul astral în timpul somnului, într-o formă semiconştientă. În timpul unei meditaţii se poate accesa nivelul astral conştient. În această stare au loc întâlniri cu alte spirite sau se poate călători în locuri în care cu greu s-ar ajunge în viaţa cotidiană. Culoarea corpului astral este dată de frecvenţa la care vibrează structura respectivă. Materia corpului astral apare ca fiind fluidă, colorată, în culori ce variază cu starea sufletească a individului de la albastru auriu în cursul meditaţiei, roz la bucurie până la negru-cenuşiu la mânie şi supărare.

2.4.2.4. Corpul emoţional în cultura veche

La nivelul exterior ca poziţionare, superior ca vibraţie, al corpului astral există un câmp al energiilor sentimentelor. Iată de ce, la început, unii specialişti antici în mod eronat au numit corpul astral şi corp emoţional. Ulterior a fost identificat şi tratat ca un corp separat de cel astral.

Acest corp, asociat chakrei inimii, a fost şi este considerat răscrucea prin care trebuie să treacă toată energia în călătoria ei dintr-o lume într-alta. Energia spirituală trebuie să

treacă prin focul inimii pentru a se transforma în energii fizice inferioare, iar energiile fizice (ale celor trei straturi aurice corespunzătoare chakrelor inferioare) trebuie să treacă prin focul transformator al inimii – pentru a deveni energii spirituale. Corpul emoţional se întinde dincolo de corpul astral, într-un curcubeu rotitor. Este, în ansamblu, o vibraţie dinamică ce influenţează corpul fizic. Dacă emoţiile sunt liniştite şi echilibrate, vibraţiile rezonează prin chakre; acestea trimit unde armonioase prin meridiane şi stimulează glandele să controleze procesele electrochimice ale celulelor. Dacă emoţiile sunt labile, un stimul dezechilibrat rezonează prin chakre către meridianele care vor provoca tensiuni musculare. Glandele pot provoca o reacţie nefastă celulelor şi organelor printr-o amestecare improprie a substanţelor chimice trimise de la glande la celule. Acestea vor determina la rândul lor răspunsul somatic tradus în eliberare de hormoni – plâns, râs etc.

Structura acestui corp este mai fluidă decât cea a corpului astral şi, spre deosebire de acesta, arată mai degrabă ca nori coloraţi dintr-o substanţă fină, aflată în continuă mişcare. Culorile sale variază între nuanţe clare şi strălucitoare şi nuanţe dense, întunecoase şi opace, depinzând de claritatea sau confuzia care se manifestă în sentimentele umane. Atunci când sentimentele sunt clare, culorile se limpezesc şi se aranjează în funcţie de chakre

în ordinea culorilor curcubeului, începând cu roşu la chakra întâi şi până la alb-violet la chakra a şaptea, din creştetul capului.

Exerciţiile de Chi Kung au avut ca punct de pornire descoperirile făcute în vechime de către maeştrii taoişti, conform cărora organele interne majore sunt depozitare ale emoţiilor (pozitive şi negative – clasificarea le aparţine) şi că, lucrând direct pe ele, se puteau efectua transformări energetice dinamice necesare în viaţa cotidiană.

Alte şcoli antice susţineau că nu există emoţii rele. Pot exista doar gânduri de vibraţie joasă, în care sunt plasate aceste emoţii. Dacă emoţiile sunt lăsate să supravieţuiască fără ca omul să încerce să le blocheze total în gânduri mentale, rezultatul strădaniei va fi inducerea păcii şi armoniei în toate celulele corpului. Gândurile, în viziunea anticilor, nu pot umple emoţiile, ele doar vor bloca emoţiile şi o cantitate apreciabilă de energie care va stagna în corp, cu toate efectele nefaste ulterioare.

2.4.2.5. Corpul mental în cultura veche

Cunoscut şi sub numele de *Vijnanamaya kosha*, acest corp ovoidal înfăşoară şi pătrunde toate corpurile, depăşind corpul emoţional cu circa 25-30 de centimetri. Fluidul corpului mental vibrează la o frecvenţă mai înaltă decât

cel al corpului emoţional. Era şi este considerat centrul gândirii şi înţelegerii. Pentru omul antic, acest corp era mult mai puţin solicitat, faţă de corpul emoţional caracterizat prin emoţii intens trăite, dar de vibraţie scăzută.

Culorile şi calităţile acestui corp reflectă interesele fiinţei umane, aptitudinile mentale, active sau latente. Energia de la nivel mental influenţează condiţia fizică, datorită unui „fenomen-cascadă" în care corpul mental acţionează asupra corpul emoţional, apoi astral, care la rândul lui influenţează corpul eteric, iar acesta influenţează corpul fizic. Dacă între diferitele aspecte ale personalităţii (mentale, emoţionale etc.) există o relaţie armonioasă, fluxul de energie trece dintr-un corp subtil în altul, în mod ritmic. Lipsa armoniei poate apărea datorită stresului, rigidităţii mentale, exceselor emoţionale, tensiunilor relaţionale, tendinţelor egocentrice, spiritului excesiv al posesivităţii, geloziei etc. În toate aceste cazuri, corpul fizic este puternic afectat. Persoanele înzestrate cu clarviziune pot distinge în interiorul corpului mental formele gând ce apar ca nişte picături, acumulări de energii de vibraţii diferite şi intensităţi luminoase diferite. Acest corp arată de obicei ca o lumină galben strălucitoare, radiind în jurul întregului corp fizic. El se extinde şi începe să sclipească

atunci când omul are o activitate mentală intensă. Corpul mental are o structură proprie care include forme mentale create de procesele gândirii, deseori colorate de corpul emoţional, în diverse culori. Cu cât o idee este mai clară şi mai bine stabilită, cu atât şi forma mentală asociată gândului respectiv este mai bine conturată în corpul mental. Omul însuşi hrăneşte aceste forme mentale atunci când se concentrează asupra gândurilor pe care ele le reprezintă.

Gândirea, gândul în sine, fiind o energie magnetică atât de subtilă, nu putea fi detectată cu niciun instrument antic. Gândirea are un caracter material şi o influenţă asupra materiei, prezintă o forţă deosebită şi se produce sub impulsul voinţei spiritului. Gândirea aduce claritate, claritatea întăreşte voinţa, iar voinţa determină acţiunea, fapta. Corpul mental al gândirii conştiente poate fi direct afectat de gândirea dezechilibrată sau negativă. Teama, furia, tristeţea, disperarea şi confuzia pot produce paraziţi în câmpul minţii. Este foarte dificilă gândirea limpede când există o tulburare afectivă. Corpul mental este lumea formelor gând care influenţează tot ce face omul.

Se ştia faptul că în corpul mental iau naştere formele diferitelor idei, create de spirit. Toate spiritele au acest corp al gândurilor,

corpul mental, dar nu la toate este la fel de dezvoltat. Astfel, spiritele mai tinere nu pot crea şi recepţiona decât idei simple, comune, puţine şi mai concrete (brute). Cele mai vechi şi mai experimentate pot crea şi asimila idei complexe, superioare, elevate, abstracte, ştiinţifice şi filosofice. În viziunea anticilor, corpul mental înconjoară spiritul, ce are sediul deasupra capului; pentru un spirit mai evoluat, aura acestui corp se va manifesta mai intens în jurul capului.

Mecanismul vieţii omeneşti era considerat simplu: corpul fizic, având o necesitate, o trimite corpului astral prin intermediul corpului eteric. În corpul astral se naşte o dorinţă, corespunzătoare necesităţii sau impresiei primite de la corpul fizic. Dorinţa corpului astral se transmite sub formă de vibraţii, prin intermediul celorlalte corpuri, până la scânteia divină, care ia cunoştinţă de cerinţa corpului fizic, cugetă în interiorul său şi apoi decide. Punând în acţiune voinţa sa, spiritul începe să vibreze, vibraţiile trezind din interiorul său anumite forme sau clişee în concordanţă cu dorinţa respectivă.

Potrivit celor cunoscute şi experimentate deja, se concretizează în corpul mental o formă gând, o individualitate de sine stătătoare, o entitate vie, numită idee. Această entitate idee este expulzată în afară,

determinând în drumul ei anumite vibraţii în corpul astral. La rândul său, datorită impulsului venit de la idee, corpul astral, prin intermediul corpului eteric, comandă unei anumite glande din sistemul cerebrospinal să intre în acţiune, pentru îndeplinirea cerinţei, a evitării neajunsului simţit, sau a obţinerii unui lucru dorit.

Anticii afirmau faptul că, cu cât spiritul evoluează, stările sale sufleteşti se ridică din inferioare spre stări superioare. Corpul său mental devine mai fin, se transformă, construindu-se dintr-o materie fluidică din ce în ce mai fină, ca urmare, va avea o vibraţie tot mai ridicată.

Corpul mental format dintr-o materie de calitate inferioară este supus influenţelor corpului fizic şi va atrage din afară idei inferioare, comune, cu vibraţii joase, urâte şi respingătoare ca formă şi culoare.

Cu trecerea timpului, prin numeroase reîncarnări, observaţiile şi suferinţele îndurate fac spiritul să devină mai activ, mai tare în voinţă şi mai atent. Din această cauză, el se dezrobeşte din ce în ce mai mult de influenţele şi dorinţele corpului fizic, iar, de la un moment dat al existenţei întrupate, chiar de atracţiile, dorinţele şi înclinaţiile materiei vii, care constituie corpul său fizic. Din acest moment, ideile ce frământă corpul mental devin mai

înalte, mai abstracte, mai filosofice, într-un cuvânt, mai spiritualizate.

Suferinţele îndurate în timpul vieţilor avute secole de-a rândul au făcut spiritul mai înţelept. De la acest nivel evolutiv, acesta ştie să stăpânească materia corpului fizic şi să elimine din corpul mental ideile de o calitate inferioară. Spiritul, la şcoala pământeană, învaţă şi se elevează prin intermediul instrumentelor sale şi în special prin corpul mental, cu care culege ideile ce plutesc prin spaţiu, ca praful prin atmosferă. Dar, pentru ca acest corp să funcţioneze perfect, se cere pace şi calm în celelalte corpuri, în special în corpul astral, unde este sediul dorinţelor! Dacă aceste corpuri sunt liniştite, toate ideile sosite din afară vor fi redate clar şi spiritul le va putea interpreta.

Un alt aspect subliniat de filozofii antici face referire la diferenţa dintre intuiţie şi imaginaţie, ca instrumente ale corpului mental.

Datorită impresiilor provenite din afară, spiritul caută mereu, în arhivele sale, ideile corespunzătoare, pe care le înşiră, le combină şi deduce ceea ce va urma, ca fapte, sau ceea ce va hotărî într-o întrupare viitoare, la nivel de idei, având alt corp fizic. Repetarea acestui proces continuu generează facultatea numită intuiţie. Căutarea ideilor în interiorul spiritului şi aducerea lor pe primul plan al atenţiei reprezintă imaginaţia. Spiritul nu poate imagina

ceea ce nu a recepţionat, perceput, văzut, citit, auzit, simţit, mirosit, gustat, anterior. Imaginaţia reprezintă facultatea de a crea mental idei noi, având ca model ideile dobândite şi depozitate în spirit. În cultura Chinei antice, circula certitudinea că în corpul fizic există trei centri de gândire (fig.22) prin care se derulează filozofia unei întrupări.

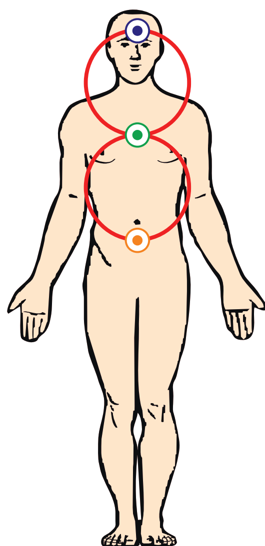

Fig.22. Cei 3 centri din filozofia chineză

Se intuia faptul că, fiecare centru poseda un „creier" propriu situat în cap, în intestine şi în inimă. Au fost confundaţi cu chakrele doi, patru şi şase. Nu se bănuia atunci că aceşti centri sunt în plan astral nu eteric, având alt rol decât chakrele confundate. Acestea erau şi

sunt şi astăzi considerate principalele centre de energie (chi).

2.4.2.6. Corpul cauzal (budic) în cultura veche

Anandamaya Kosha, sau „corpul beatitudinii divine”, este cel mai apropiat de ceea ce este numită Conştiinţa Superioară. El are legătură cu intuiţia, cu ideile abstracte. Forma acestui corp arată ca un ou auriu-argintiu, care luminează şi scânteiază continuu, asemeni unei ţesături din mii de fire aurii.

Din acest nivel porneşte curentul principal de energie, care circulă prin coloana vertebrală şi care hrăneşte tot corpul prin fiecare chakră, alimentând şi toate corpurile energetice. Prin această reţea de fire circulă lumina aurie, mentalul divin. Acest corp are manifestare pe două planuri, cel al voinţei şi cel al informaţiei.

Corpul cauzal este format şi el dintr-o materie fluidică extrem de fină, mai puţin densă decât cea a corpului mental, şi va vibra cu o frecvenţă mai înaltă.

Persoanele care au acest corp mult amplificat primesc fulgerător (sub forma unui flash) o multitudine de informaţii, a căror noutate le poate ridica la nivelul genialităţii. Corpul cauzal este în legătură cu esenţa lucrurilor, cu cauzele reale, ascunse, din

spatele aparenţelor. Corpul cauzal se raportează direct la aspectele universale, cosmice, ale fiinţei şi ale lumii.

Conştienţa cauzală este legată de capacitatea de analiză, de prelucrare a informaţiilor. În această materie sunt codificate cauzele reale, esenţiale ale lucrurilor, ideile abstracte, cunoaşterea, aici se elaborează gândurile, conştiinţa de sine, definirea EU-lui.

I s-a dat denumirea de cauzal pentru că în esenţa sa se înscrie tot binele şi tot răul pe care l-a făcut omul în viaţa lui terestră, de-a lungul ciclului samsaric al reîncarnărilor. Informaţiile acestui corp vor determina în viaţa viitoare pe pământ bucuriile şi nefericirile, tot destinul omului, rolul pe care îl va juca în viitoarea lui reîncarnare. Viitorul său corp mental, viitorul său corp astral şi fizic cu care va trăi în întruparea viitoare pe pământ se vor manifesta conform cu cele ce au fost înscrise în corpul cauzal. Cu alte cuvinte, tot ce va întâmpina omul în viaţa viitoare terestră este înscris în corpul cauzal şi îşi găseşte cauzele în ceea ce a făcut pe pământ în precedentele vieţi. În acest sens, omul este făuritorul propriului destin.

Corpul cauzal se va manifesta în jurul spiritului mii de ani, de-a lungul a numeroase reîncarnări, până ce omul va ajunge atât de

evoluat încât nu va mai fi nevoie de a se mai reîncarna. Atunci corpul cauzal se va metamorfoza şi el, iar spiritul va fi acoperit de un nou înveliş format dintr-o forţă comprimată necunoscută, înveliş numit corp budic.

Programul energo-informaţional cauzal este ca un câmp de forţă pentru planurile inferioare, adică cel mental, emoţional, astral, eteric. Este motorul vieţii omului. Planul cauzal se dezvăluie într-o primă etapă sub forma pasiunilor, a diverselor aptitudini, înclinaţii, talente. Când omul este deschis planului cauzal, sunt foarte mici şansele ca acesta să fie purtat de colo-colo de formele mentale preluate din exterior (manipulări ale părinţilor, religiilor şi ale societăţii).

Dacă întrupatul se depărtează de planul cauzal, atunci se poziţionează în afara câmpului său de forţă şi astfel are toate şansele să fie în derivă pe oceanul vieţii.

2.4.2.7. Corpul atmic în cultura veche

Corpul atmic este structurat dintr-o materie fluidică de densitate mai scăzută şi de frecvenţă vibratorie mai înaltă decât corpul cauzal. Acesta este caracterizat printr-o inteligenţă superioară şi asigură protecţie pentru toate corpurile energetice de sub el

(mai joase vibraţional). În general arată ca o lumină transparentă de nuanţă aurie.

Atman este un cuvânt sanscrit care înseamnă Sine şi care se referă la spiritul interior (ca poziţionare) al fiinţei întrupate. Sinele nu are gust, miros, culoare şi nu este supus dualităţii.

În filozofia hindusă, în special în şcolile Vedanta, Atman constituie Primul principiu, adevăratul sine interior al oricărei fiinţe, superior oricărei energii sau fenomen. Este nivelul la care poate fi trăită experienţa extazului spiritual. Este sediul energiei universale a spiritului şi determină starea de empatie şi de unitate cu Conştiinţa Divină. Trăirea la acest nivel înseamnă conştientizarea legăturii subtile cu tot ce înconjoară manifestarea umană, cu întreg Universul, conştientizând de asemenea că *„Unul este în toate şi totul se regăseşte în Unul"*, după cum afirma filosofia taoistă.

Eliberarea, aşa cum este înţeleasă în filozofia hindusă, nu este posibilă decât prin această cunoaştere interioară a Sinelui (atma, jnana), care dă de înţeles omului că sinele individual este o scânteie din Sinele Suprem şi este una cu acest Sine Suprem care este Brahman (numit şi paramatman).

În viziunea anticilor, scopul corpului atmic este de protecţie, de recepţie şi de transmisie

de lumină şi energie, reglează vibraţia şi forţa luminii, energia şi înţelepciunea superioară, facilitând transmiterea gândurilor din conştiinţa umană în universul în care are loc manifestarea.

Samsara (migraţie) desemnează în hinduism ciclul naşterii, al morţii şi al renaşterii la care sunt supuşi toţi oamenii, atât timp cât ei rămân orbi (în sanskrită: “avidya"), fără vedere directă sau nemijlocită (vidya). Atât timp cât oamenii rămân în ignoranţă asupra identităţii lor cu Brahman-Absolutul, imuabil şi etern, cu Realitatea Supremă şi nondualistă din Vedanta, ei sunt prizonieri ai suprafeţei. În buddhism, termenul samsara desemnează şi „ciclul de existenţe", suita de renaşteri în sânul diferitelor condiţii de existenţă (gati), din care individul nu poate scăpa atât timp cât el nu a obţinut eliberarea şi nu a realizat Nirvana, adică starea de eliberare sau iluminare caracterizată de dizolvarea Ego-ului individual şi efemer în Brahman, cu alte cuvinte, contopirea Sinelui inferior (sufletul) cu Sinele superior (spiritul).

2.4.3. Antahkarana sau podul curcubeu

Antahkarana este considerată o parte a anatomiei spirituale. Este legătura dintre creierul fizic şi Sinele Superior. Aceasta trebuie vindecată şi dezvoltată pentru o evoluţie

spirituală. Antahkarana este un simbol străvechi, folosit în Tibet şi în China, cu multe mii de ani în urmă.

Maeştrii taoişti considerau că meditaţia în prezenţa antahkaranei ducea la formarea marii orbite microcosmice, în care energiile spirituale se ridicau pe coloana vertebrală spre chakra coroanei şi coborau prin partea din faţă a corpului spre chakra rădăcină, într-un circuit continuu prin care chakrele erau echilibrate.

În acele timpuri străvechi, antahkarana sau *podul curcubeu* reprezenta punctul de răscruce dintre cele şapte chakre inferioare şi cele superioare. Se spune ca acestea se reuneau într-o legătură principală, înainte de a traversa prima chakră de deasupra capului. Între locul situat deasupra capului şi prima chakră de deasupra capului se află *podul curcubeu* sau antahkarana.

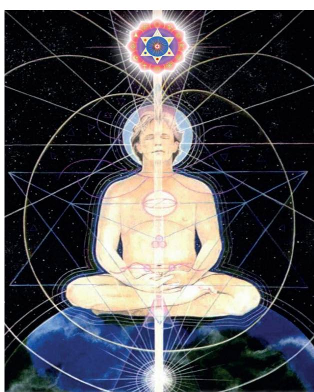

Fig.23. Viziunea podului curcubeu

Acesta este de fapt tubul de lumină care conecta toate chakrele corpului fizic, interdimensional, prin intermediul chakrelor înalte ale Spiritului (Sinele cel mai Înalt) şi prin Prezenţa Eu Sunt (Monada) care este acea parte din om care nu şi-a pierdut niciodată conştienţa de a fi parte din Sursă.

Această conexiune specifică era denumită, câteodată, *Podul de Curcubeu*. Cei care au reuşit dezvoltarea acestei conexiuni a conştiinţei cu întreaga lor fiinţă aveau numele de Luptătorii Curcubeu.

Realizarea acestei conexiuni se obţinea prin meditaţie. Cei care abordau această meditaţie, vizualizau un cordon de lumină care mergea de la personalitatea lor întrupată, trecând prin spirit (care avea poziţionarea în chakra 8), până la monadă. Vizualizarea acestui cordon se făcea la un diametru cât cel al capului. Discipolul trebuia să se acordeze la această antahkarana, să o vizualizeze cu ochii minţii şi cu deplină intenţie.

Aceasta presupunea înţelegerea sarcinii care trebuia dusă la îndeplinire, decizia şi determinarea de a o duce la bun sfârşit şi orientare corectă pentru realizarea obiectivului. Această primă etapă implica, de asemenea, adunarea forţelor şi energiilor la cel mai înalt nivel de concentrare mentală/spirituală pe care îl puteau atinge şi menţinerea la acel nivel.

A doua etapă presupunea utilizarea imaginaţiei şi vizualizarea cordonului. Apoi cu putere de voinţă, discipolul trebuia să repete cu voce tare un cuvânt de forţă (ex: *Eu sunt cel ce sunt*), de trei până la şapte ori, timp de până la cincisprezece minute, trimiţând prin cordonul vizualizat acel cuvânt de forţă. Folosind puterea voinţei, cu cea mai înaltă intenţie posibilă, înălţa firul de lumină către spirit şi monadă.

Monada, sau Tatăl din Ceruri, răspunzând spiritului, trimitea o proiecţie din însăşi substanţa Luminii, care se întâlnea cu proiecţia pe care discipolul a creat-o pe Pământ. Proiecţia de jos şi proiecţia de sus se uneau generând antahkarana. Tensiunea creată de discipol atrăgea atenţia monadei şi a triadei spirituale. Prin practică, acest cordon reciproc sau pod de energie devenea din ce în ce mai puternic. Din cele trei elemente, pe măsura iniţierilor discipolului, rămâneau prin unire două, apoi se contopeau toate într-un singur tot unitar.

În timp, prin meditaţii susţinute, se petrecea fuziunea cu sistemul celor patru corpuri (la a şasea iniţiere), care era de fapt ascensionarea. Cele patru corpuri (fizic, astral, mental, atmic) şi personalitatea deveneau unite în Lumină devenind nemuritoare. De fapt se petrecea activarea Corpului de Lumină într-un sistem mistic ancestral, depăşit la această oră.

3. MOMENTUL HRISTIC ÎN EVOLUŢIA SEMINŢIEI UMANE

3.1. Condiţia umană ancestrală şi căile ei de cunoaştere

Revelarea naturii omului ca verigă în trezirea Conştiinţei Universului a însemnat, de fapt, o cunoaştere care a fost ascunsă seminţiei umane de pe Pământ o perioadă îndelungată. A fost ascuns răspunsul la întrebări de genul:

- Cine este omul? Cine l-a creat? În ce scop?
- De ce este aici pe Pământ ?
- Care este sensul existenţei fiinţelor umane ?
- Cine nu are interes pentru revelarea adevărului? Cine are de câştigat din asta?

Existenţa umană se afla în starea latentă adormită, în care nu i s-a permis reamintirea adevăratei identităţi, fără posibilitatea recăpătării capacităţilor directe de cunoaştere, de acţiune, care să poată salva civilizaţia şi planeta de o nouă „tăiere a viei”. Din păcate,

starea de fapt era cumva menţinută şi cu acordul tacit al oamenilor, acord dat prin acea interferenţă energetică cu fiinţele din dimensiunea a IV-a. Civilizaţia seminţiei întrupate, fiind sub controlul acelor fiinţe, nu prezenta nicio evoluţie, fapt care o înscria pe orbita unor evenimente petrecute şi anterior, care au condus la dispariţie.

Civilizaţiile care nu au dat rod (civilizaţii de nivel 0), nu au ajuns să-şi facă planeta invulnerabilă. Aceste civilizaţii au fost şterse ciclic, prin „accidente" cosmice (meteoriţi; comete; ciocniri galactice) ori s-au autoanihilat (prin războaie, poluare materială, energetică şi informaţională, prin hrana chimizată şi prin medicaţie, lucruri care au determinat alterarea fondului genetic al speciei).

Fiinţelor umane li s-au implementat diferite programe energo-informaţionale. Unii au fost programaţi să se identifice cu haina carnală, cu senzaţiile, instinctele şi plăcerile acesteia; alţii cu faima, renumele, titlul; unii au fost ghidaţi să se identifice cu ceea ce posedau: averi, relaţii, statut economic, titluri, grade, poziţii în ierarhii laice (economice, politice, sociale), religioase ori militare. Alţi oameni au fost programaţi să rămână în sinele etern individual (atman), care este identic cu cel universal (Brahman). Omul nu avea o

existenţă vie, acesta se manifesta precum nişte umbre ale energiei fiinţelor care ar fi putut să fie. Omul nu poseda suficientă energie a forţei de viaţă şi conştienţă ca să poată fi clasificat drept fiinţă reală.

Pierre Teilhard de Chardin spunea: „Noi nu suntem fiinţe umane, care au o experienţă spirituală. Noi suntem fiinţe spirituale care au o experienţă umană (în trup material)”. Adică omul nu este paharul (vasul material, haina, corpul, cortul), ci apa nemuritoare a vieţii aflate în el.

Această afirmaţie denunţa, de fapt, programele prin care omul se identifica cu trupul şi cu atributele lui (sex, vârstă, aspect), adică cu „cortul pământesc” pe care-l ocupa temporar în scurta lui vizită pe Pământ.

Toate tradiţiile de trezire ale civilizaţiilor (Mu, Lemuria, Atlantida) care au precedat rasa a patra, care nu au fost deformate şi alterate de pe urma implantării tiparelor informaţionale ale celor din dimensiunea a IV-a (care au impus venerarea unor zei exteriori), preţuiau împlinirea menirii omului, reamintirea identităţii şi venerau calea de redobândire a statutului divin al fiinţei umane.

Consecinţele neîmplinirii menirii fiinţei umane au fost ignoranţa, suferinţa, neputinţa, boala, moartea şi reîncarnarea într-un nou trup supus aceluiaşi drum al suferinţelor. Principala

sursă de nemulţumire, de frustrare, de ataşare de lumea din afară (realitatea secundă proiectată pe ecranul mental), de funcţionare dualistă, care impiedica trecerea la funcţionarea divină, holografică, a fost credinţa inoculată că omul era incomplet, neîmplinit, nerealizat, dacă nu poseda calitatea *x*, sau nu avea titlul *y*.

A fost ascunsă realitatea faptului că omul este deja întreg, este deja desăvâşit, pentru a fi separat de Sursă, fiind întreţinut ego-ul cel vulnerabil şi fricos, pentru a fi transformat într-un robot ghidat prin arme energo-informaţionale şi apoi psi, pentru a accepta norme artificiale, pentru a fi rupt de natură, pentru a accepta condiţionarea (programarea, instruirea, specializarea), pentru a accepta tipare de gândire străine naturii interne a conştiinţei sale (să fie bun soldat, bun executant, proiectant, depanator de maşini, programator al altor fiinţe umane etc.).

Aceste tipare de gândire aparţineau unui uriaş organism social, care în timp s-a transformat într-un complex militaro-industrial, care conducea (şi încă mai conduce, însă nu pentru mult timp) actuala civilizaţie de pe Pământ, către auto-anihilare (alienarea fiinţei umane de la menirea sa de împlinire a scopului divin al universului; prin distrugerea genomului uman ca urmare a poluării materiale,

energetice şi informaţionale a mediului, a hranei, etc.)

Educaţia, atât în familie cât şi în sistemele sociale ale vremii, se asemăna cu o programare cu o condiţionare, cu o dresare, cu o implantare de credinţe şi de prejudecăţi.

În locul realităţii care era prezentă total în fiecare parte a sa (realitate holografică) şi al cărei centru era peste tot (omniprezent) şi în care a se cunoaşte pe sine însemna a-l cunoaşte pe Dumnezeu, fiinţele de întuneric au inoculat un model eronat în care informaţia şi energia erau centralizate într-o fiinţă unică exterioară. Acest model eronat a finanţat doar în secolul care a trecut (secolul XX) înflorirea unor dictaturi monstroase şi a ororilor care au urmat (războaiele mondiale).

A fost accesată o cale orizontală a cunoaşterii, în care se manifesta evoluţia, timpul şi succesiunea. Doar această cale progresivă în care cunoaşterea era intermediată (de facultăţile senzoriale şi de procesarea logică-emisfera cerebrală stângă sau analogică-emisfera cerebrală dreaptă) a fost făcută cunoscută în urma educaţiei (instruirii; programării; condiţionării).

Aceasta era calea umplerii cu informaţii a minţii, în care se menţinea ignoranţa, orbirea şi captivitatea în realitatea secundară, în „peştera întunecoasă a minţii” la care se referea

Socrate. Metafora peşterii era o referire la căderea în camera periferică a conştiinţei, în care omul nu vedea realitatea, ci o proiecţie a ei pe ecranul mental (peretele peşterii).

S-a pierdut comunicarea nemijlocită (graiul unic al speciei: telepatia), prin educarea omului de a vedea realitatea doar prin intermediul ochilor fizici, care sunt orbi fără o sursă externă de lumină: lumânare, lanternă, lumina solară.

Calea orizontală de cunoaştere menţinea omul prizonier al ignoranţei şi neputinţei, captiv într-o lume a proiecţiilor, în care nu se uita în direcţia realităţii, ci doar la un perete/ecran mental, unde impulsurile generate de simţuri şi de procesarea mentală realizau un model al realităţii, o realitate secundă, o realitate iluzorie, precum umbrele sau reflecţiile de pe un perete.

Utilizând această cale orizontală a cunoaşterii, omul nu privea în direcţia corectă din cauza legării, imobilizării, condiţionării, programării alimentate de sistemul educaţional care urmărea tocmai aceste efecte. Omul a fost virusat, condiţionat prin acele programe energo-informaţionale să privească doar către balta unde vedea o reflecţie a Lunii şi nu direct spre Lună, doar către ecranul mental unde era reconstruit un model sau o umbră a realităţii.

În timp, omul a ajuns să se identifice cu această umbră a realităţii.

Examinarea percepţiei a dovedit că lumea fizică, despre care omul credea că este reală, este de fapt o iluzie, o proiecţie în creierul uman. Câmpurile de energie sunt transformate în impulsuri, care apoi sunt decodificate de către creier într-o imagine 3D, pentru a oferi iluzia unei lumii fizice. Acest lucru pe care ştiinţa de azi l-a descoperit era cunoscut în istoria omenirii de mulţi oameni, care urmau îndemnurile lui Patanjali, ale lui Buddha sau Lao Zi.

Ce a fost ascuns omului din motive lesne de înţeles a fost existenţa celei de a doua căi de cunoaştere. Calea verticală, nemijlocită, directă, de cunoaştere nu necesita acumularea (caracterizată prin verbul *„a avea”*), ci trezirea (caracterizată prin verbul *„a fi”*), trecerea în alt regim de funcţionare, la modalitatea divină sau holografică; pentru această cale omul este desăvârşit; aceasta este calea în care se descoperă cerul omniprezent din sine, este calea cunoaşterii de sine, este calea golirii de credinţe şi de prejudecăţi, este calea punerii în repaus şi a calmării mentalului, o cale a devirusării, a deprogramării de acele programe energo-informaţionale implantate anterior cu acord tacit, pe fondul unei manifestări conştiente, dar lipsite de conştiinţă, ca motor

al evoluţiei. Aceasta este calea eliberării sau trezirii la adevărata identitate a omului, în care, prin „deschiderea ochilor”, este accesată vederea nemijlocită a realităţii, scăldată în orbitoarea Lumină necreată (are loc eliberarea din „peştera întunecoasă”). Accesând această cale verticală a cunoaşterii, omul nu mai priveşte Luna reflectată în apa bălţii, ci îşi întorce capul spre lumina directă a ei. Ceea ce trebuie să ştie omul este că înainte de întrupare, de îmbrăcarea hainei materiale (a corpului fizic), a folosit ochii şi urechile corpului energetic, iar înainte de a îmbrăca haina de energie (a corpului eteric), a folosit urechile şi ochii corpurilor informaţionale (ai corpului astral, emoţional, mental etc.).

Existenţa umană ca fiinţă conştient întrupată a început cu mult înainte de întruparea în corpurile fizice grosiere şi a fost precedată de realizarea unei acţiuni lungi de desăvârşire în corpurile energetice superioare corpului fizic.

Ce nu a reuşit să facă omul în această fază evolutivă? În loc să eleveze acest corp fizic, l-a adâncit şi mai tare în materie. Acest fapt a generat sentimente şi dorinţe de vibraţie joasă. Nu a racordat corpul fizic la Sursă, la izvorul vieţii, nu a realizat în inima lui trezirea iubirii necondiţionate, starea holografică de existenţă, închiderea cercului, de fapt nu a

identificat calea prin care să reconecteze creierul cu inima.

Aceasta este în final, calea cunoaşterii de sine...

3.2. Condiţia umană înainte de Hristos

În vremurile dinaintea Erei creştine, omul putea activa voluntar şi relativ rapid chakrele prin diferite forme de iniţiere care se practicau pe tot Pământul. Astfel, avea să obţină atribute sau puteri de natură spirituală, cu alte cuvinte, încerca să atingă stări cât mai înalte ale conştiinţei. Dar, date fiind caracteristicile acelei perioade, majoritatea oamenilor atingeau dumnezeirea (stările de conştiinţă modificată) fără să-L cunoască cu adevărat pe Dumnezeu. Unica valoare alimentată şi manifestată era conştienţa de sine, care alimenta Ego-ul. Şi Ego-ul creştea.

Cu toate aceste încercări, în perioada care urma morţii fizice, în *lumea de dincolo,* omul nu era capabil să conştientizeze decât foarte puţin că, în existenţa materială, a comis o greşeală; drept urmare, a repetat-o şi în existenţa următoare şi în cealaltă şi încă odată... şi lucrurile se repetau de fiecare dată fără ca omul să crescă în conştiinţă.

Până acum 2000 de ani, *legea karmei (a se citi de fapt legea universală a acţiunii şi reacţiunii)* funcţiona mecanic, aşa cum a fost descrisă în vechile cărţi hinduse sau în vechile cărţi ebraice. De fapt, legea karmei a funcţionat şi funcţionează fără cusur la nivelul întregului cosmos. Cum este şi firesc, legea karmei nu a fost anulată de nimeni, ea este viabilă şi va fi viabilă cât timp va exista lumea. Legea karmei a fost şi este una dintre legile fundamentale ale evoluţiei. Iar omul, în „evoluţia" sa, nu făcea altceva decât să acumuleze karmă...

Cei care au profitat de această situaţie au fost fiii întunericului. Dorinţa lor era menţinerea corpului astral uman la nivelul formei şi al caracteristicilor din epocile anterioare şi formarea structurilor aurice superioare direct din corpul mental. În fond, fiii întunericului doreau formarea acelui tip de superom care exista, cândva, în trecut: rece, neclintit, puternic şi crud. Aceştia urmăreau deschiderea cerurilor, adică *spargerea planurilor cuantice,* pentru a se putea manifesta în mod direct la nivelul planului material.

Evident, această dezvoltare periculoasă pentru evoluţia fiinţei omeneşti, care consta în dezvoltarea disproporţionată a corpului mental inferior, continuă şi în ziua de astăzi.

Aplecarea excesivă asupra celor legate de lumea materială este, la fel ca în trecut, principala cauză a formării unui substrat inferior al corpului mental, dezvoltat disproporţionat faţă de corpul astral. În consecinţă, corpurile superioare – substraturile superioare ale corpului mental – tind să se formeze direct din substratul inferior al corpul mental. Acest lucru înseamnă crearea şi gândirea din acel mental, lipsit de sentiment, emoţie, ce nu poate genera conştiinţă (ca motor al evoluţiei spirituale).

Omul devenise în acele vremuri o caricatură umană, dotată într-adevăr cu puteri mari, dar mândră, dornică de măriri deşarte, obraznică, crudă, perversă, lipsită de înţelegere, dar şi de iubirea aproapelui, controlată de fiinţele malefice, într-un cuvânt „căzută". Această umanitate, coruptă şi decăzută, a pierit odată cu Potopul (cca. 5508 î.Hr.).

După Potop, lucrurile nu s-au îmbunătăţit. În timp, au reapărut şi s-au înmulţit oamenii care au încercat, prin diferite tehnici care se asemănau cu yoga actuală, să capete aceleaşi puteri ontologice şi atribute divine ca şi strămoşii lor, ce trăiseră înainte de diluviu. La fel ca în perioada anterioară, din ce în ce mai mulţi oameni s-au afundat în mlaştina căilor greşite. Din nou umanitatea a alunecat spre

partea întunecată. Intelectualitatea rece, lipsită de căldura iubirii, a devenit astfel substanţa epocii respective, caracterizată de altfel, prin exacerbarea egoismului, a mândriei, a tendinţei de dominare a semenilor prin orice mijloace.

Acesta a fost contextul în care a intrat pe scena vieţii IISUS HRISTOS, a fost momentul care a modificat cursul existenţei seminţiei întrupate. În acest moment de o valoare existenţială inestimabilă pentru OM, s-a hotărât Ştergerea sau Salvarea acestei seminţii, care a ratat de atâtea ori în istoria celor patru rase trecerea de la statutul de „fii ai femeii" la statutul de „fii ai lui Dumnezeu".

3.3. Iisus Hristos

În aproximativ acelaşi interval de timp (de cca. 5500 de ani) s-a repetat scenariul, iar omenirea s-a aflat în aceeaşi situaţie ca înaintea Potopului. Dacă lucrurile ar fi continuat în acest mod, omul s-ar fi scufundat definitiv în mlaştina slăbiciunii, a viciului şi a nedreptăţii şi nu ar fi existat nicio forţă care să-l scoată de acolo. În perioada anterioară Erei creştine, Fiii Luminii au încercat să ajute oamenii, dar căderea întrecuse chiar şi cele mai pesimiste aşteptări.

În acel moment devenit crucial, s-a pus problema cu adevărat cutremurătoare dacă omul mai putea exista în forma respectivă, ori avea să fie măturat definitiv de pe scena evolutivă terestră. Datorită continuei depărtări de *Ordinea cosmică,* un nou potop nimicitor era iminent. În „ceruri” s-a ridicat întrebarea: dacă umanitatea mai putea continua procesul evolutiv sau trebuia retrasă din circuitul evolutiv.

Când umanitatea, în ansamblul ei, era în declin şi atinsese cea mai periculoasă adâncime a arcului evolutiv descendent, s-a produs un eveniment epocal: cel mai important eveniment al istoriei evoluţiei umanităţii pe Pământ – atât la nivelul terestru (lumea fizică), cât şi la nivelul ortoexistenţial al *Terrei Aurica* (lumile nonfizice). Acest eveniment a fost **încarnarea în trup fizic** a celei mai celeste fiinţe care a venit vreodată pe Pământ: **Iisus Hristos**.

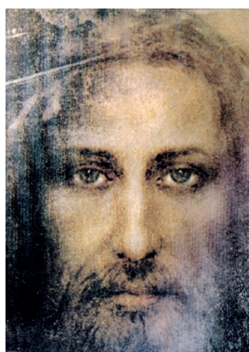

Fig.24. Viziunea lui Iisus Hristos

Pentru a da o ultimă şansă salvării umanităţii, în acele momente de răscruce, în „ceruri”, s-a luat decizia de a trimite această fiinţă celestă în lumea oamenilor din dimensiunea a III-a, încarnată sub numele de Iisus Hristos. Acesta trebuia să constate dacă umanitatea putea să fie ridicată iarăşi din mlaştina slăbiciunilor şi să fie ocolită o nouă Ştergere precum cea dinaintea celei de a patra rase umane...

Evenimentele existenţei încarnate ale lui Iisus Hristos au constituit modalitatea cea mai eficientă (din punct de vedere celest), dar şi cea mai dramatică (din punct de vedere uman), prin care umanitatea putea fi salvată.

Iisus Hristos, ca Fiu de Dumnezeu, s-a încarnat în lumea oamenilor, dar oamenii nu L-au recunoscut, nu L-au înţeles. Mai mult decât atât, L-au răstignit pe cruce. Dar Iisus Hristos, în iubirea lui nemărginită şi neînţeleasă din dimensiunea omului căzut (vibraţional!), a salvat umanitatea, iar acel mesaj tradus pentru posteritate prin fraza *"Tată, iartă-i... că nu ştiu ce fac!"* al Fiului lui Dumnezeu a indicat faptul că acesta a înţeles exact ce se întâmpla în această dimensiune.

Separarea omului de Sinele lui Înalt, prin dorinţa egou-lui de a experimenta mai mult dincolo de acel câmp al stării de uniune cu Dumnezeu, a creat începutul căderii din graţie

(separarea de Divinitate). În starea de separaţie, omul s-a confruntat cu un echilibru fragil. Ego-ul a preluat conducerea, iar omul a pierdut accesul la anumite niveluri de conştiinţă şi a fost deconectat de la realitatea multidimensională. A pierdut multe memorii şi puteri multidimensionale. Acestea au rămas totuşi stocate în codurile ADN-lui său. A urmat, datorită procesului căderii, destrămarea reţelei de conştiinţă care înconjura Pământul. Al 3-lea ochi a devenit adormit, iar capacitatea omului de a interacţiona şi de a se conecta mai mult în interior (legătura, repectiv starea de coerenţă dintre inimă şi creier), dar şi în dimensiunile mai înalte ale luminii, a dispărut. A fost întrerupt procesul evolutiv al omului!

Atunci când Iisus Hristos a avut ultima respiraţie pe cruce, expiraţia lui finală a avut sunetul „ah" înaintea ultimului său cuvânt. Totuşi, el nu a spus *„Ahhh sabahtani"*, ci *„asabachthani"* ceea ce a însemnat afirmarea limitării capacităţilor vehiculului său fizic. A înţeles faptul că, singur, omul cu corpul său fizic nu putea finaliza misiunea trecerii în dimensiune fără activarea Corpului superior Hristic de Lumină şi fără eforturile colective ale ierarhiei Cereşti.

Corpul fizic fără darurile spirituale active manifestate pe Pământ prin puterea Duhului Sfânt (ca energie celestă) nu mai putea

mobiliza suficientă energie pentru a evolua în conştiinţa de Lumină.

În plus, legea karmei funcţiona în mod automat. Cu atât mai mult, niciun om n-ar fi reuşit să se mântuiască şi toţi oamenii ar fi fost condamnaţi să se reîncarneze la nesfârşit, să comită aceleaşi erori existenţiale. Situaţia era convenabilă unora...

Iisus Hristos este cel care a modificat *procesul prin care se aplica această lege,* acum două mii de ani. Desigur, karma nu a fost eliminată, ci acţiunea ei a fost modificată şi diminuată prin activitatea lui Iisus Hristos.

Iisus Hristos a preluat singur *efectul greşelilor* săvârşite de oameni şi a plătit *Preţul* pentru ele. Numai astfel, *mântuirea* (înţeleasă ca o trecere în dimensiunea următoare în trup fizic, asemeni lui Enoch, Ilie, Iisus sau Fecioarei Maria) a devenit posibilă pentru toţi oamenii, prin activarea tehnicilor Hristice. Dar, pe de altă parte, acest fapt nu înseamnă că omul este liber să facă ce-i place şi să greşească la nesfârşit. Ar fi cea mai mare eroare dacă cineva s-ar culca pe o ureche, socotind în sinea lui că Iisus Hristos, oricum, a plătit deja erorile comise de om.

Omul are liberul arbitru, poate făptui ceea ce-i place şi poate aborda orice experienţă doreşte. Depinde însă de acesta, manifestarea deschiderii necesare pentru a se eleva

continuu, sub tutela protectoare a lui Iisus Hristos.

Iisus Hristos, ca Model al întregii suflări omeneşti încarnate sau decorporate (din *Terra Aurica*), prin Sacrifiul *Său,* prin Iubirea *Sa* faţă de oameni, a generat soluţia mântuirii: omul este liber să o urmeze sau nu. Oricum mai devreme sau mai târziu tot o va face...

Astfel, evenimentele petrecute acum aproape 2000 de ani, în special cele desfăşurate în ziua Morţii pe cruce a lui Iisus Hristos, în ziua cea mai importantă a istoriei umanităţii, au generat un impuls energetic ce a modificat unele instrucţiuni ale câmpului morfogenetic pentru ca, de atunci înainte, în mod absolut natural, substratul superior (exterior) al corpului mental şi corpul spiritual să se formeze direct din corpul astral-emoţional, nu din substratul inferior al corpului mental.

Mai mult, prin Învierea de a treia zi, Iisus Hristos a testat şi demonstrat posibilitatea reconstrucţiei corpului fizic. Acele cuvinte prin care Iisus spunea că *„... voi dărâma templul şi îl voi reclădi în 3 zile...”* pot fi înţelese prin intermediul conceptelor cu care se operează azi, după cum urmează: „... voi transforma corpul fizic bazat pe o structură atomică a C12 (carbon 12), în 3 zile, într-un corp de lumină, bazat pe o structură cristalină a izotopului C7

(carbon 7), ca vehicul fizic necesar pentru trecerea în dimensiunile superioare. Aceasta este calea...”.

Şi iată că azi, ştiinţa vine şi confirmă faptul că, există o influenţă clară a Soarelui asupra elementelor chimice de pe Pământ. S-a constatat de către mediile ştiinţifice, faptul că, un anumit tip de emisii ciudate ale Soarelui cauzează modificări ale ratelor de dezintegrare ale unor elemente cum ar fi Carbon-12. Carbon-12 este cărămida de bază a corpului fizic al omului în legătura sa cu Universul fizic, material al dimensiunii a III-a. Carbon-12 este, de asemenea, unul dintre cele 5 elemente care compun ADN-ul uman. Astfel, Carbon-12 este într-adevar, elementul cel mai important în ceea ce priveşte viaţa, aşa cum o ştim noi astăzi.

Acest lucru este deosebit de semnificativ dacă se înţelege ce se aşteaptă prin această mutaţie a Carbon-12, care va conferi omului puteri supraomeneşti şi care va aduce un progres tehnologic până la redundanţa completă. Izotopul Carbon-7, are capacitatea stranie de a crea câmpuri hiperdimensionale, cum ar fi câmpurile mentale. Astfel, se pot amplifica gândurile, multidimensional.

O altă modificare adusă de Iisus Hristos, a fost reactivarea planului de transformări chimice generate de lumină în om, care să îi

permită relizarea unei ultrastructuri superioare de lumină (de fapt a Corpului de Lumină). Aceasta este rezonanţa Duhului Sfânt (înţeles ca energie) al Luminii Eterne (înţeleasă ca informaţie), diferenţă de concept, sesizată de Grigorie Palamas, în scrisorile sale de la jumătatea secolului XIV, despre energiile necreate (pure, neinformate).

Astfel, Iisus Hristos a echilibrat cele treizeci şi două de elemente chimice de bază din corpul său uman cu a treizeci şi treia transformare, generată de lumină (fotoni). De fapt, unghiurile legăturilor hidrogenate din moleculele de apă s-au mărit şi au devenit tetraedre intercalate (fig.25).

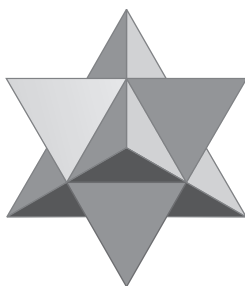

Fig.25. Steaua tetraedrică
(unul din solidele platonice)

În acest mod, ele au permis susţinerea unei cantităţi mai mari de lumină sau energie fotonică, rezultată parţial din însăşi expansionarea legăturilor hidrogenate. Aceste

structuri au format o matrice lichidă a noului sânge şi a noilor ţesuturi, matrice care seamănă cu steaua tridimensională a lui David sau cu merkabele moleculare. De asemenea a avut loc recombinarea legăturilor de hidrogen din cele 4 nucleotide componente ale ADN-ului (fig.38). Astfel, Iisus a arătat cum funcţiile celulare chimice pot fi complet reconstruite într-un Corp Hristic de Lumină într-un ciclu de două zile şi jumătate comparativ cu şapte ani necesari celor 8 celule stem din chakra rădăcină pentru a înlocui integral celulele corpului.

Însă, pentru ca acest lucru să aibă loc în creaţiile metamateriale inferioare, trebuia întâi să existe un echilibru în corpul mental, mai exact în substratul exterior (al mentalului superior). Acest echilibru putea fi atins numai în contextul existenţei unei coerenţe între inimă şi creier.

Astfel, pe termen scurt, Iisus Hristos, ca Fiu al lui Dumnezeu, întrupat, a salvat umanitatea de la o iminentă distrugere, răscumpărând sufletele (energiile) vândute ale oamenilor, iar pe termen mediu a creat premisele mântuirii sau trecerii în dimensiune în corpul fizic. Pe termen lung, a asigurat calea spre îndumnezeire a omului.

A fost urnită din loc evoluţia spirituală a omului prin modificările aduse energeticii

acestuia. Începând cu reîncarnările desfăşurate în Era creştină, umanitatea a intrat sub amprenta energetică directă, sub îndrumarea şi sub ocrotirea lui Iisus Hristos. Din acel moment, se poate vorbi despre *omul cel nou,* care, din punct de vedere energetic, este radical diferit faţă de omul din vechime.

3.4. Fecioara Maria

Impusul fundamental care a modificat structura aurică umană s-a produs, pentru prima dată, în structura aurică a Fecioarei Maria, fiind pregătită astfel, pentru *ridicarea la cer,* ce se profila ulterior pentru aceasta.

Noua configuraţie aurică a omului s-a format şi prin conştientizările avute de Fecioara Maria, ca aspect feminin al Divinităţii întrupate. Evenimentele şi manifestările înregistrate atât în energetica lui Iisus, cât şi în energetica Fecioarei Maria, inseparabile de altfel, s-au completat reciproc şi au generat acel impuls fundamental pentru omul viitorului. Lucrurile au evoluat în trei etape distincte.

Prima etapă a modificărilor energetice s-a produs în momentul Crucificării. În acel moment crucial, în prima instanţă, Fecioara Maria nu a înţeles de ce Dumnezeu şi-a jertfit Fiul. Neînţelegerea evenimentului, paralel cu

imensa şi copleşitoarea durere (reflectată succint în Evanghelii) a Mamei care şi-a văzut Fiul crucificat, a reprezentat, dincolo de sentimentul uman, aşa cum este el înţeles astăzi, un moment decisiv în istoria spirituală a umanităţii. Ulterior, chiar în momentul culminant al Crucificării, Fecioara Maria a conştientizat şi i-a iertat pe cei care L-au crucificat pe Iisus Hristos.

Iertarea celor vinovaţi a provocat un cutremur sufletesc, precum un fulger, ce a electrizat atât de puternic energetica Fecioarei, încât a determinat modificarea instantanee a structurii aurice a acesteia. Într-o fracţiune de secundă, pe fondul imensei dureri interioare, datorită faptului că, i-a iertat pe cei care L-au crucificat pe Iisus Hristos, o fiinţă omenească – Fecioara Maria – aflată în trup de carne, şi-a format prin energizarea generată de conştientizarea iertării un nou corp astral. La temelia noului corp astral se aflau, aşadar, *Iubirea* şi *Iertarea*. Din acest motiv, corpul astral este vehiculul prin intermediul căruia se poate realiza expansiunea conştiinţei.

Apoi, prin modificarea informaţiei din câmpul morfogenetic, transformarea s-a extins la toţi oamenii, care s-au încarnat sau care s-au reîncarnat ulterior acestor evenimente speciale, pe care istoriografia le-a fixat în anul 33 al erei creştine. Omul

beneficiază astfel de noul corp astral, precum cel al Fecioarei Maria, dar în conformitate cu antecedentele karmice şi evolutive individuale...

A doua etapă a modificării configuraţiei aurice umane a avut loc tot la nivelul structurii aurice a Fecioarei Maria. Această etapă s-a produs în momentul în care Fecioara Maria L-a văzut pentru prima oară pe Iisus Hristos înviat.

În acel moment, sub imboldul *Speranţei*, din noul corp astral – care se formase în momentul Crucificării – s-a structurat pentru prima dată un corp mental superior. Aşadar, prima fiinţă umană care şi-a format un corp mental superior direct din noul corpul astral a fost tot Fecioara Maria. Ulterior, toţi oamenii au beneficiat de posibilitatea – ca tipar informaţional – de a-şi forma un corp mental superior.

A treia etapă a modificării structurii aurice a avut loc în ziua numită Cincizecimea (Rusaliile), zi în care a avut loc coborârea Duhului Sfânt. În a treia etapă a modificării structurii aurei umane, din noul corp astral, prin coborârea Duhului Sfânt, s-a format pentru prima dată corpul spiritual, iar prima fiinţă umană la care a apărut acest corp a fost, de asemenea, Fecioara Maria.

Fecioara Maria a fost prima fiinţă omenească întrupată, care şi-a format un nou

corp astral, iar din acesta au luat naştere un corp mental superior şi un corp spiritual. A fost generat în câmpul morfogenetic un nou tipar energetic, auric, ce a permis ca toţi oamenii născuţi după evenimentele petrecute la începuturile erei creştine să posede şansa unei noi structuri a corpurilor energetice.

3.5. Efectele Întrupării Hristice

În urma celor petrecute acum aproape 2000 de ani, omul *vechi* s-a transformat radical, devenind omul *nou.* Umanitatea în ansamblul ei a cunoscut un proces de maturizare aurică şi implicit de evoluţie morală. Pentru a avea şansa mântuirii, omul a trebuit să se deschidă, atât auric, cât şi spiritual.

Din punct de vedere auric, omul este asemeni unui circuit oscilant deschis, care recepţionează şi emite materie, energie şi informaţie. Din păcate, de-a lungul timpului, în reîncarnările repetate, la nivelul stratului cauzal al perispiritului s-au acumulat numeroase informaţii, care a trebuit să fie reprocesate. În acest ciclu repetitiv omul s-a închis progresiv, astfel că nu mai putea aborda noi experienţe din ceea ce Universul şi structurile sale (planul de şcolarizare înscris în corpul duh) îi ofereau, datorită numeroaselor probleme karmice

(adunate ca informaţii nerezolvate în corpul cauzal şi care trebuiau rezolvate). Astfel, pentru reluarea evoluţiei, pentru om a devenit necesară o ajustare, o modificare aurică, precum şi un set de dispense divine pentru descărcarea karmică.

Evenimentele petrecute acum aproape 2000 de ani au adus modificări în câmpul morfogenetic al Pământului, prin anumite corecturi energetice din *Terra Aurica* (lumile nonfizice ale Pământului).

Acestea au generat, la rândul lor, modificări la nivelul corpurilor energetice umane. S-a realizat transformarea prin care corpurile superioare (corpul mental superior sau stratul exterior al corpului mental şi corpul spiritual) se formează direct din corpul astral-emoţional (centrarea gândirii în inimă), nu din corpul mental inferior (centrarea gândirii în creier).

Cum se traduc aceste modificări la nivelul vieţii întrupatului? Se cunoaşte faptul că viaţa întrupată este suprema formă de iniţiere la Şcoala Pământeană, pentru că pune în faţa întrupatului încercări şi evenimente de care acesta are nevoie pentru a evolua. Din acest punct de vedere, toate evenimentele existenţei reprezintă o iniţiere.

Cu alte cuvinte, noul corp astral se poate forma doar în urma unor suferinţe. Pentru a se înţelege acest lucru, conceptul numit *suferinţă* trebuie acceptat într-un sens mult mai larg. Se

poate spune că este o unealtă de prelucrare a conştiinţei. Această *suferinţă* trebuie înţeleasă ca un complex de trăiri iniţiale, urmate de conştientizări ulterioare, care la nivel energetic produc nişte transformări: aceasta este prima treaptă a iniţierii creştine – iniţiere pe care numai viaţa întrupată o poate oferi spiritului, în această etapă evolutivă. Şi datorită faptului că fiecare spirit încarnat are un anumit nivel evolutiv propriu, nu suferă toţi deodată. Un om râde, vecinul plânge, unul se bucură, altul este trist.

În momentul în care omul redobândeşte speranţa, în urma deciziei de a-şi înfrânge disperarea iniţială provocată de suferinţă (când constată că nu mai are ce pierde!), acesta, tot prin prisma conştiinţei şi a gândirii, îşi poate forma (cel puţin, în stare de germene) un corp mental superior. Este a doua etapă a iniţierii creştine.

În a treia etapă, prin iubire şi prin iertare, omul îşi poate forma germenele unui nou corp, cel spiritual. Primul efect al formării acestui corp este apariţia *credinţei*. Formându-şi corpul spiritual, omul de fapt se înscrie pe un nivel evolutiv superior, care deschide perspective inimaginabile până acum aproape 2000 de ani.

Iertarea izvorâtă din iubire, speranţa şi credinţa sunt pilonii de bază pe care se construieşte noul edificiu al exemplului lui Iisus Hristos în lumea oamenilor sau, din punct de

vedere al structurii aurice umane: noul corp de lumină, necesar trecerii în dimensiunea următoare.

O altă modificare energetică a constat în apariţia unei noi chakre. Chakra *inimii,* situată în partea stângă, în dreptul inimii fizice, s-a format abia după Înălţarea lui Iisus Hristos. A început să funcţioneze abia după cca 1500 de ani. Caracteristica principală a acestei chakre este iubirea, iar culoarea ei este auriul, un auriu mai special.

Datorită activităţii acestei chakre, omul este axat, în relaţia sa cu Universul, pe elementul *Iubire.* Această *Iubire* nu se referă la iubirea carnală, caracteristică dimensiunii a III-a, ci este mai mult o stare vibraţională foarte înaltă, care transcende aspectele particulare ale existenţei în această dimensiune.

Fig.26. Binecuvântarea lui Iisus Hristos

Gestul sacru făcut de Iisus Hristos în iconografia creştină (fig.26): degetul inelar unit

cu degetul mare, reprezintă de fapt activarea chakrei inimii ca element definitoriu al evoluţiei umane actuale.

Un alt aspect important este faptul că, pe toată perioada *rugăciunii* creştine, în chakra inimii se activează energii ce par a fi de neînţeles deocamdată şi se formează un corp nou, al energeticii umane posthristice, care învăluie omul asemeni unei cupole strălucitoare şi protectoare.

Calea lui Iisus Hristos este astfel rugăciunea. Rugăciunea are drept consecinţă unirea tuturor planurilor cuantice (vibraţionale) în unul singur, precum şi activarea noului corp de protecţie a reţelei Hristice, care are vibraţia reţelei conştiinţei Hristice reactivate, ce înconjoară Pământul. Datorită acestui aspect, corpul nou apărut conectează energetica umană la reţeaua conştiinţei Hristice prin efectul de rezonanţă.

O caracteristică importantă a corpului de protecţie Hristic a generat o nouă posibilitate în Univers: dacă un singur spirit va dobândi capacitatea de a se mântui (trecerea în dimensiunea următoare în corp fizic), atunci toate celelalte 11 spirite ale unei familii de lumină (este vorba doar de cele 12 aspecte ale spiritului de dimensiune superioară şi nu toată familia monadică de 144 de scântei) vor dobândi această capacitate şi vor trece în mod automat în acea dimensiune.

4. NOUL SISTEM ENERGETIC UMAN

4.1. Planurile vibraţionale şi corpurile actuale

În timpurile demult apuse, structura energo-informaţională a omului era diferită de cea actuală. În acele vremuri, fiinţa umană era structurată auric exact aşa cum este descrisă în vechile scrieri hinduse. Evoluţia consta în activarea chakrelor situate pe canalul central situat în subplanul vibraţional al corpului eteric -Sushumna. În esenţa sa, spiritualitatea orientală veche este diferită de cea occidentală actuală, pentru simplul fapt că se adresa altor vremuri şi altor tipologii umane.

Între timp, vremurile s-au schimbat; la rândul lor, oamenii s-au schimbat. În această situaţie, este uşor de remarcat pentru orice om, care nu funcţionează doar pe baza unor idei preconcepute, că tipul de om oriental dinaintea Întrupării Hristice, este diferit din punct de vedere al structurilor energetice, de tipul occidental de după Întruparea Hristică. Încercarea unor occidentali sau chiar a unor orientali contemporani de a disemina în

continuare modelul energetic străvechi este nepotrivită cu timpurile actuale.

4.1.1. Spiritul şi planul lui vibraţional

Structurile energetice ale unui spirit întrupat se situează în planuri vibraţionale diferite, deoarece au vibraţii diferite. La omul încarnat, primul plan vibraţional (fig.27) este planul vibraţional al spiritului. Acesta are cea mai înaltă vibraţie a entităţii umane.

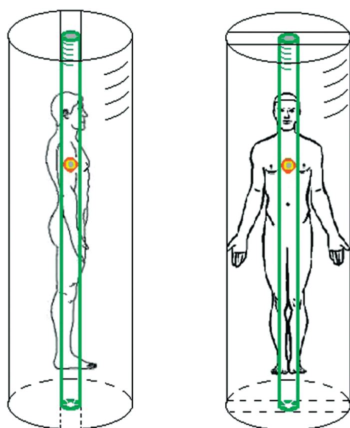

Fig.27. Planul vibraţional al spiritului

Acesta se prezintă ca o fâşie de spaţiu, lată de aproximativ 15 centimetri şi lungă de aproape 2,50 metri. Planul vibraţional al spiritului este alcătuit dintr-o lumină argintie foarte clară, ce emite un miros ca de brad. De

asemenea, emite un sunet asemănător vocalei *AAA...* rostită neîncetat de sute de voci. Este singurul element care emite cu adevărat lumină proprie. El transmite această lumină tuturor celorlalte planuri vibraţionale.

De fapt ce este spiritul? La nivel cosmic, esenţa adamantină este mediul prin care a fost creată şi modelată substanţa universului. Ea este atât substanţa din univers, cât şi substanţa care l-a creat. Particulele acestei substanţe adamantine sunt ceea ce s-ar putea numi particulele Sursei subatomice ale materiei.

Dintr-o perspectivă fizică, acestea sunt particulele care alcătuiesc eterul şi asamblează atomii tuturor elementelor originale (oxigen, azot, fier, etc.), care creează materia fizică, în toate formele ei: lichidă, solidă, gazoasă, plasmă etc. Ele sunt cele mai mici, mai fundamentale particule existente şi deţin potenţialul de a forma orice substanţă originală din univers. La nivel cuantic, existenţa este, de fapt, o reţea interconectată de inteligenţe geometrice (fractali), care comunică precum un sistem viu unic.

Scânteia spirituală a fost creată din acea esenţă adamantină, de forma unei mase noroase, neregulate. Scânteia spirituală a fost individualizată prin expulzarea ca particulă minusculă de energie, din această lumină pulsatorie, de nuanţă alb-gălbuie, cu irizări de

un albastru intens. Pulsaţia acelei mase noroase formează vortexuri de materie, din care este făcută apoi scânteia divină. Aceasta îşi continuă traseul spre exterior, fiind purtată de un şuvoi, într-un fel de pepinieră, precum un ou în lichidul embrionar, aşteptând să fie fecundat.

Conştiinţa de sine a scânteii divine individualizate a început odată cu manifestarea curiozităţii asupra Universului. Scânteile divine individualizate astfel create au mai fost numite "Prezenţa Eu Sunt" sau Monade. Acestea au fost primele nuclee de inteligenţă şi prima identitate individualizată. Monada, mânată de curiozitate, a decis cu liber arbitru că doreşte să experimenteze o formă mai densă a Universului material decât aceea în care trăia.

În lumea ştiinţifică, se credea până mai ieri că materia este compusă din atomi, ca şi cărămizi de bază ai acesteia. Ultimele descoperiri din fizica cuantică au revelat faptul că atomul este 99,999% spaţiu gol! Ceea ce rămâne, adică 0,001% nu este solid, ci mai degrabă derivă din energia punctului de zero. Ceea ce se numeşte materie, de fapt, este o energie condensată, de vibraţie joasă. Atomul ca element de bază al Universului este de asemenea expresia unei vibraţii, ca şi component al luminii, dar şi al unui sunet. Datorită acestui fapt, din punct de vedere

vibraţional, limita teoretică a tabelului periodic al elementelor (atomice), alcătuit de Mendeleev, este de 144, adică valoarea unei armonici a luminii. Aceasta armonică a luminii este respectată de la scara atomică, la cea a sistemelor planetare, sau a galaxiilor, universul fiind de tip holografic, sau fractal.

Amănuntul este regăsit şi în cazul Monadei. Aceasta, cu puterea propriei inteligenţe, s-a divizat în douăsprezece spirite, apoi fiecare spirit încă în 12 extensii, în total 144 de extensii de spirit. Această divizare nu a fost făcută întâmplător, ci cu respectarea unor algoritmi cuantici evidenţiaţi matematic de Leonardo din Pissa în anul 1202 d.Hr., în cartea sa *Liber Abbaci*, o carte istorică despre aritmetică. Acesta a rămas cunoscut în istorie sub pseudonimul de Fibonacci.

Este ca şi cum monada ar extinde douăsprezece degete de foc, iar la capătul fiecărui deget se află unul dintre cele douăsprezece spirite individualizate. Fiecare spirit este o reprezentare mai mică şi parţială a creatorului său, Monada. Fiecare spirit, dorind apoi să experimenteze o formă şi mai densă a Universului material, a creat douăsprezece extensii de spirit care s-au încarnat în cel mai dens Univers material. Omul întrupat pe Pământ este o extensie a spiritului superior, aşa cum şi acesta este o extensie a unei

conştiinţe mai mari, care este Monada. La rândul ei, Monada este o extensie a unei conştiinţe şi mai mari, care este Dumnezeu. Astfel că, fiecare om de pe Pământ are o familie de lumină, de spirite, formată din fiinţa lui şi alte unsprezece extensii de spirit. Celelalte unsprezece extensii de spirit ar putea să fie încarnate pe Pământ sau pe o altă planetă din univers. Aceste extensii de spirit sunt, de fapt, rudele familiei de lumină cele mai apropiate.

Aprofundând acest aspect, fiecare om este parte a unui grup de 12 extensii, a 12 spirite superioare formând astfel o familie Monadică de 144 individualităţi spirituale unice, dar având aceeaşi matrice energetică după care se recunosc. Această matrice energetică este unică fiecărei Monade.

Spiritul a mai fost numit sinele superior, mintea supraconştientă sau mentalul superior, pentru cele douăsprezece extensii de spirit, care lucrează toate pentru evoluţia spiritului din care sunt extinse, după cum toate cele 12 spirite lucrează pentru evoluţia Monadei, întocmai aşa cum degetele de la mână lucrează pentru corpul fizic. Dobândind înţelegere asupra celor expuse, în continuare extensia de spirit, va fi numită simplu: spirit.

Spiritul este o sferă de mărimea unei mingi de ping-pong, foarte strălucitoare.

Acesta este format dintr-o *sferă exterioară*, numită şi perispirit, din *învelişul spiritului,* care este ca o membrană energetică foarte subţire, ce înveleşte *nucleul spiritului*.

Sfera exterioară (perispiritul), care cuprinde atât învelişul spiritului, cât şi spiritul însuşi, este alcătuită din mai multe straturi concentrice, în funcţie de nivelul evolutiv al spiritului. Astfel perispiritul poate avea un strat exterior denumit *strat astral*, un strat interior denumit *strat mental* şi sub acesta un alt strat interior, cunoscut sub denumirea de *strat cauzal*. În acest strat sunt depozitate sub formă de informaţii, esenţele vieţilor trecute, avute de spirit. Spiritul în sine este o bancă de informaţii. Evoluţia spiritului presupune, într-un interval de timp destul de mare, pierderea pe rând a acestor straturi succesive, care formează perispiritul. Subcapitolul 4.2.5.2. va trata mai în profunzime acest aspect.

În reiki, corpul cauzal este asimilat cerului 8 sau chakrei 8. Forma acestui corp cauzal, arată ca un ou auriu-argintiu, care luminează şi scânteiază continuu ca o ţesătură din mii de fire aurii. Din acest nivel porneşte curentul principal de energie care circulă prin coloana vertebrală şi care hrăneşte toate corpurile subtile. Prin această reţea de fire circulă lumina aurie, mentalul divin. Dincolo de acest nivel există planul cosmic, care nu poate fi

exprimat din punctul de vedere al unei singure încarnări.

Învelişul spiritului protejează, precum o membrană, nucleul. Este denumit *corpul atmic*, asimilat în reiki cu cetatea de opal sau cerul 10, chakra 10. Acesta este caracterizat printr-o inteligenţă superioară şi are rol de protecţie pentru toate straturile concentrice, numite în continuare corpuri de lumină conţinute în nucleul spiritului. În general, arată ca o lumină transparentă de nuanţă aurie.

Scopul corpului atmic este de recepţie şi de transmisie de lumină şi energie, reglează vibraţia şi forţa luminii, energia şi înţelepciunea superioară, facilitând transmiterea gândurilor din conştiinţă în universul în care are loc manifestarea. Asigură legătura cu energiile cosmice.

Nucleul spiritului este format din planuri concentrice, gen sferă în sferă, din substanţă din ce în ce mai rafinată, denumite în continuare tot corpuri.

*Corpul Monadic este caracterizat de forţa sa direcţională. Forţa şi puterea sa sunt întotdeauna îndreptate spre tărâmurile superioare dumnezeieşti, preia energia şi formele-gând din straturile inferioare ale corpurilor de lumină şi trimite această energie de lumină înspre Dumnezeu. În general arată ca o luminiscenţă albastră-argintie cu tentă

violet. Este o staţie de recepţionare a luminii şi energiei Divine, protejează şi instruieşte corpurile inferioare. Structura sa este diferită de la individ la individ, în special în ceea ce priveşte configuraţia razelor.

*Corpul Matricei Monadice reprezintă schema spiritului, de o energie şi construcţie individuală, programată în direcţia şi energia căii şi evoluţiei fiecărui individ. Informaţia acestui corp este unică fiecărei individualităţi. Înfăţişarea sa este în mod general de culoarea chihlimbarului amestecată cu raze de alte culori, ce coincid cu structura razelor fiecărui individ. Acesta trimite semnale în legătură cu programul spiritului şi piesa divină de puzzle (rolul său divin). Conţine cunoaşterea akashică a spiritului şi include ecuaţia individuală a acestuia.

*Corpul Logoic este asociat cu Sinele Superior şi Monada. La această etapă şi nivel de spirit, apare fuziunea completă cu Sinele Superior şi Monada, se atinge nivelul al şaptelea de iniţiere în procesul de ascensiune. Sinele Superior este conectat direct la Monada sau „Prezenţa EU SUNT". Corpul Logoic are un aspect de violet şi verde luminescent. Acest corp de lumină transmite energie şi învăţături direct de la Dumnezeu, pentru toate straturile corpului de lumină. La acest nivel există tot felul de lecţii direcţionate pentru fiecare strat diferit din corpul de lumină. Unele lecţii sunt

emoţionale, unele mentale, altele fizice şi aşa mai departe. Dumnezeu, în înţelepciunea Sa infinită oferă lecţii pentru a ajuta la consolidarea tuturor straturilor de lumină. Acest lucru ajută la creşterea şi dezvoltarea corpului de lumină într-un mod echilibrat şi integrat.

*Corpul Mayavarupa este Corpul Ascensional al unui spirit întrupat. Se poate cere de la Maeştrii Ascendenţi ai planului interior, ancorarea şi activarea corpului în propriul câmp de energie pentru accelerarea Ascensională şi Spirituală.

Corpul Mayavarupa conţine codări avansate, ce ţin de forţa universală de lumină şi energie. Distribuie lumina direct către corpurile din straturile inferioare; mai conţine secvenţele ADN şi ARN, organizate printr-o combinaţie divină pentru a configura structura fizică în scopul păstrării energiei intense a acestui corp de lumină. În general, se înfăţişează prin reflexii multicolore în funcţie de structura individuală a razelor. Aici există posibilitatea accesului la informaţia din ADN, la curăţarea şi reprogramarea acestuia pentru sensul evolutiv.

*Corpul Electromagnetic (corp-vehiculul) reface corpul fizic, direct în alte regiuni ale conştiinţei din universul local, prin intermediul tuturor undelor electromagnetice. Acest vehiculul electromagnetic trebuie să fie asistat de un

Maestru al Luminii şi trebuie încărcat cu Lumină, înainte de a putea trece pragul masei negative.

*Corpul Epikinetic este plasmă biologică folosită pentru proiecţie şi teleportare în cadrul aceleiaşi dimensiuni, este vehiculul vibratoriu al conştiinţei, care poate trece dincolo de paradigmele cinetice comune ale vitezei şi masei. Marile energii ale inspiraţiei şi echilibrarea nivelurilor conştiinţei creative cu nivelurile inconştientului şi ale subconştientului pot avea loc prin intermediul acestui vehicul de sinteză vibratorie.

*Corpul Eka este un corp al Conştiinţei Superioare, care poate coordona realităţile interioare ale fiecărui vehicul al conştiinţei, prin intermediul unui selector, astfel încât timpul conştiinţei să aibă un control perfect asupra ceasului biologic şi asupra realităţii lumii comune. Vehiculul conştiinţei este folosit pentru călătoria în timp şi întreţine, totodată, o relaţie directă cu vehiculul fizic care este lăsat într-un anumit punct din timpul biologic. Acesta este corpul utilizat pentru a călători în timp, în vieţile trecute sau viitoare deoarece toate există în simultaneitate, iar pătrunderea prin diferite dimensiuni, este realizată printr-o modificare a conştienţei şi a percepţiei conştiente.

*Corpul Gematrian este vehiculul de sinteză a Luminii în corpul care e format de forţa Duhului Sfânt (luat ca energie), ce controlează toate

relaţiile interioare ale Luminii (luată ca informaţie). Acest corp pregăteşte vehiculul uman pentru a fi conectat cu Supraeul Corpului Hristic. Pe plan fizic, el poate controla proporţia dintre starea plasmatică a fiinţelor vii şi materia atomică. Este alcătuit din „geometrii de lumină” folosite în activitatea creatoare a conştiinţei, inspiraţiei sau de vindecare. Acestea pot regla matematic fiecare meridian energetic al sistemului uman, spre a-l face disponibil pentru ghidare şi energizare.

*Corpul Adam Kadmon se referă la manifestarea luminii Fiilor Luminii care au evoluat (sau au fost creaţi) dincolo de forma trupului cunoscut de om. Corpul are capacitatea să ia orice formă necesară pentru a crea şi a preda oricărui tip de creaţie cu abilităţi de gândire; inclusiv superspeciilor ce există ca şi creaţii de energie.

*Corpul Sinelui Superior este un corp de energie ce are legătură cu cel de-al optulea nivel de existenţă al grupului spiritual Monadic. Supraspiritul este un alt termen pentru Sinele Superior, Supraconştiinţa. Fiecare Supraspirit este compus din 12 spirite ce se întrupează prin tot universul. Fiecare Monadă este compusă din 12 Supraspirite.

Mai sunt aspecte şi mai intime şi de vibraţie mai înaltă, dar vor fi trecute doar în

revistă, existenţa lor fiind peste înţelegerea avută în acest stadiu evolutiv uman:

*Corpul Zohar;
*Corpul Miruit al Sinelui Superior Hristic;
*Corpul Sinelui Superior al Fiului Galactic;
*Corpul Frăţiei Luminii;
*Corpul Fiului Paradisului;
*Corpul Lordului Elohistic;
*Corpul Mistic al Domnului;
*Corpul de Lumină al Stelei Fiului.

4.1.2. Corpul duh şi planul lui vibraţional

Cel de al doilea plan vibraţional este cel al corpului duh (fig.28). Se prezintă ca o fereastră de lumină de forma unui acvariu cilindric, groasă de aproximativ 45 centimetri şi lungă de 2,5 metri.

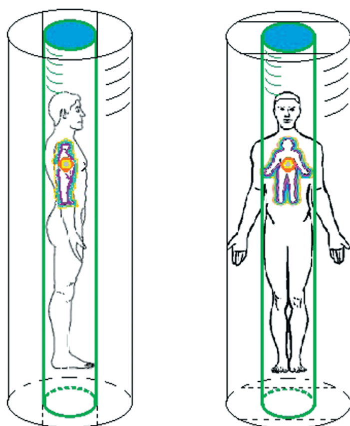

Fig.28. Planul vibraţional al corpului duh

Acest al doilea plan vibraţional pare a se suprapune peste planul vibraţional al spiritului. Planul vibraţional al corpului duh are culoarea albastră, foarte clară. Emite un parfum floral delicat. El emite un sunet continuu, asemănător vocalei *EEE...* rostită pe mai multe voci, la nesfârşit. Corpul găzduit de acest plan vibraţional este de o energie rafinată. Acesta este haina, protecţia spiritului de la prima manifestare la Şcoala Pământeană, până la ultima. Este activat în perioada dintre încarnări, fiind vehiculul spiritului în *Terra Aurica*. Este asimilat în reiki cu cerul 9, respectiv chakra 9.

Spiritele, în funcţie de nivelul lor evolutiv, au culoarea corpului duh diferită: portocaliu, galben, auriu etc. În faza finală a procesului evolutiv în *Terra Aurica*, corpul duh dobândeşte culoarea albă-argintie. Spiritul al cărui corp duh dobândeşte culoarea argintie strălucitoare îşi încheie trecerea prin şcoala vieţii. Astfel, după multiple încarnări în lumea materială, după o lungă perioadă petrecută pe diferite niveluri vibraţionale ale *Terrei Aurica*, va veni timpul ca spiritul să părăsească lumea aceasta. Până atunci...

Dacă înainte de intrarea în corpul viitorului născut are forma mai mare decât statura unui om normal încarnat în lumea materială, după acest moment (când embrionul uman trece de 4 luni şi jumătate), corpul duh se comprimă

pentru ca volumul său să intre în volumul corpului material. Devine mai mic cu câţiva centimetri decât trupul material.

El „creşte” simultan cu corpul material, nedepăşind însă niciodată limitele acestuia. Este vag vizibil la omul încarnat, ca un fel de corp interior, a cărui strălucire este mai mult interioară, ce seamănă oarecum cu un neon rece care nu emite o radiaţie prea mare în mediul înconjurător.

Abia la moartea corpului fizic, în urma transformărilor provocate de acest proces, corpul duh revine la dimensiunile pe care le-a avut înainte de naştere. Într-un fel, „dezactivarea” corpului fizic, la plecarea spiritului, reactivează corpul duh, care va fi vehiculul acestuia până la viitoarea reîncarnare.

Diferenţa este că, spre deosebire de corpul fizic, corpul duh nu piere, ci suferă o comprimare temporară.

4.1.3. Sufletul şi planul lui vibraţional

Al treilea plan vibraţional, cel al sufletului, este ca o fereastră de lumină, de forma unui acvariu cilindric cu grosimea de 1 metru şi cu lungimea de 2,5 metri (fig.29).

Are o culoare roz-trandafirie extrem de clară. Planul vibraţional sufletesc emite vocala

OOO... şi emană un miros puternic de trandafiri. Planul vibraţional al sufletului emite o anumită teamă de moarte. Teama de moarte este prezentă la fiecare om, pe toată durata vieţii, ca o senzaţie subconştientă. În fond, sufletul, este un element muritor, căci dispare la scurt timp după moartea trupului. Conştiinţa morţii şi teama de moarte sunt generate de suflet, care are toate motivele pentru a le manifesta.

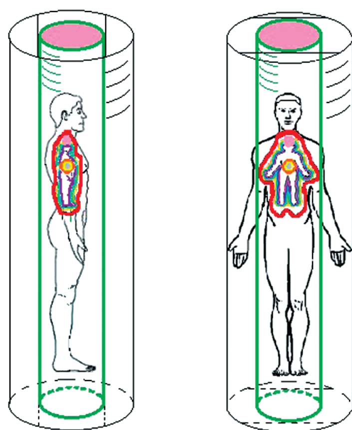

Fig.29. Planul vibraţional al sufletului

Dacă spiritul este o existenţă ce transcende timpul şi spaţiul, iată că nu acelaşi lucru se poate afirma despre suflet. Spiritul ca informaţie, când se reîncarnează, generează două ajutoare pentru realizarea experienţelor

asumate, aferente acelei reîncarnări. Generează o energie vie şi neinformată iniţial, care va fi numită mai departe suflet, dar şi o materie, numită mai departe corp fizic (trup). *Informaţia, energia şi materia* sunt aspecte ale manifestării Divine care se diferenţiază prin stările vibraţionale diferite.

Sufletul, înţeles ca energie, se situează vibraţional undeva între spirit şi corpul fizic. Se poate spune că, pentru a se putea manifesta în materie, spiritul generează un credit energetic pentru a putea ***face*** şi mai fabrică o protecţie materială pentru a putea ***fi*** în materie, pentru o perioadă limitată în timp (a se înţelege finalul ultimei experienţe asumate în acea întrupare) şi cunoscută de spirit încă dinainte de momentul întrupării!

Astfel, sufletul este un instrument de care spiritul se foloseşte într-o singură existenţă în materie. Dintre toate structurile aurice ale omului, doar sufletul are un plan cuantic personal, ca un fel de „felie” de spaţiu-timp, care nu intră în conexiune cu planurile vibraţionale ale celorlalţi oameni. Similar telefonului mobil, care are identitate clară şi proprie, în câmpul celular de telefonie.

Înaintea naşterii fizice, sufletul este doar în stare latentă. Deşi nu are o strălucire, un miros sau un sunet, sufletul este poziţionat, conform figurii 29, în zona gâtului (laringe).

Abia în momentul naşterii, când este tăiat cordonul ombilical, sufletul începe să se manifeste. Când nou-născutul respiră independent pentru prima dată, sufletul este activat prin acea suflare iniţială!

Din acel moment, se poate afirma că fiinţa are un suflet şi devine un om. Sufletul reprezintă personalitatea umană pentru o singură încarnare. Alimentează cunoaşterea prin conştienţă şi conştiinţă, de-a lungul acelei încarnări. De aceea trebuie pus un accent deosebit pe educarea acestor aspecte ale sufletului, acestea fiind principalele elemente care asigură evoluţia spiritului, luat ca individualitate transcedentală.

Corpul sufletului are forma unui cocon luminos ce învăluie sufletul. Corpul sufletului este alcătuit la naştere dintr-o energie neinformată, de culoare albă, mată, ca un abur. De-a lungul vieţii, corpul sufletului îşi modifică culoarea în funcţie de comportamentul omului. El este depozitarul manifestărilor ansamblului suflet + corp fizic, din existenţa dată. Poate fi asimilat unui corp denumit în continuare corp subconştient, care are corespondent chakra gâtului (chakra 5).

Cunoaşterea pe care o poate avea sufletul este axată pe două direcţii principale. În primul rând, sufletul poate cunoaşte Divinul manifestat şi reflectat în Univers, adică

utilizează *conştienţa*, care nu este altceva decât capacitatea originară a omului de a percepe lumea, faţă de care se raportează.

În al doilea rând, sufletul poate cunoaşte manifestarea lui Dumnezeu *în sine însuşi,* adică poate analiza ceea ce se întâmplă cu el, raportându-se la el însuşi. Foloseşte un nou instrument numit *conştiinţă*. Aceasta se formează numai după un anumit număr de reîncarnări.

4.1.3.1. Conştienţa

La începutul ciclului samsaric al reîncarnărilor, dualitatea (fiinţa divină vs fiinţa limitată) generată de apariţia formei primare a conştienţei de sine, percepţia iniţială asupra propriei persoane drept o fiinţă distinctă, limitată, observată şi înţeleasă greşit datorită lipsei informaţiei, a creat una dintre cele mai puternice iluzii, aceea de separare de întreg, de tot. Acea viziune de fiinţă distinctă şi limitată este tocmai *EGO*-ul. Ego-ul a obligat conştienţa primară iniţială, tot din lipsa informaţiilor şi experienţei, să se identifice în acele construcţii psiho-mentale care au la bază aspectele animalice ale instinctelor de supravieţuire, adaptare, conservare, în combinaţie cu formele primare de manifestare ale individualităţii (egoism, lăcomie, aroganţă, infatuare etc.).

Ego-ul nu poate exista decât în raport cu exteriorul, cu alte persoane, el se hrăneşte din exterior. Ego-ul este aspectul reactiv. Nu poate fi în echilibru, nu poate exista în echilibru. Ego-ul are nevoie de tensiune pentru a exista.

Legea ritmului (a evoluţiei creaţiei divine) este cumplită doar pentru ego şi asta deoarece ego-ul nu suportă schimbarea, înnoirea. Ego-ul preferă ca toate lucrurile să rămână neschimbate. În necunoscut ego-ul nu se simte bine deoarece nu are la cine se raporta, nu are cu cine se bate. Acest lucru îi provoacă teama. Teama nu este a omului, este a ego-ului.

Percepţia eronată a faptului că fiinţa s-a identificat ca entitate separată de întreg a dat naştere temerilor. Aceasta a identificat în grup, luat ca asociere de indivizi, o forţă mai puternică şi a căutat să se integreze grupului chiar dacă a trebuit să renunţe la libertate. Odată integrată unui grup, fiinţa a perceput o anumită securitate, dar această securitate i-a fost oferită numai în schimbul respectării unui set de reguli. Aceste reguli s-au extins treptat şi asupra gradului de mişcare, ulterior i s-au oferit modele de urmat: de elev silitor, de bun credincios, de bun muncitor şi multe altele. Fiinţa primară nu a realizat că de fapt i se ofereau modele, tipare prestabilite de gândire.

În momentul în care a preluat diferite modele de gândire din exterior, fiinţa s-a prins în laţul limitărilor, fiind uşor de manipulat. Pe bază de teamă...

Teama a fost şi este şi azi principalul factor de frână în evoluţia omului. Se poate spune că teama stă la baza tuturor emoţiilor şi sentimentelor negative. Astfel manipulat, omul a fost pus mereu în situaţia de a-şi proteja poziţia, de a lupta pentru a obţine ceea ce avea nevoie. Teama determina prin angrenajul său mental, în zona informaţională, o arie mică de manifestare a conştientului, mai exact izola, limita gradul de libertate şi de acţiune al omului.

Teama a izolat câmpul psiho-mental, l-a restrâns ca într-o capcană magnetică din care nu s-a mai ieşit. Teama a fost factorul care a slăbit cel mai mult câmpul de forţă al conştientului. În acest mod, tinerele spirite încarnate au acumulat primele forme ale karmei, prin manifestările generate de cele de mai sus.

A fost o perioadă de început când ego-ul era necesar pentru supravieţuire, însă acum nu mai este. Corpul mental s-a dezvoltat suficient de mult încât să poată prelua sarcina instinctelor primare. Toate aceste manifestări emoţionale negative pot fi depăşite, dar nu prin negarea lor. Ele pot fi depăşite în primul rând prin acceptare şi apoi prin transcenderea

substratului informaţional, adică înţelegând de la cap la coadă, mecanismul prin care ego-ul işi pune amprenta asupra informaţiei din spatele emoţiei. Nu trebuie respinsă acea emoţie, nu trebuie ca omul să fugă, să se ascundă de emoţia neplăcută. Din contră, acceptând-o şi studiind-o, emoţia respectivă va fi metamorfozată. Cum anume?

Cu ajutorul corpului mental! Emoţia poate fi atrasă spre zona corpului mental pentru analiză, de fapt emoţia cu vibraţie joasă situată în astralul inferior va fi mutată ca energie magnetică, în astralul superior unde vibraţia ei va creşte devenind astfel emoţie cu vibraţie înaltă. Câmpul electric ce conţine informaţia malefică (malefic: ce nu rezonează vibraţional cu niciun aspect al spiritului) generat de emoţia cu vibraţie joasă, va fi metamorfozat într-un câmp electric cu conţinut informaţional benefic (benefic: rezonează vibraţional cu aspectele spiritului) dat de emoţia de vibraţie înaltă.

În ceea ce priveşte conştienţa, există trei stadii în dezvoltarea acesteia:

*Primul stadiu este **Cunoaşterea Subconştientă**. Condus de instinct şi emoţii, acesta este nivelul omului primitiv. Trăind în frică, ego-ul caută siguranţă, dar nu o va găsi niciodată. Dat fiind faptul că nu îşi investighează niciodată propriile frici, acesta

este în permanenţă mânat de frică în mod inconştient, iar creaţiile lui sunt proiecţii inconştiente ale acelei frici. Frica trebuie să fie privită în faţă. Trebuie să se acţioneze asupra ei. Trebuie să fie conştientizată. Astfel se aduce întunericul la lumină.

Aceasta este modalitatea prin care se poate pune capăt prăpastiei dintre ego şi spirit, dintre ceea este înăuntru şi ceea este în afară. Din păcate, în primul stadiu întunericul este respins, deoarece generează sentimentul de frică. Vechiul Testament este învăţătura pentru stadiul întâi al omului. El spune: „Fă aşa, pentru că, altfel, Dumnezeu te va pedepsi!". Este vorba de frică, la nivelul emoţional cel mai profund.

*Al doilea stadiu este **Cunoaşterea Conştientă**. El se caracterizează prin căutarea de informaţii care construiesc intelectul – dar care, în cele din urmă, generează un gol spiritual. Acesta este nivelul omului modern, al omului ca gânditor din creier. În acest stadiu întunericul este dat deoparte, încercând să-l explice.

În stadiul al doilea, omul este conştient de Dumnezeu, dar încă separat de El. Noul Testament este învăţătura pentru cel de-al doilea stadiu al omului. El spune: „Dumnezeu nu e răzbunător. El te iubeşte şi-ţi cere să vii şi să-i accepţi învăţătura. Viaţa ta va fi mai

fericită dacă-i faci loc lui Dumnezeu în ea". Învăţăturile celui de-al doilea stadiu se concentrează pe ceea ce omul poate pierde, dacă nu ascultă.

Ele sunt învăţături care vor să convingă, bazate încă pe frică şi separare. Umanitatea în ansamblul ei se află într-un moment în care stadiul al doilea începe să se încheie şi ia naştere stadiul al treilea.

*Al treilea stadiu este Cunoaşterea Supra-Conştientă. Este nivelul renunţării totale la orice soluţie intelectuală, la orice nevoie de a controla sau planifica. El se caracterizează prin necunoaştere conştientă. Este nivelul persoanei divine, al co-creatorului. Intrarea în stadiul al treilea cere un mod diferit de a trăi, atât din punct de vedere individual, cât şi colectiv. În al treilea stadiu, întunericul este îmbrăţişat şi integrat. Ego-ul, umbra este înţeleasă şi acceptată ca parte a entităţii umane. Provocările sunt acceptate şi aduse la perfecţiune. Într-o bucurie atât de profundă, nu există loc nici măcar pentru posibilitatea pedepsei. Stadiul al treilea se referă la desfiinţarea orgoliului ego-ului.

Învăţătura acestei cărţi este o învăţătură pentru stadiul al treilea. Mesajul aferent este de forma „Îl veţi găsi pe Dumnezeu în inimile voastre. Dumnezeu nu poate fi niciodată separat de voi, deoarece esenţa voastră este divină”.

4.1.3.2. Conştiinţa

Conştiinţa este definită ca fiind forma cea mai înaltă a vieţii psihice proprie omului, instrumentul prin care omul îşi dă seama de propria sa existenţă, de ceea ce se petrece în fiinţa lui, de binele sau răul ce îl face de-a lungul existenţei sale ca spirit.

Forma primară a conştiinţei este conştiinţa separării. Aceasta este starea de fiinţare adusă de ruptura în sistemul cap-inimă, care produce sentimentul distinct de a fi separat de întreaga creaţie. În această stare, omul acţionează ca şi cum lumea şi locuitorii ei ar fi separaţi şi, în consecinţă, neimportanţi pentru starea generală de bine a sufletului individual.

Cea de-a doua formă, maturizată, este conştiinţa unităţii, sau starea de fiinţare generată de amintirea de a fi intim conectat la şi cu toate lucrurile, pe toate nivelurile. Pornind de la cel mai jos nivel al conştiinţei, cel de deasupra morţii, nivelurile succesive de conştiinţă sunt: ruşinea, vina, apatia, durerea, frica, dorinţa, mânia, mândria, curajul, neutralitatea, bunăvoinţa, acceptarea, raţiunea, iubirea, bucuria, pacea, iluminarea. Deşi se pot atinge pentru scurt timp anumite niveluri, de obicei este un nivel care defineşte starea „normală” a omului la un moment dat din evoluţia sa. Media actuală este în zona nivelului

curajului. Această scală este logaritmică, aşadar sunt din ce în ce mai puţine persoane la nivelurile superioare, comparativ cu cele inferioare. O creştere de la un nivel la altul are ca rezultat o schimbare enormă în viaţa omului. Până la urmă nivelul conştiinţei este gradul de rafinare a corpului spiritual sau gradul de coerenţă a inimii cu creierul.

Trezirea glandei pineale are efecte extraordinare asupra ridicării nivelului conştiinţei şi deschide accesul la toate cunoştinţele universale. Această glandă se activează după ce nu mai este bombardată de fotonii trimişi de ochi, deci în prezenţa întunericului. Ea emite apoi melatonină, o substanţă care calmează sistemul nervos. Dimetriltriptamina (DMT) este o altă substanţă pe care glanda pineală o secretă, dând un ultim impuls în vederea deschiderii porţii spirituale.

În interiorul său, glanda pineală este umplută cu apă, care în timp se calcifiază, datorită: dietei greşite; fluorului din pasta de dinţi; fluoritei din apă sau băuturilor carbogazoase. Structura interioară a glandei este similară cu a retinei ochilor, de aceea ea a fost denumită al treilea ochi sau ochiul spiritual. În absenţa luminii, în jurul glandei pineale se formează un scut electromagnetic, care are rolul de a o izola de toate radiaţiile exterioare, din spaţiu-timp (D3), în scopul

recepţionării de informaţii din timp-spaţiu (D4). Înăuntrul său, se formează mici microclusteri, care se transformă în unde, permiţând percepţia. Nu întâmplător glanda pineală are cea mai mare concentraţie de sânge din corp, pentru că are nevoie de multă energie, pentru a se activa. Pentru a uşura deschiderea acestei glande, omul trebuie să fie conştient de el însuşi.

Pe măsură ce conştiinţa se dezvoltă, corpul fizic acceptă mai multă prană în chakre, care se vor roti mai repede datorită nivelului crescut de prană şi nivelurile mai profunde ale întunericului sunt eliberate din forma fizică. Pe măsură ce întunericul stocat este eliberat, secretele „vieţilor trecute" sunt conştientizate, câteodată într-un mod foarte viu. Până când aceste realităţi trecute, nu sunt vindecate şi eliberate, viaţa poate fi destul de provocatoare.

Dar, pe măsură ce se curăţă propriul corp astral, se curăţă de fapt şi nivelul astral al *Terrei Aurica*, unde sunt blocate durerea şi frica. Odată ce acesta este curăţat, în conştiinţă va putea intra mai multă Lumină. Schimbarea în conştiinţă de la cea de-a treia dimensiune la cea de-a patra, este cu mult mai familiară, deoarece a treia şi a patra dimensiune au fost întreţesute în toate reîncarnările omului. Odată ce conştiinţa omului ajunge în planurile mai înalte ale

dimensiunii a patra, ataşamentul faţă de corpul fizic scade. Omul va ajunge să experimenteze în curând ultimul plan al prezenţei sale în forma actuală, la finalul căruia îl va aştepta Corpul său de Lumină.

Odată cu ridicarea conştiinţei pentru a îmbrăţişa dimensiuni mai înalte, se va dezvolta şi intuiţia. Prin urmare, omul va avea capacitatea de a percepe lumi mai înalte. Contactul cu sistemul multidimensional va putea fi atins mai uşor, prin abandonarea fiinţei sale în lumina multidimensională şi în iubirea necondiţionată pe care o va putea percepe cu glanda pineală şi o va putea simţi în inimă. Conectând glanda pineală activă la inimă, omul va putea percepe, primi şi traduce mesajele de la Conştiinţele mai înalte.

Disciplinarea conştiinţei acum, când oamenii au ajuns la un înalt nivel bioenergetic, joacă un rol foarte important. Una din legile Universului este aceea de a nu face rău nici măcar cu gândul. Această lege, mai ales acum, nu este un simplu principiu abstract, ea trebuie să devină un mod de existenţă.

4.1.3.3. Corpul sufletului sau subconştientul

Corpul sufletului este poziţionat într-un subplan vibraţional al planului sufletului, având o vibraţie mai mică decât sufletul, dar mai mare decât planul vibraţional al corpului eteric

interior. Acesta este asimilat în reiki cu cerul 5, respectiv chakra 5. Mai este cunoscut şi sub denumirea de corp subconştient. În figura 29 este evienţiat cu culoarea roşie.

Corpul sufletului sau corpul subconştient se formează odată cu prima respiraţie a nou-născutului. Aici sunt depozitate ulterior toate programele energo-informaţionale, care au fost recepţionate prin organele de simţ fizice, începând cu copilăria şi continuând cu restul vieţii întrupate.

Tot aici sunt depozitate programele *psi* introduse subliminal în scopul manipulării omului. De asemenea, toate acţiunile, trăirile, manifestările omului derulate de-a lungul timpului acordat unei întrupări sunt imprimate în corpul subconştient sub formă de informaţie. Această informaţie a fost creată cu ajutorul acelei energii consumabile ireversibil în timp, numită suflet. În funcţie de vibraţia informaţiei acumulate, corpul subconştient capătă nuanţe coloristice variate. La finalul vieţii, acest corp dobândeşte o culoare de sinteză, rezultată în urma tuturor acţiunilor omului, în conformitate cu karma creată şi cu nivelul evolutiv acumulat de-a lungul acelei existenţe.

Mintea conştientă este precum un aparat de fotografiat cu ajutorul căruia omul fotografiază, fixând pe pelicula fină a corpului subconştient idei, imagini, aspiraţii, sugestii,

dorinţe, acţiuni etc. Tot ceea ce se imprimă în corpul subconştient se va materializa ulterior, în cadrul existenţei în curs sau a uneia viitoare, ca experienţe, întâmplări sau evenimente.

Deci, lucrurile esenţiale sunt create în conştient, iar prin repetare corpul subconştient le memorează şi apoi le reproduce automat. Subconştientul este de milioane de ori mai puternic decât conştientul, în ceea ce priveşte procesarea informaţiilor. Conform studiilor din domeniu, 95% din viaţa omului este dirijată de corpul subconştient. S-a demonstrat cu ajutorul aparatului cu rezonanţă magnetică faptul că alegerile luate la nivel conştient sunt un produs secundar al activităţii cerebrale – ce are deja loc cu 6 secunde înainte, bazat pe acţiunea subconştientului. O informaţie ce poate părea înspăimântătoare din perspectiva faptului că astfel conştientul este purtătorul de cuvânt al subconştientului. Dar, din nefericire, acesta la rândul lui este plin de programe limitative, de tipare şi reguli, credinţe false sau lipsite de efect, deoarece de mic copil omului i se spune că este slab sau vulnerabil, neştiutor sau urât. Sau că nu are voie să facă un lucru sau altul...

Acestea sunt credinţele manipulatorii ale majorităţii celorlalţi semeni, care interacţionează cu omul. Deoarece 95% din

acest traiect evolutiv al vieţii este întreţinut de subconştient, înseamnă că suma credinţelor altor oameni, cele mai des întâlnite, comune marii majorităţi, dictează mersul vieţii omului în particular.

Ceea ce crede fiecare om că face cu mintea lui conştientă nu are o pondere mai mare de 5% în viaţa acestuia. Tot ceea ce omul creează în viaţă nu reprezintă altceva decât rularea unor programe (foarte vechi) ale altor oameni, acele tipare în care, generaţie de generaţie, părinţii şi-au introdus copiii. Dacă un grup de oameni spune cuiva că poate face un anumit lucru (deoarece mulţi alţii deja l-au mai făcut înainte) atunci omul îl poate face, iar dacă grupul îi sugerează că nu-l poate face, atunci, cel mai probabil, omul nu-l va putea realiza.

Majoritatea oamenilor se simt slabi, incapabili şi bolnavi deoarece îşi extrag informaţia şi programul acestui comportament din subconştient. Omul a fost (re)programat să fie slab, incapabil şi bolnav şi există chiar şi un motiv pentru asta. Un guvern corupt, cel puţin la nivel energetic, nu poate controla oamenii puternici, stabili şi siguri pe ei înşişi.

Pe seama corpului subconştient s-au pus automatismele psihice: mersul biped, vobitul etc.; aspectele de deprindere şi memorie: o limbă străină, o meserie etc; reflexele care

îndeplinesc funcţii de reglare pentru organismul fizic.

Subconştientul, ascultător cum este, va crea premisele pe care omul cu corpul mental le-a gândit, aducându-le din domeniul posibilităţilor la o realitate fizică, manifestată.

Accesarea capacităţilor energetice umane ascunse, dar şi deprogramarea, devirusarea omului, presupune iniţial ştergerea din corpul subconştient a programelor imprimate acolo încă din perioada copilăriei, deoarece tot ce se află în subconştient operează 95% din viaţa acestuia.

Numai astfel omul va putea, în timp, şi va reuşi să fie pe deplin stăpânul propriului său subconştient, va deveni stăpânul propriului său destin. Prin programarea corpului subconştient la timpul prezent şi pozitiv, clipă de clipă, omul îşi pregăteşte viitorul luminos.

TOATE evenimentele viitoare sunt rezultatul gândirii din prezent. În orice moment, omul are posibilitatea de a-şi manifesta liberul arbitru, are posibilitatea alegerii. Alegerea iubirii în locul urii, alegerea sănătăţii în locul bolii, alegerea bucuriei în locul suferinţei, alegerea existenţei spirituale în locul unei vieţi banale, josnice şi cenuşii, reflectă nivelul de elevare atins în evoluţia sa. Credinţa, gândurile, ideile, reprezentările sale pot produce adevărate

miracole, prin intermediul nelimitatei puteri de expresie a subconştientului. Realizând aceasta, omul va putea înţelege că, dacă are credinţă cât un bob de muştar, va putea să dea la o parte obstacolele în aparenţă de netrecut, întâlnite în calea sa.

Cu ajutorul acestui instrument numit corp subconştient, spiritul, în decursul evoluţiei sale, învaţă într-un final, în urma experienţelor asumate în multele reîncarnări, să gândească numai pozitiv, remarcând într-un târziu faptul că numai în acest fel binele îl va urma ca o umbră pretutindeni.

4.1.4. Corpul eteric interior şi planul vibraţional

Al patrulea plan vibraţional este cel al corpului eteric interior (fig.30), care corespunde lumii eterice. Acest corp are mai multe roluri în desfăşurarea evoluţiei spiritului venit la trup.

Corpul eteric interior este o emanaţie directă a corpului duh. El are o culoare albicioasă, brăzdată de numeroşi curenţi energetici aflaţi în continuă mişcare. Este mai mic decât corpul material. Acest corp conţine modelul energo-informaţional pe care este construit viitorul corp material.

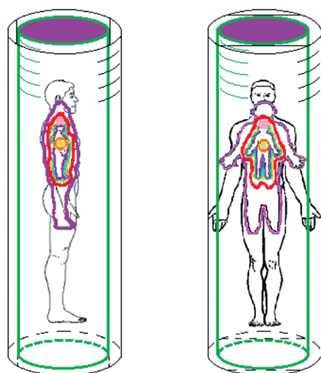

Fig.30. Planul vibraţional al etericului interior

Mai conţine şi „felia” de karmă a neamului în care se va întrupa spiritul. Informaţia aceasta este înscrisă în corpul eteric interior de către Spiritul neamului.

Un alt rol important al corpului eteric interior îl constituie opoziţia la tendinţa naturală spre entropie (descompunere) a corpului fizic. Cu toată această opoziţie, rezultatul este invariabil: uzura continuă, îmbătrânirea şi, în final, moartea corpului fizic.

Cel mai important element al corpului eteric interior este un „organ” de formă sferică, situat sub piele, la cca 5 centimetri sub ombilic. Acest organ de formă sferică cu un diametru de cca 2,5 centimetri este

acumulatorul de energie al corpului eteric interior. De fapt este aşa-numitul centru Hara, sau locul prin care vindecătorul se conectează la pacient pentru şedinţa de vindecare. Este asimilat **în mod eronat** în reiki cu cerul 2, respectiv chakra 2.

4.1.5. Corpul fizic şi planul lui vibraţional

Următorul plan vibraţional este cel fizic, material (fig.31), unde spiritul încarnat se manifestă în dimensiunea a III-a ca OM. La formarea sa, se combină forţe şi energii provenite de pe toate celelalte niveluri vibraţionale. Participă cele mai puternice forţe ale Universului. De transformarea acestuia în cel mai perfect element constitutiv al fiinţei omeneşti este responsabil spiritul.

Manifestându-se în lumea materială, corpul fizic este supus legilor fizice cunoscute azi. Principala consecinţă a acestui fapt este degradarea sa continuă. Degradarea corpului fizic se datorează acţiunii *legii entropiei,* adică tendinţei naturale a oricărui sistem biologic viu de a se descompune.

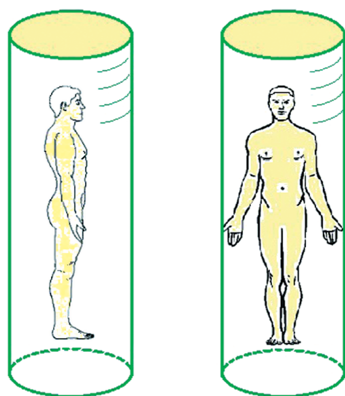

Fig.31. Planul vibraţional al corpului fizic

Materia pe care câmpul morfogenetic o realizează în baza datelor provenite de la spirit, ca şi costum de protecţie în grosierul dimensiunii a III-a, este corpul fizic, trupul. Acesta este asimilat în reiki cu cerul 1, respectiv chakra 1. Chiar dacă trupul are vibraţia cea mai scăzută a fiinţei, acesta nu este deloc rău sau inferior. El este, pur şi simplu, temporar. Din afară, trupul pare a fi un sistem foarte complex. În el funcţionează organe interne, celule şi forţe chimice într-un mod ierarhic ce transformă energia într-o forţă vitală, necesară manifestării în dimensiunea a III-a a fiinţei. Înaintea acestei complexităţi, la cel mai profund nivel, corpul uman este un dispozitiv vibraţional, ce utilizează variate frecvenţe (în special în domeniul jos).

Ceea ce dă acestui dispozitiv vibraţional proprietatea de a fi în viaţă este energia vitală ce serveşte ca forţă vitală, iar izvorul ei este faimoasa Sursă Universală, conţinută în Câmpul de Energie Universală. Grija faţă de trup este un act de cinstire, o stare de graţie. Preocupările pentru durerile şi plăcerile trupului fac parte din experienţele spiritului. Trupul trebuie acceptat pe deplin, trebuie iubit. Când trupul este iubit, el munceşte fără să se plângă. Atenţie însă, la toate acţiunile, vorbele, gândurile, sentimente. Toate se răsfrâng asupra trupului! Prin intermediul trupului se fac multe plăţi în dimensiunea a III-a. Sentimentul de vinovăţie, de exemplu, se poate manifesta adesea, prin trupul fizic. Dacă omul se simte vinovat în privinţa a ceva ce i-a spus unei terţe persoane, s-ar putea să se rănească ulterior la gură, limbă ori la dinţi, sau să îl doară în gât ori să facă laringită.

De asemenea, manifestările trupului arată modul în care încearcă să îndeplinească comenzile conştiente sau subconştiente pe care simte că le-a primit de la suflet. Acesta trebuie să înveţe să se iubească atât pe sine, cât şi trupul. Acceptarea trupului este una dintre lecţiile acestei întrupări. Iar aceasta include şi sexualitatea, care este legată de elementele trecătoare ale încarnării (suflet şi

corp fizic). A nu se confunda cu iubirea, care este caracteristică a spiritului.

Este bine ca a face dragoste să însemne un act de bucurie, un act prin care omul să omagieze Hristul din el şi din partene*rul*(*ra)* său (sa)! Dragostea fizică nu este cu nimic mai puţin frumoasă decât alte forme de iubire şi nici nu poate fi separată de ele. Cei care consideră că dragostea fizică nu este sfântă, o vor trăi ca experienţă în felul acesta, nu deoarece aşa ar fi ea, ci deoarece aşa o percep ei.

Orice contact interpersonal, nu neapărat doar cel fizic, implică un schimb de energie, persoanele respective influenţându-se reciproc. De aceea, dacă schimbul de energie se face conştient şi omagial, iar nu egocentrist, atunci ambele persoane vor avea de câştigat, în sensul că îşi vor amplifica energia proprie, deoarece ea este infinită în univers. Această informaţie a fost ocultată până acum datorită nivelului general scăzut al conştiinţei, dar şi datorită manipulării grosiere a anumitor entităţi mai mult sau mai puţin întrupate. Faptul că omul nu are din belşug energie este din cauza că acesta o blochează mental, prin gânduri şi atitudini negative, prin reguli şi credinţe *auto*limitative.

Ruptura dintre trup şi spirit apare în suflet. Şi acolo trebuie ea vindecată. Trupul nu a fost niciodată duşmanul spiritului. De fapt, lucrurile

stau exact invers. Trupul este cel care face să crape învelişul fragil al ego-ului şi scoate la iveală amintirile reprimate, pentru a le vindeca.

Trupul are o reputaţie proastă, deoarece este crucea pe care se simte suferinţa. Dar renaşterea este imposibilă, cel puţin la nivel energetic, dacă nu se asimilează suferinţa. A nega suferinţa existenţei nu face trupul să evolueze. A simţi, a accepta şi a integra suferinţa înseamnă, de fapt, asumarea experienţei şi realizarea evoluţiei.

4.1.6. Aura exterioară şi planul ei vibraţional

Al cincilea plan vibraţional este planul aurei exterioare (fig.32), care conţine toate corpurile aurice exterioare: corpul eteric exterior, corpul astral, corpul emoţional, corpul mental inferior (stratul inferior al corpului mental), corpul mental superior (stratul superior al corpului mental), corpul spiritual.

Planul vibraţional al aurei exterioare are dimensiuni diferite de la o persoană la alta, în funcţie de nivelul de evoluţie atins. El se aseamănă unui cilindru de lumină, ale cărui dimensiuni pot fi cuprinse între 3 metri, în cazul unui om normal şi 30 de metri sau mai mult, în cazul persoanelor care practică tehnici de auto-îmbunătăţire sau în cazul persoanelor evoluate.

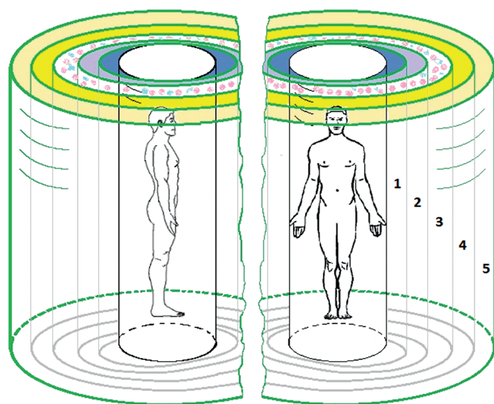

Fig.32. Planul vibraţional al aurei exterioare

Planul vibraţional al aurei exterioare este împărţit în mai multe subdiviziuni vibraţionale. Fiecare corp al aurei exterioare – eteric exterior, astral, emoţional, mental, spiritual – se manifestă în propria sa subdiviziune vibraţională; corpurile aurei exterioare se manifestă în concordanţă cu caracteristicile definitorii ale subdiviziunii din care fac parte.

La toţi oamenii există deja subplanurile vibraţionale ale acestor *corpuri aurice*. La cei care încă nu şi-au format un corp mental superior ori un corp spiritual, planurile vibraţionale sunt goale.

4.1.6.1. Corpul eteric exterior şi subplanul lui

Subplanul vibraţional ce conţine corpul eteric exterior, este notat cu cifra 1 pe figura

32. Corpul eteric exterior corpului fizic, este copia fidelă a acestuia şi conţine energetica tuturor organelor trupului. La nivelul corpului eteric exterior sunt situate nadisurile, canale energetice prin care circulă energii şi chakrele (vezi pag. 71). Acest eteric exterior este asimilat corect în reiki cu cerul 2, respectiv chakra 2.

Corpul eteric exterior are culoarea gri-albăstruie. La nivelul corpului eteric exterior se pot percepe foarte clar dublurile energetice ale tuturor organelor anatomice ale corpului fizic.

Se dezvoltă, creşte absorbind din spaţiu energie vie, prana, prin intermediul corpului astral. El creşte odată cu corpul fizic, dar este mai mare decât acesta, depăşindu-l cu câţiva centimetri. Corpul eteric pulsează neîncetat. În momentul pusaţiilor, corpul eteric emite zeci de parfumuri şi de sunete, care se modifică permanent. Corpul eteric emite mirosuri specifice, asemănătoare mirosurilor florale: de ghiocei, de violete sau de fân proaspăt cosit. Corpul eteric emite o muzică suavă, asemănătoare cu sunetul emis de mii de tuburi.

Corpul eteric interacţionează prin porii pielii, prin degete şi prin ochi, un om având capacitatea de a-l influenţa pe altul. Energia eterică a unui om îl face pe altul să se simtă mai bine sau să se simtă mai rău, iar acest

lucru depinde de compatibilitatea dintre cei doi. De remarcat faptul că un om care are o cantitate mai mică de energie eterică poate fura de la altul care nu are neapărat mai multă, de aceea nu este bine, de exemplu, ca un copil să doarmă alături de un bătrân, căci bătrânul îi fură din această energie eterică, slăbindu-i puterea de apărare. Chiar dacă o face la nivel inconştient, tot o face...

Cristalul de cuarţ are puterea cea mai mare de absorbţie a energiei eterice din Univers. El nu numai că absoarbe această energie, dar are proprietatea de a o ceda, în situaţia în care, omul are nevoie de ea. Cristalul de cuarţ armonizează energia umană cu a lui, se comportă ca ceva viu, cu inteligenţă şi memorie. Dacă cineva ţine un cristal de cuarţ (cel mai puternic este cristalul de stâncă!) în mâna stângă şi se gândeşte să absoarbă energie, acesta o captează din Univers şi o introduce în corpul său. Energia, de natură magnetică pătrunde în corpul de natură electrică, prin mâna stângă şi se poate transmite prin mâna dreaptă la o altă persoană. Pentru a-l putea folosi, cristalul trebuie mai întâi curăţat de alte influenţe pe care le are de la alte persoane.

Corpul eteric este slăbit de durerea fizică, de stările emotive, stres, de toxinele rezultate din arderea tutunului. Acelaşi efect îl are şi

alcoolul consumat excesiv, dar şi ejaculările, toate afectând energia vitală a corpului. Se produce o îmbătrânire precoce, atât a organismului cât şi a psihicului. Efectul nociv îl suportă aproape în egală măsură şi nefumătorii, care respiră într-o atmosferă cu fum de ţigară.

Pentru a realimenta corpul eteric, corpul astral se desprinde de corpul fizic şi pleacă în timpul somnului. Iată de ce schimbarea ritmului noapte-zi, oboseşte corpul fizic: chiar dacă ziua omul doarme, corpul astral nu primeşte energie cosmică.

La acest nivel (eteric) se poate determina starea de sănătate a fiecărui organ şi a fiecărui element anatomic cu mult înainte ca disfuncţiile să se poată manifesta la nivelul corpului fizic.

Prin intenţie, se poate prelua o informaţie sau se poate transmite energie, fie prin atingere cu mâna (palma prin chakra sa), fie prin privire, fie cu gândul, altei persoane, ceea ce înseamnă că un om bolnav se poate trata prin această metodă. Terapeuţii lucrează la acest nivel, eteric.

Atenţie, însă! Înaintea şedinţei de terapie, terapeutul trebuie să verifice dacă are acordul divin pentru terapie (dacă pacientul are drept divin pentru vindecare sau este în plăţi karmice), dar şi dacă are compatibilitate

vibraţională cu pacientul (în caz contrar ori va împrăştia boala în corpul pacientului, ori îşi va reactiva şi el în propriile câmpuri, aceeaşi informaţie negativă prin legea rezonanţei!).

Dacă un organ sau un membru lipseşte, dublura energetică eterică a organului, poate fi remarcată. Cu timpul, însă, se retrage, dispărând de la nivelul eteric.

Se presupune că, în etapele viitoare de evoluţie, aferente dimensiunilor superioare, atunci când omul nu va mai utiliza hrană materială, corpul eteric ar fi cel ce va întreţine viaţa. Particulele subatomice care îl compun (neutroni, protoni, electroni) vor forma un curent continuu de energie care va prelua întreţinerea reacţiilor chimice din organism, rezultate iniţial din procesele de metabolism (procesarea internă a hranei materiale).

Un alt aspect interesant este dat de calităţile corpului eteric din timpul unei vieţi. Acestea se manifestă în corpul fizic al vieţii următoare. Astfel, când o persoană are obişnuinţe rele, un caracter rău şi nu face nimic pentru a se corecta, acestea apar în viaţa următoare sub formă de predispoziţii fizice, de predispoziţii la boli, în mod special la boli infecţioase. Ele rezultă efectiv din obişnuinţele rele ale existenţei precedente. E bine de ştiut!

4.1.6.2. Corpul astral şi subplanul lui vibraţional

Subplanul vibraţional notat cu cifra 2 pe figura nr. 32, corespunde noului corp astral, modificat în urma evenimentelor petrecute acum aproape 2000 de ani.

Corpul astral este cel mai instabil corp deoarece, fiind sediul sentimentelor, dorinţelor, pasiunilor, reflectă starea omului. Astfel, acesta este un strat când mai subţire, când mai luminos, când mai întunecat, după cum spiritul acelui om este mai mult sau mai puţin evoluat; grosimea lui ar putea atinge între patruzeci şi optzeci de centimetri. Ca şi corpul eteric, forma corpului astral reproduce conturul corpului fizic, dar mai vag decât acesta, având aspectul unui oval cu vârful în jos. Acest corp este asimilat în reiki cu cerul 3, respectiv chakra 3.

Corpul astral este alcătuit din formaţiuni colorate de energie, care nu se amestecă unele cu altele. Atunci când omul este plin de supărare sau de ură, formaţiunile noroase de la nivelul corpului astral se colorează în culori închise, urâte, emiţând sunete foarte joase.

Dimpotrivă, în momentul în care omul emite sentimente frumoase, corpul astral devine un bulgăre strălucitor de culoare trandafirie, cu o peliculă argintie pe margine. În acest caz, mirosul emis seamănă cu un suav parfum de trandafiri, iar sunetul este

foarte melodios, distingându-se o melodie ce se repetă parcă la infinit: AAAEEEOOO... Această melodie, ce se aude ca un fond de harpe, răsună simultan din mai multe locuri.

Corpul astral este manifestarea, pe timpul vieţii unui om, a corpului duh. Corpul astral este sediul dorinţelor, pasiunilor şi sentimentelor. El învăluie corpul emoţional ca un halou. Se dezvoltă lent, dezvăluindu-se ca o masă amorfă de energii aflate într-o continuă schimbare. Totuşi, până la prima ejaculare sau până la primul orgasm, petrecute mai târziu, la pubertate, corpul astral nu se formează complet.

În timpul somnului, corpul fizic şi corpul eteric se odihnesc în pat, în timp ce corpul astral pluteşte deasupra lor. În somnul profund, fără vise, corpul astral, este complet desprins de corpul eteric; în vis, corpul astral rămâne legat de corpul eteric prin prelungirile cu care omul percepe imaginile mai mult sau mai puţin compexe ale lumii astrale.

Se hrăneşte în permanenţă, absorbind din univers energii sub forma de fluide, planetar sau astral, corespunzătoare formei sentimentelor, a senzaţiilor şi a dorinţelor umane. De asemenea, hrăneşte corpul eteric prin plecările nocturne.

Corpul astral deţine informaţia care va crea sistem nervos al viitorului om. De

asemenea este responsabil cu generarea stărilor de veghe, de atenţie. Există în interiorul creierului o formaţiune nervoasă care are tocmai această funcţie: de a menţine starea de veghe a organismului; aceasta este substanţa reticulară, compusă dintr-un complex de neuroni şi legături neuronale.

Ea este în legătură, pe de o parte, cu exteriorul, prin organele de simţ şi cu interiorul organismului, prin sistemul nervos vegetativ. De asemenea, este în legătură cu bulbul rahidian, unde se află centrul respiraţiei şi al circulaţiei şi cu hipotalamusul, formaţiune nervoasă ce controlează toate funcţiile interne ale corpului omenesc. Chiar şi actul sexual în sine se desfăşoară sub acţiunea sistemului nervos vegetativ. Cu alte cuvinte, prin intermediul sistemului nervos, corpul astral preia informaţiile de la organele de simţ din corpul fizic, le filtrează şi le transmite mai departe conştiinţei, unde se formează diferitele senzaţii: sunetul, atingerea, culoarea sau forma, gustul şi mirosul.

Corpul astral este cel mai „fricos”. În cazul unui şoc de frică, de spaimă, omul simte ceva ca un gol în piept, corpul astral se desprinde cu repeziciune, de celelalte corpuri, ridicându-se deasupra lor. De aceea, în situaţii traumatizante, accidente, corpul astral priveşte de sus, el niciodată nu este implicat în acestea.

Un aspect mai puţin cunoscut este faptul că ceea ce corpul astral trăieşte ca sentiment predominant în viaţa actuală, devine calitate eterică în viaţa umătoare. Un temperament melancolic se datorează faptului că o persoană a trăit în existenţa precedentă multe impresii triste care i-au imprimat această stare sufletească. Din această cauză, următorul său corp eteric va fi predispus la tristeţe.

Dimpotrivă, pentru cei care, într-o viaţă, descoperă latura bună a lucrurilor, trezind astfel plăcerea şi bucuria în corpul lor astral, lucrurile stau invers. În existenţa următoare, aceasta va deveni o calitate durabilă a corpului eteric, determinând un temperament vioi. Când însă un om care a urmat o şcoală dură a vieţii îşi depăşeşte toate tristeţile, el va avea în viaţa următoare un corp eteric cu un temperament coleric. Dacă ar cunoaşte omul toate aceste lucruri, şi-ar putea pregăti de pe acum corpul eteric pentru existenţa următoare.

4.1.6.3. Corpul emoţional şi subplanul lui

Subplanul vibraţional al corpului emoţional este notat cu numărul 3 pe figura 32 (vezi pag. 161). Corpul emoţional exprimă senzaţiile şi emoţiile primare ale omului. Nivelul său de manifestare vibratorie este apropiat de cel al trupului fizic.

Corpul emoţional este un corp de formă ovoidală, care nu copiază structura corpului fizic. Conturul corpului emoţional depăşeşte în medie cu zece centimetri limitele corpului fizic, ocupând un spaţiu bine delimitat în interiorul şi în exteriorul acestuia. El se prezintă ca un balon ce imită imprecis trupul fizic, mult mai lat la umeri şi mai subţire în partea inferioară. Este asimilat în reiki cu cerul 4 sau chakra 4.

Corpul emoţional este alcătuit din formaţiuni energetice fumurii, de diferite culori: roşu, galben şi albastru, care nu se amestecă între ele. Aceste formaţiuni energetice colorate, ce apar ca nişte norişori translucizi, emit sunete şi parfumuri diferite, în funcţie de stările de moment ale omului.

Atunci când omul are senzaţii şi emoţii intense, la nivelul corpului emoţional se produc modificări rapide ale configuraţiei culorilor, sunetelor şi mirosurilor. Fiecare stare sau senzaţie se manifestă printr-o anumită configuraţie. Norişorii se deplasează rapid, în funcţie de starea senzorială şi emoţională a omului.

La persoanele care au senzaţii şi stări negative de angoasă, spaimă, frică, teroare, norişorii se colorează în culori întunecate, emiţând sunete joase şi dizarmonice, asemănătoare unei sirene răguşite. Simultan,

mirosul corpului emoţional devine aproape pestilenţial.

În momentul în care omul este bine dispus şi percepe lucruri plăcute sau se simte confortabil, corpul emoţional capătă culori frumoase, vii, deschise, sunetul devine foarte melodios, ca şi cum ar fi emis de mii de clopoţei de argint, iar mirosul devine asemănător cu cel al florilor de primăvară.

Din punct de vedere emoţional, omul dispune de o foarte mare varietate de manifestări vibraţionale; de fapt acest corp emoţional este tot un sistem energetic, însă mult mai elevat. Cum orice sistem superior guvernează sistemul imediat inferior lui, astfel se pot asocia energiile corpului astral cu emoţiile şi sentimentele, iar acestea influenţează direct sistemul energetic al corpului fizic. Prin urmare, este necesară o mai bună punere în lumină a acestor tipuri de energii.

Corpul emoţional, de natură electrică, generează energii magnetice numite emoţii. Emoţiile pot determina generarea unor câmpuri energetice impresionante, dar aceste energii pot fi benefice pentru om sau pot fi dăunătoare, în funcţie de tipul emoţiilor. Este de la sine înţeles că emoţiile pozitive generează câmpuri benefice, iar cele negative generează câmpuri dăunătoare sau malefice.

Această maleficitate nu trebuie înţeleasă greşit; pur şi simplu, ele sunt energii al căror substrat informaţional nu rezonează cu cele mai subtile aspecte ale fiinţei, cu sensul real al devenirii fiinţei.

Emoţiile sunt parte din manifestările umane. Deşi de multe ori omul încearcă să le nege, să le suprime, emoţiile sunt extrem de importante pentru supravieţuire. Ele orientează şi pregătesc corpul fizic pentru a face faţă mediului înconjurător. Etichetarea acestor emoţii ca fiind negative, rele sau periculoase determină omul să facă eforturi pentru a scăpa de ele.

Cuprins de valul neplăcut al sentimentului negativ, omul caută modalităţi cât mai rapide de a evita sau de a ascunde sentimentul negativ. Încercarea de a scăpa cu orice preţ de aceste emoţii nu va face însă decât să le întărească... Modul impropriu de raportare la emoţiile negative vine şi din felul în care omul a ,,învăţat" de la părinţi sau de la societate că acestea trebuie îndepărtate.

Prin construcţia lor intimă, emoţiile negative sunt autolimitate. Ele îşi îndeplinesc rolul şi apoi se estompează şi dispar, pe măsură ce omul a înţeles şi a acţionat în concordanţă cu ,,sfaturile" lor. Căci oricât ar fi de neplăcute, ele există cu un scop. Omul le

foloseşte ca mijloc de ghidare în viaţa întrupată.

Primul pas care ar trebui făcut în faţa unui sentiment neplăcut este înţelegerea a ceea ce anume se simte. Inteligenţa emoţională, adică înţelegerea modului în care emoţia se simte, nu este o calitate nativă. Ea se dezvoltă în copilărie, în cazul în care mediul în care a crescut omul a permis înţelegerea şi recunoaşterea emoţiilor.

Odată înţeles motivul apariţiei emoţiei negative, omul va căuta modalităţi cât mai potrivite de acţiune, de reorientare, de exprimare. În felul acesta, omul va fi în sfârşit fidel lui însuşi. Va acţiona în concordanţă cu adevărul lui interior, ţinând cont de interesul lui pe termen scurt şi pe termen lung. Iar acest comportament va face inutile, va anihila emoţiile negative. Acesta este modul productiv de a manageria sentimentele neplăcute.

Emoţia este un efect care are drept cauză informaţia; prin urmare, o situaţie nu se poate schimba decât la nivel de informaţie, iar acest aspect implică un efort mental din partea omului. De cele mai multe ori emoţiile negative sunt generate prin mecanismele blocajelor mentale ajutate de ego.

Puterea unei emoţii este foarte mare, acţionând în profunzimea structurilor ce compun materia. Prin experimente ştiinţifice,

cercetătorii ruşi, au stabilit faptul că ADN-ul este afectat de emoţiile umane. Comportamentul fotonilor, materia, sunt modificate la rândul lor de către ADN. În concluzie, emoţiile umane schimbă materia.

O altă proprietate a emoţiei este legată de rugăciune. Adevărata rugăciune este constituită din emoţii. Nu cuvintele, rostite sau nu, creează o rugăciune. Omul a fost învăţat că dacă rosteşte cuvintele potrivite la timpul potrivit, înalţă o rugăciune. Şi dacă nu funcţionează, acesta îşi pierde credinţa.

Textele antice care fac referire la adevărata rugăciune sunt printre cărţile care au fost excluse din Biblie în secolul VI. Un număr de 45 de evanghelii apocrife au fost eliminate prin al doilea Conciliu Ecumenic de la Constantinopol, în anul 553 d.Hr. Între ele şi cele care spun că emoţiile intră în componenţa adevăratei rugăciuni.

De exemplu, în Evanghelia lui Toma este descris modul în care Iisus Hristos le povesteşte discipolilor săi cum să creeze sentimentele cu care să schimbe corpul lor şi mediul înconjurător.

4.1.6.4. Corpul mental şi subplanul lui vibraţional

Subplanul vibraţional ce conţine corpul mental este notat cu numărul 4 pe figura 32 (vezi pag. 171). Acest corp este o

componentă energetică a aurei exterioare, poziţionată între corpul emoţional şi corpul spiritual, având o formă ovoidală, cu o mărime de câţiva metri în jurul corpului emoţional. Este asimilat în reiki cu cerul 6 sau chakra 6.

Vibraţia corpului mental este superioară corpului emoţional. Reprezintă stratul auric mental şi reflectă nivelul gândirii şi al înţelegerii specifice fiecărui om. În mental se reproiectează niveluri aurice inferioare. Astfel, mentalul acţionează în planurile inferioare până la nivel fizic, determinând printr-o gândire corectă însănătoşirea acestuia, iar în plan superior influenţează nivelul imediat următor. Corpul mental este generatorul gândirii.

Gândirea pozitivă este benefică pentru că, la rândul ei, generează o energie subtilă de calitate superioară şi creează un stoc energetic necesar pentru ridicarea vibraţională a fiecărui corp, la valori superioare.

Cu cât omul în viaţa pământeană are o activitate cerebrală mai mare, cu atât corpul său mental se organizează, se structurează şi se dezvoltă, atrăgând din spaţiu, din planul nonfizic mental (component al *Terrei Aurica*), particule mentale fine, care zi de zi contribuie la purificarea şi înnobilarea corpului mental.

Atunci când omul refuză să gândească, toate corpurile energetice degenerează, la fel şi calitatea gândurilor ce sunt emise. Gândirea este tiparul ideologic uman, format din suma tuturor gândurilor (formelor gând, ideilor, etc.) ca entităţi magnetice generate de corpul mental, de natură electrică.

Acest corp este responsabil cu memoria (trecutul) şi cu imaginaţia (viitorul). Aici sunt stocate toate gândurile procesate de către creier, organ generator permanent de impulsuri electromagnetice. Gândurile sunt distribuite prin chakra frontală, dinspre corpul mental, trecând prin corpul emoţional, unde sunt imprimate, încărcate cu forţa emoţiilor corespunzătoare.

Gândurile nu pot fi văzute cu ochiul fizic pentru că au o vibraţie foarte mare, o frecvenţă ridicată. Pentru a putea materializa un gând, este necesar ca omul să-i scadă vibraţia, până capătă un aspect material sub formă de obiect fizic. Aceasta este una din tehnicile Hristice (vezi înmulţirea pâinilor!) care nu a mai ajuns la noi din motive lesne de înţeles...

Corpul mental reflectă nivelul intelectual al omului. În apropierea vârstei de 30 de ani, în funcţie de nivelul evolutiv al omului, începe să se formeze la exteriorul corpul mental, în

acelaşi subplan vibraţional, un strat nou de o calitate superioară, numit corp mental superior. Corpul mental superior învăluie ca un halou luminos de culoare argintie corpul mental iniţial, denumit în continuare corp mental inferior. Corpul mental inferior nu funcţionează decât cu gânduri care au drept suport realităţi ale lumii fizice. Mentalul inferior combină, separă, sintetizează, analizează. Aici sunt localizate blocajele energetice mentale. Ele conţin şi elementul numit credinţă. Omul crede în aceste montaje mentale pentru că sunt implementate prin repetiţie şi de cele mai multe ori subliminal (fără ca omul să ştie sau să-şi dea acordul pentru implementarea unor programe mentale, care de cele mai multe ori acţionează împotriva liberului arbitru al acestuia).

Corpul mental superior este mai mare cu şase-şapte centimetri decât corpul mental inferior, are o culoare trandafiriu-aurie şi un miros de zambile. Sunetul emis de acest corp este asemănător sunetului produs de o harpă. El pare a veni din toate părţile. Această porţiune a corpului mental permite înţelegerea lumii prin intermediul conceptelor abstracte.

El exprimă şi dragostea necondiţionată pentru toate fiinţele vii. Reflectă şi iubirea necondiţionată faţă de întreaga lume şi faţă de toate fiinţele din cosmos.

Omul nu poate aborda cu raţiunea pură (a se citi corpul mental inferior), înţelegerea Universului decât în cazul în care această gândire este bazată pe sentimentul de iubire. Iubirea este singurul instrument prin intermediul căruia Universul începe să se deschidă. Iubirea apare numai într-un anumit stadiu al evoluţiei omului, motiv pentru care corpul mental superior nu apare decât la persoanele situate pe un anumit nivel evolutiv.

Corpul mental superior este dezvoltat inegal, în raport cu celelalte structuri aurice: unii oameni îl au mai mic, alţii ceva mai mare şi mai strălucitor, în timp ce alţii nu l-au dezvoltat deloc. El poate fi dobândit doar în momentul în care ura, mânia şi răutatea sunt, în cea mai mare măsură, eliminate. Corpul mental superior este legat intim de elementul iubire, dar nu de iubirea carnală manifestată în lumea fizică, ci de acea iubire perenă care stă la temelia Universului; iubire pe care, acum 2000 de ani, Iisus Hristos a sădit-o în inimile tuturor oamenilor - un dar nepreţuit adus umanităţii.

4.1.6.5. Corpul spiritual şi subplanul lui

Subplanul vibraţional al corpului spiritual este notat pe figura 32 cu numărul 5 (vezi pag. 171). Corpul spiritual este o structură aurică relativ nou apărută, de culoare aurie, ce se

întinde concentric doar în jurul corpului mental superior, aşa cum apare coroana solară în cazul eclipselor de soare. Este asimilat în reiki cu cerul 7 sau chakra 7.

În general, omul ajuns la maturitate îşi formează corpul spiritual, care este legat iniţial de activitatea religioasă (a se citi începutul acţiunilor conştiente de realizare a unei coerenţe dintre inimă şi creier). El este un corp astral modificat în urma celor trei mari transformări aurice produse în fiinţa Fecioarei Maria, după evenimentele crucificării de acum aproape 2000 de ani, modificări ce s-au propagat la toţi oamenii care s-au născut ulterior.

Mărimea sa arată cât din corpul astral a fost transformat prin activitatea umană bazată pe conştienţă şi conştiinţă. Dezvoltarea corpului spiritual este direct proporţională cu nivelul de conştiinţă atins.

Corpul spiritual are un miros ce aduce cu cel de pâine caldă, îmbibată în vin roşu (vă sună cunoscut???) şi emite un sunet asemănător unei trâmbiţe. Sunetul trâmbiţelor îngerilor, descris în Apocalipsă (înţeleasă ca Revelaţia unor concepte ascunse omului, nu înţeleasă greşit, ca o Pedeapsă Finală), de fapt, face trimitere codată la vibraţia corpului credinţei sau corpului spiritual.

În stadiul evolutiv actual, foarte puţini oameni posedă un corp spiritual bine conturat şi dezvoltat. La majoritatea oamenilor, corpul spiritual depăşeşte doar cu câţiva centimetri corpul mental superior. Acest corp nu poate fi stimulat prin meditaţii sau alte exerciţii. Corpul spiritual apare doar în urma acţiunilor umane pornite din conştiinţă şi din iubirea necondiţionată, precum şi în urma acţiunilor conştiente de rugăciune (ca stare de coerenţă a inimii cu creierul).

În cazul persoanelor care se roagă zilnic, adică acei oameni care realizează o coerenţă între inimă şi creier, mai ales în cazul preoţilor, corpul spiritual este mult mai mare decât la ceilalţi oameni. Din acest motiv, preoţii sunt mai puternici energetic. Corpul spiritual este desenat şi pe pereţii bisericilor, el fiind de fapt, nimbul strălucitor cu care sunt înfăţişaţi sfinţii.

Există oameni care posedă un corp spiritual ce depăşeşte cu un metru corpul mental superior, după cum există oameni – foarte puţini – care posedă un corp spiritual care depăşeşte treizeci de metri în diametru, iar radiaţiile sale se întind mult mai departe.

4.2. Ciclul actual al reîncarnării spiritului

Înainte de a intra în descrierea succintă a unui ciclu de reîncarnare a spiritului, se impune clarificarea unor aspecte înţelese de multe ori greşit. Spiritul este cel care se reîncarnează. În acest scop, spiritul se foloseşte de două instrumente ajutătoare temporare: sufletul şi corpul fizic, care sunt caracteristice unei singure vieţi încarnate.

Complexul format din cele trei elemente: spirit, suflet şi corp fizic, poartă denumirea generică de... OM! Este greşită, astfel, credinţa unor oameni care consideră că ei înşişi au mai trăit cândva. Nu omul, privit ca o entitate (formată din suflet şi corp fizic) particularizată pentru o singură întrupare, ci spiritul a mai fost încarnat în alte entităţi (luate ca suflet şi corp fizic) în trecut şi probabil va mai fi în viitor. Omul este un complex vibraţional, o creaţie temporară, s-a născut şi va muri. Însă conştiinţa şi acţiunile sale rămân în banca de informaţii a spiritului. Din acest motiv simplu, manifestarea spiritului într-o incarnare, numită generic om, nu are amintirea vieţilor trecute. Pentru că nu are nimic comun cu acestea. Spiritul este purtătorul informaţiei acumulate în vieţile anterioare.

4.2.1. Pregătirea planului pentru reîncarnare

Scopul principal al reîncarnărilor spiritului în lumea materială îl constituie formarea unei conştiinţe înalte, prin acumularea de experienţe.

Fiecare experienţă este o oportunitate de a îmbrăţişa adevărul şi de a respinge iluzia. În această privinţă, o experienţă nu este mai bună sau mai rea decât alta. Toate experienţele au acelaşi potenţial. Ele toate există pentru a genera o conştiinţă înaltă.

Toate abuzurile şi erorile materializate în diferite experienţe trebuie conştientizate, iar emoţia ataşată lor trebuie eliberată. Aceasta este calea prin care toate fiinţele rănite trec de la experienţa iubirii condiţionate la experienţa iubirii fără condiţii, care este în legătură directă cu conştiinţa. Conştiinţa este motorul evoluţiei. Evoluţia presupune modificarea parametrilor corpurilor energetice, de la corpul duh până la ultimul strat al aurei, şi reactivarea progresivă a ADN-ului. Nivelul evolutiv al spiritului încarnat poate fi măsurat la nivelul structurii energetice a fiecărei fiinţe umane. Aceasta este ca o hartă a traseului evolutiv.

Traseul evolutiv indică experienţele şi condiţionările pentru reîncarnarea care urmează. Acestea îi sunt impuse spiritului, dacă nivelul lui evolutiv este scăzut. Pentru un

spirit cu nivel evolutiv înalt, experienţele şi condiţiile întrupării sunt stabilite în urma unei analize atente a acestuia împreună cu îngerii care se ocupă cu întrupările.

Sunt două bănci de informaţie din care sunt extrase datele necesare pentru alcătuirea traseului evolutiv al viitoarei reîncarnări (acel *destin*, folosit în multe exprimări în mod eronat). Din corpul duh – unde este înscris planul evolutiv al spiritului la Şcoala pământeană, precum programa şcolară a unei clase primare, gimnaziale sau liceale – sunt extrase experienţele pe care le va asuma spiritul în reîncarnare.

Din corpul cauzal unde sunt stocate sub formă de esenţe toate experienţele întrupărilor trecute, asumate şi neasumate, sunt extrase acele experienţe care ori nu au fost asumate, ori nu au fost finalizate. Acestea au prioritate faţă de experienţele planului de şcolarizare din corpul duh. Cu cât acestea sunt mai puţine, cu atât se poate spune că nivelul karmic propriu spiritului este mai redus. Acest lucru favorizează înscrierea în traseul evolutiv al reîncarnării a mai multe experienţe din planul de şcolarizare a corpului duh, ceea ce favorizează o evoluţie mai rapidă a spiritului.

Spre finalul ciclului reîncarnărilor, este posibil ca activităţile de bază să oscileze în jurul aceluiaşi domeniu, mai exact, să

întărească anumite calităţi deja antrenate în vieţile anterioare. Se stabilizează chiar şi sexul pe care corpul fizic îl va primi.

4.2.2. Colectarea de informaţii pentru reîncarnare

Trebuie reamintit faptul că structura lumii materiale a Pământului fizic este asemănată cu un sâmbure de piersică. Aici se desfăşoară experienţele întrupate ale spiritelor, pe perioada unei vieţi fizice. Dar, planurile nonfizice (*Terra Aurica*) unde spiritele îşi continuă şcolarizarea şi evoluţia între două întrupări succesive sunt asemănate unei piersici întregi. Raportul între fizic şi nonfizic este similar cu sâmburele de piersică faţă de întreaga piersică.

După ce şi-a fixat traseul evolutiv sau planul reîncarnării, cu experienţele care trebuie trăite, implicit şi problemele karmice proprii care trebuie rezolvate, sub conducerea spiritului-ghid, spiritul aflat la un anumit grad de evoluţie porneşte la drum din planul mental (substrat nonfizic cunoscut şi sub denumirea de Focus 27 – vezi filmul *Nosso Lar* pentru o mai bună înţelegere...). Materia mentală din acest plan va transfera în stratul mental al perispiritului, pe baza legii rezonanţei, informaţiile necesare construcţiei viitorului corp mental, având aceeaşi calitate (vibraţie) cu

cea pe care o au informaţiile înscrise în traseul evolutiv al acelei reîncarnări. Apoi, spiritul evoluat trece în planul astral. Aici, de asemenea, se vor transfera în stratul astral al perispiritului, tot pe baza legii rezonanţei, informaţiile despre viitorul corp astral, de o fineţe proporţională cu calitatea esenţelor înscrise în traseul evolutiv al reîntrupării.

Este interesant faptul că informaţiile ce vor fi transmise viitorului corp astral, în baza experienţelor ce trebuie asumate în reîncarnare (din planul de şcolarizare şi din corpul cauzal), vor genera unul din cele patru temperamente cunoscute: coleric, sangvin, melancolic sau flegmatic. Cel coleric aparţine focului, cel sangvin aparţine aerului, cel melancolic aparţine apei, cel flegmatic aparţine pământului. Corpul astral va genera, de asemenea şi sistemul nervos al viitorului om.

Spiritele mai puţin evoluate ajung între reîncarnări, în funcţie de nivelul lor evolutiv, până la nivelul cel mai fin al planului astral (cunoscut şi sub denumirea de Focus 26) la limita cu planul mental. Caracteristic acestui plan astral este faptul că spiritele care temporar locuiesc acolo se situează într-un circuit automat al reîncarnărilor, iar traseul evolutiv al reîncarnării este alcătuit de către spiritele responsabile, fără a consulta spiritul candidat.

Tranzitarea următorului plan, cel eteric, aduce informaţia karmică de naţie, pe care o transmite egregorul naţiunii în care se va întrupa spiritul. Datorită faptului că, pe măsură ce coboară, atmosfera fluidică este din ce în ce mai densă, mai grosolană şi respingătoare, entităţile spirituale superioare învăluie cu un fluid puternic spiritele pornite la reîntrupare. Sub influenţa acestui fluid, spiritele candidate cad într-un fel de somnolenţă; sunt treze, văd, aud, realizează ce fac, dar nu mai sunt pe deplin stăpâne pe voinţa lor. Sosind în apropierea Pământului fizic, fiecare spirit candidat este preluat de ghidul său şi îndreptat către o anumită regiune a Pământului, către o anumită ţară, provincie, localitate şi familie, către o anumită mamă.

4.2.3. Întruparea în embrionul uman

Spiritul coborât la întrupare înconjoară cu perispiritul său trupul viitoarei sale mame, luând forma unei rochii, strâmtă sus şi largă în poale, asemeni unui clopot, a unui trunchi de con. Acest înveliş fluidic se întinde din dreptul umerilor mamei, până mai jos de gleznă, capul ei rămânând liber.

Fenomenul reîncarnării în pântecele mamei este complex. În primul rând, corpul duh, vehiculul spiritului între întrupări, de la

dimensiunea lui de cca doi metri şi jumătate, suferă o comprimare puternică, intrând într-un fel de adormire temporară (până la moartea corpului fizic).

Apoi, după ce spiritul s-a stabilit în corpul fetusului, după primele patru, cinci luni de sarcină, din materia eterică se formează corpul eteric interior. Acesta preia informaţiile din perispirit, realizând tiparul pe care se va construi particularizat, mai departe, viitorul corp fizic, dar şi viitoarele corpuri aurice exterioare. De asemenea, tot acum este preluată şi informaţia karmică a fiecărui părinte, aşa zisa karmă de neam, sau datoria faţă de neamul carnal în care se întrupează, care va trebui rezolvată.

Undeva, pe traseul descris mai sus, dar înainte de naşterea în planul fizic, spiritului îi este alocată o cantitate de energie pe care acesta o va utiliza pentru realizarea experienţelor asumate. Această energie este asemenea unui cec în alb, cu valoare limitată, care de-a lungul existenţei întrupate va fi consumată prin totalitatea manifestărilor omului (gânduri, vorbe, acţiuni, trăiri, etc.).

Va fi transformată în informaţie şi va fi stocată în corpul subconştient pe perioada vieţii fizice. Este acel suflet, care de nenumărate ori este confundat cu spiritul. Dar... spiritul este informaţie, rafinată, pe când

sufletul este o energie, consumabilă şi mai puţin rafinată decât spiritul. Alături de corpul fizic, sufletul este un instrument al spiritului, pe perioada unei singure întrupări. Când s-a stabilit un raport între spirit, învelişurile lui şi corpul fizic, copilul e pregătit pentru a se naşte.

4.2.4. Naşterea şi evoluţia întrupată

Un aspect important ce trebuie subliniat este şocul naşterii, care, contrar părerii populare, este mult mai traumatic decât şocul morţii. Atunci când corpul fizic moare, spiritul este eliberat de limitările energiilor dense şi mai restrictive ale dimensiunii fizice şi intră într-o altă etapă a existenţei.

Atunci când spiritul se pregăteşte să se reîncarneze, în timpul gestaţiei în pântecul mamei acesta se ataşează de un corp care nu este nimic mai mult decât o colecţie de celule. În momentul în care nou-născutul se naşte, există nişte procese automate pentru plâns, supt lapte şi murdărit scutece, dar nimic mai mult. Nu există nici măcar o fărâmă de conştienţă sau conştiinţă de sine. Conştiinţa trebuie să reînveţe totul de la zero. Prin procesul de intrare într-un corp fizic, conştiinţa suferă o enormă restricţionare a lucidităţii.

Locul naşterii nu este ales la întâmplare, ci este determinat de legăturile pe care le-a avut spiritul întrupat şi de îndatoririle pe care le-a contractat altădată pe Pământ, faţă de alţi oameni. Locul este ales şi în funcţie de calităţile dominante pe care le are spiritul, precum şi în funcţie de karma acestuia. Spiritul se va naşte într-o familie cu părinţi ale căror corpuri fizice au caracteristicile care rezonează cu condiţiile de reîncarnare ale acestuia.

Înaintea naşterii fizice, sufletul este doar în stare potenţială. Deşi nu are o strălucire, un miros sau un sunet, sufletul se prezintă ca un germene de mărimea unei seminţe de dovleac, situat în zona gâtului. Abia în momentul naşterii, când nou-născutul respiră singur pentru prima dată, sufletul este activat, prin prima respiraţie. Din acel moment, precum o clepsidră în care nisipul se scurge continuu, energia sufletului se consumă şi se transformă în informaţie.

Imediat după naştere, în interiorul corpului fizic al copilului se află trei corpuri energetice de formă umanoidă: corpul duh care poartă spiritul, corpul sufletului sau corpul subconştient şi corpul eteric interior (vezi fig.30). Cele trei corpuri seamănă cu trei păpuşi formate din lumină, puse una în alta. Fiecare din cele trei corpuri luminoase, are o

fizionomie distinctă. Fiecare corp este situat în propriul său plan vibraţional.

Cele trei corpuri interioare se deplasează împreună cu trupul material, ca şi cum ar fi situate într-un câmp gravitaţional unic. Ca dimensiuni, de-a lungul existenţei materiale, cele trei corpuri interioare se dezvoltă împreună cu trupul material, fără a depăşi limitele epidermei. De-a lungul existenţei încarnate a omului, aceste corpuri energetice de formă umanoidă sunt mai mici decât trupul material.

Corpul duh şi cu atât mai puţin spiritul nu se pot manifesta în timpul existenţei încarnate în actualul stadiu de evoluţie. În schimb, ele pot da anumite impulsuri corectoare elementului compus numit om, care asigură evoluţia încarnată a spiritului prin cele două manifestări: conştienţa şi conştiinţa.

Până la 5 ani, spiritul se manifestă, aude şi vede prin corpul fizic, dar din când în când el vede şi aude şi în lumea astrală. Trăieşte în acelaşi moment în două planuri: planul fizic şi planul astral. Vorbeşte sau desenează peisaje frumoase, feerice; descrie şi comunică cu entităţi invizibile. În jurul vârstei de 7 ani, spiritul se stabilizează în planul fizic. Apoi, până la vârsta de 35-40 ani se dezvoltă an de an toate corpurile energetice, după această

vârstă omul se poate manifesta şi exprima matur şi corect în lumea fizică.

Pe tot parcursul întrupării, nisipul din clepsidra vieţii se scurge implacabil, energia sufletului transformându-se în informaţie, stocată apoi, în corpul subconştient. Până la un moment dat, când nu mai rămâne niciun fir de nisip... Atunci intervin îngerii destrupători care anunţă spiritul că timpul aferent acelei reîncarnări a luat sfârşit...

4.2.5. Ieşirea din planul fizic – moartea

Majoritatea oamenilor de pe această planetă consideră moartea ca elementul final al unei vieţi singulare, unice. O adevărată tragedie de proporţii uriaşe. Oamenii obişnuiţi nu înţeleg că viaţa în acest corp fizic este doar o parte a existenţei şi că dincolo de ea există o realitate mult mai vastă şi mai vie.

Apropierea morţii şi moartea însăşi, dispariţia corpului fizic, reprezintă întotdeauna o ocazie minunată pentru realizarea spirituală. Această ocazie este ratată în mod tragic de cele mai multe ori, din moment ce omul trăieşte într-o cultură care nu ştie aproape nimic despre moarte, aşa cum nu ştie aproape nimic despre niciunul dintre lucrurile care contează cu adevărat.

4.2.5.1. Mecanismele destrupării

Când nisipul din clepsidră s-a terminat şi ora morţii a sunat pentru acel om, nicio ştiinţă omenească nu mai poate împiedica plecarea spiritului din dimensiunea fizică a Pământului şi trecerea lui în unul din planurile nonfizice ale *Terrei Aurica.*

Când îngerii destrupători, de altfel nişte fiinţe extrem de frumoase, încep să desfacă legăturile fluidice ale spiritului de corpul fizic al omului, acesta simte furnicături începând din tălpile picioarelor. Spiritul sună retragerea. Corpurile aurice exterioare, mai puţin cca 30% din corpul eteric exterior, suferă un fel de implozie, retrăgându-se din picioare.

Extremităţile trupului se răcesc şi îşi pierd sensibilitatea. Corpurile se retrag în abdomen, apoi urcă întâlnindu-se în piept cu partea venită din mâini. Aici se face un mic popas, după care retragerea continuă în lungul gâtului, ajungând în cap, unde înconjoară sistemul cerebral. Din cauza comprimării corpurilor în cavitatea encefalului, acesta dobândeşte o puternică luminozitate, ce radiază prin craniu, formând în jurul său o aureolă.

În acest moment, omul, ca într-un vis, vede defilând prin mental toate actele vieţii care tocmai se încheie. Nimic nu este omis sau uitat; imaginile acţiunilor se derulează înaintea spiritului, de la final spre copilărie.

Sentimentele generate de acţiunile omului, atât pentru el cât şi pentru ceilalţi, sunt induse ca trăiri, percepute efectiv, cu bucurii, cu dureri...

Aceasta este, de fapt, judecata de la capătul vieţii. Restul sunt poveşti... De fapt, acea informaţie în care s-a transformat pe parcursul vieţii energia sufletului este transferată din corpul subconştient în corpul cauzal, ca esenţă a acestei vieţi. Va fi stocată alături de esenţele vieţilor anterioare ale spiritului.

Odată derulată panorama întregii vieţi, spiritul este cuprins de o amnezie completă, de o inconştienţă desăvârşită. Învelit de perispirit, spiritul se strecoară afară prin creştetul capului la fiinţele evoluate sau pe la nivelul anumitei chakre pentru care omul a prezentat în timpul vieţii ataşamente excesive. În acest moment, corpul duh se trezeşte din adormirea lui, se decomprimă, luând forma şi dimensiunea dinainte de întrupare, redevenind vehiculul spiritului până la următoarea reîncarnare.

Până când nu s-a rupt cordonul de argint dintre corpul eteric exterior şi cel astral, spiritul este încă legat de corpul fizic. Sistemul cerebrospinal mai funcţionează, vorbirea se manifestă, muribundul spune că vede în cameră, în jurul său, fiinţe fluidice, în care recunoaşte părinţi, soţi, copii sau prieteni, plecaţi anterior din dimensiunea fizică. Uneori conversează cu ei, iar cei de faţă ascultă, fără să vadă alte fiinţe.

Aceste fiinţe invizibile celorlalţi, dintre care una este spiritul ghid în noua viaţă spaţială, au venit din iubirea ce-o poartă celui care părăseşte pământul, să-l ajute la destrupare şi apoi să-l conducă în noua sa călătorie. O respiraţie profundă, un ultim suspin adânc, este semnul separării complete a spiritului de corpul fizic. Cordonul de argint este tăiat definitiv de îngerii destrupători şi spiritul îşi ia zborul spre regiunile subtile ale eterului...

Datorită necunoaşterii adevăratei realităţi, dar şi datorită cutumelor şi blocajelor educaţionale, în acest moment solemn, cei din jurul corpului fizic inert sunt cuprinşi de fiori, jalea copleşeşte sufletul lor, plâng şi se aruncă peste trupul ce moare, dar totul e în zadar. Aceste manifestări sunt fapte necugetate, pentru că ţipetele lor, exploziile lor sufleteşti tulbură spiritul care se destrupează şi nu-i permit acestuia să îşi urmeze calea ...

4.2.5.2. Câte morţi există?

Prima moarte, este moartea corpului fizic. În momentul acestei prime morţi, cordonul de argint, care este responsabil de menţinerea conexiunii dintre corpul fizic şi cele energetice superioare vibraţional, este tăiat. Legăturile care ţin conştiinţa ancorată de materia densă, fizică şi biologică, se rup. O parte din corpul eteric, cca 30%, rămâne împreună cu corpul

fizic până în momentul în care acesta se descompune în elementele primare... Cu cât nivelul vibraţional al corpului eteric este mai înalt, în funcţie de modul de trai avut de acel om, atât la nivel de conştienţă, cât şi la nivel de conştiinţă, cu atât va persista timp mai îndelungat în jurul corpului fizic sau a unor bucăţi din acesta (acele moaşte...) care nu se vor descompune decât într-un interval de timp mai mare. Minunile moaştelor nu sunt altceva decât interferenţe energetice ale acelui corp eteric de vibraţie înaltă din jurul lor, cu corpul eteric al pelerinilor. Transferul energetic este resimţit precum o minune vindecătoare, o trăire sau o stare inexplicabilă de elevare în preajma moaştelor...

Acest mod de părăsire a planului fizic va fi repetat de nenumărate ori de spiritele aflate pe un nivel mai jos al evoluţiei. Serialitatea reîncarnărilor, de-a lungul timpului, generează un fel de balast energetic inevitabil, depozitat în stratul eteric al perispiritului. Când spiritul atinge un anumit nivel al evoluţiei, după moartea corpului fizic, apare un fenomen interesant, cunoscut sub denumirea de ***a doua moarte!*** Dar... atingerea acestui nivel de evoluţie poate fi obţinută după multe vieţi. Decizia apariţiei acestui eveniment este luată de conştiinţele superioare. Spiritele neevoluate, care „uită” că există viaţă şi după moarte, nu renunţă complet la corpul eteric exterior, la moartea corpului

fizic, ci doar la 30% din acesta, datorită ataşamentelor de planul fizic. Restul de 70% se va regăsi în stratul eteric al perispiritului. Aici se adună de-a lungul destrupărilor fizice, energii conştienţiale reziduale. A doua moarte, ca proces energetic, este de fapt eliberarea de stratul eteric al perispiritului, împreună cu energiile conştienţiale reziduale depozitate aici.

Această a doua moarte are loc de obicei între a patra şi a cincea zi de la prima moarte, cea a corpului fizic. Odată ce spiritul a trecut prin experienţa celei de-a doua morţi, rămâne fără stratul eteric al perispiritului. Se presupune faptul că ciclul de noi reîncarnări continuă pentru altă perioadă de timp, dar cu o structură energetică modificată, corpul eteric nu se mai formează la reîncarnare, funcţiile acestuia fiind preluate de corpul astral. Acest aspect constituie un salt evolutiv important pentru orice spirit. Dar, cu cât ciclul reîncarnărilor continuă, cu atât spiritul dobândeşte mai multă cunoaştere (conştienţă şi conştiinţă) despre natura multidimensională a existenţei sale, acesta experimentează fenomene psiho-mentale şi energetice noi. Pe măsură ce realizează aceste lucruri, spiritul lucrează la perfecţionarea corpul mental.

Îi extinde capacităţile, luciditatea şi nivelul de înţelegere. În acelaşi timp devine mai puţin emoţional, deoarece logica, raţiunea şi sentimentele mai rafinate ale corpului mental

încep să domine tendinţele emoţionale. Pe măsură ce emotivitatea descreşte, stratul astral al perispiritului devine din ce în ce mai subtil, până când atinge un punct în care acesta nu mai este de folos. Este momentul în care conştiinţele superioare decid că spiritul este pregătit să renunţe şi la stratul astral al perispiritului. Pierderea acestui strat energetic poartă denumirea de ***a treia moarte.***

Eliberat de constrângerile emoţionale, spiritul se va situa pe un alt nivel evolutiv, manifestându-se ca şi conştiinţă liberă. Este vorba despre ultimul stadiu ale experienţei umane manifestate prin corpuri fizice, biologice. Spiritul se îndreaptă spre existenţă doar ca şi conştiinţă şi nu se va mai întoarce la ciclul de vieţi fizice. Sunt acei maeştri ascensionaţi cunoscuţi şi sub denumirea de *Homo Sapiens Serenissimus*.

4.2.5.3. Destinaţie obligatorie: *Terra Aurica*...

Întregul care este format din *Terra Solida* (cca 20%) şi din *Terra Aurica* (cca 80%) este suportul pentru evoluţia spiritului la Şcoala pământeană. Dacă despre *Terra Solida* (o altă denumire a Pământului fizic) se mai cunosc anumite informaţii, despre *Terra Aurica* (aura, corpurile energetice, eterice ale Pământului) nu se cunosc informaţii decât într-o foarte mică măsură. *Terra Solida* sau nivelul fizic (planul

notat cu 1 pe figura 33) este locul unde spiritul experimentează practic. *Terra Aurica* (planurile notate cu 2, 3, 4 şi 5 pe figura 33) sau nivelul nonfizic, este locul în care spiritul studiază între două reîncarnări.

Nivelul nonfizic şi planurile lui sunt formate în funcţie de nivelul lor de vibraţie şi subtilitate. Pentru a uşura această înţelegere, planurile nonfizice pot fi descrise ca straturi diferite de realitate, diferenţiate în funcţie de densitatea energiilor, nivelul de luciditate şi calitatea conştiinţei, a tipatelor de gândire, ideilor şi emoţiilor spiritelor care locuiesc acolo sau care sunt în trecere. Acest lucru capătă sens, dacă se ţine cont de faptul că mediile nonfizice nu au localizare geografică, ci sunt niveluri, stări de conştiinţă.

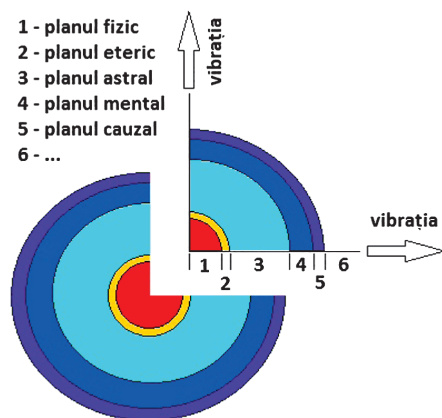

Figura 33. Terra Aurica şi planurile ei energetice

Planul eteric, notat cu cifra 2 pe figura 33, este stratul auric, unde locuiesc spiritele care au în grijă Pământul fizic. Este mai mult un plan de separaţie dintre fizic şi nonfizic. Conţine substraturile de la Focus 18 la Focus 21 (denumiri acceptate prin convenţie). Ultimul substrat eteric permite contactul cu alte seminţii, la nivel de conştiinţă. Urmează planul astral, notat pe figura 33 cu cifra 3, format şi acesta din mai multe substraturi vibraţionale de la Focus 22 la Focus 26. Trebuie amintit faptul că, în timpul unei vieţi încarnate, spiritul îşi formează un mod de gândire şi de manifestare, de a înţelege lucrurile şi situaţiile. Aceasta se traduce printr-o anumită vibraţie predominantă, stabilă. De fapt, după fiecare reîncarnare, nivelul de conştiinţă al spiritului se modifică, în sens evolutiv sau nu. Acest nivel al conştiinţei defineşte vibraţia straturilor perispiritului. Şi aceasta defineşte destinaţia în lumea nonfizică.

Primul substrat astral, denumit Focus 22 este organizat ca un fel de rezidenţă temporară a spiritelor aflate în comă, care sunt în aşteptarea imediată a morţii, drogaţii etc. De aici unele spirite se mai pot întoarce în lumea fizică, pentru a-şi continua viaţa încarnată pentru o anumită perioadă de timp.

Spiritele care au trecut prin fenomenul destrupării, deci au murit, intră în planul astral

prin substratul denumit Focus 23. De aici nu se mai întorc în corpul fizic, decât printr-o nouă reîncarnare. Nivelul astral este structurat pe trei paliere: inferior (Focus 24), mediu (Focus 25) şi superior (Focus 26). Astfel, odată destrupat, spiritul se va îndrepta aproape fără să realizeze, către substratul astral corespunzător care are aceeaşi vibraţie ca şi a învelişului astral al perispiritului. Dacă sentimentele predominante sunt teama, frica, mânia, violenţa, agresivitatea, închistarea şi resentimentele, atunci spiritul aflat evident pe un nivel evolutiv mai jos va ajunge într-un substrat inferior al astralului (Focus 24). Acesta are o vibraţie mai apropiată de universul fizic şi este populat de spirite la care predomină o gândire materialistă şi care nu pot mentaliza decât prin prisma existenţei fizice. Nu s-au gândit niciodată că viaţa înseamnă mult mai mult decât existenţa fizică şi nu pot conştientiza aspectele mentale şi spirituale.

Spiritele aflate pe un alt nivel evolutiv, care sunt însoţite de sentimente de regrete şi au dorinţa puternică de a repara anumite lucruri, în urma unor conştientizări, sunt găzduite în Focus 25. Dar dacă spiritul este împăcat, armonios şi plin de bunăvoinţă, iubire şi detaşare, atunci va fi atras către o lume astrală superioară, în Focus 26. Acesta este

ultimul substrat al planului astral. În acest substrat puritatea, curăţenia, armonia şi buna organizare se văd la tot pasul. Pot fi întâlnite peisaje de o frumuseţe incredibilă, în culori care par a fi din altă lume.

Toate spiritele găzduite în planul astral vor intra într-un ciclu automat de reîncarnări, având planul de încarnare întocmit exclusiv de spiritele superioare.

Planul următor, notat cu cifra 4 pe figura 33, este alcătuit din fluide şi mai rafinate decât cel astral. Acesta este planul mental şi începe cu substratul denumit Focus 27 şi se extinde până la substratul denumit Focus 32. Aici ajung spiritele care au murit conştient. Odată ajunse în substratul Focus 27, la destrupările viitoare, spiritele sub o formă sau alta, vor ajunge cel puţin în acest substrat, dar niciodată mai jos.

Începând cu substratul denumit Focus 33, până la substratul denumit Focus 36 inclusiv, există planul cauzal, notat pe figura 33 cu cifra 5. Cu o vibraţie şi mai înaltă faţă de planul mental, planul cauzal este un tărâm al inspiraţiei divine, armoniei, lipsit de conflict sau dorinţe. Aici este locul de adunare şi de regrupare a stolurilor de spirite care termină studiile evolutive la Şcoala pământeană.

După substratul Focus 36, este nivelul (notat cu cifra 6 pe figura 33) rezervat

spiritelor care au în sarcină organizarea, supravegherea şi coordonarea întregii activităţi a Şcolii pământene.

4.3. Noua cale evolutivă a omului

Înainte de evenimentele care au modificat acum aproape 2000 de ani anumite programe ale câmpului morfo-informaţional, umanitatea deţinea un sistem ce presupunea trei tipuri principale de cunoaştere: o cunoaştere de tip lumesc, o cunoaştere de tip mixt şi o cunoaştere realizată prin inducţie. Fiecărui tip de cunoaştere îi corespundea un spectru specific al conştienţei.

Cunoaşterea de tip lumesc era specifică oamenilor situaţi în primele trei clase evolutive corespunzătoare funcţionării primelor trei chakre. Acest tip de cunoaştere era rezultatul conştientizării experienţelor vieţii.

Cunoaşterea de tip mixt era specifică oamenilor din a treia şi a patra clasă evolutivă, corespunzătoare funcţionării primelor patru chakre: rădăcină, sacrală, a plexului solar şi a inimii. Acest tip de cunoaştere combina cunoaşterea lumească bazată pe experienţele vieţii cu o cunoaştere realizată prin inducţie spirituală. Cunoaşterea realizată prin inducţie

spirituală era specifică oamenilor care au depăşit clasa a patra evolutivă.

4.3.1. Evoluţia, de la conştienţă la conştiinţă

Vechea cale evolutivă, fiind în directă relaţie cu chakrele inferioare, dar şi cu aspectul de conştienţă al omului, dezvolta mai mult analiza şi raportarea omului la Univers. Fiinţa umană evolua doar prin poziţii corporale, exerciţii respiratorii, procedee de concentrare, meditaţii contemplative, fără a avea şi o evoluţie corespunzătoare a moralităţii, a conştiinţei.

În cazul practicării tehnicilor yoga, unele petale (canale energetice) ale unor chakre puteau fi, într-adevăr, păcălite să se activeze prin meditaţie sau prin rostirea neîncetată a unor sunete – care nu sunt altceva decât sinonimele sonore ale zgomotului de fond, produs de respectivele petale. Deşi se activează şi azi, petalele chakrelor nu mai pot însă determina activarea ADN-ului, iar acest fapt se datorează faptului că, de 2000 de ani, s-a schimbat ceva, atât în energetica omului, cât şi în energetica Pământului. Dacă anterior acelor evenimente epocale din istoria umanităţii, ADN-ul putea fi influenţat prin tehnici meditative, mantre, formule rituale, tehnici de yoga, etc., în era creştină acest fapt nu mai este posibil.

Sigurele persoane care, teoretic, astăzi, ar mai putea realiza o astfel de performanţă sunt doar câţiva mistici hinduşi – *jivanmukti* –, care probabil erau deja treziţi în existenţele anterioare erei creştine şi care finalizează, în decursul existenţei prezente, ceea ce au început cândva. Ei însă nu aparţin procesului evolutiv actual, făcând parte dintr-o altă generaţie evolutivă, dintr-un alt stol de spirite încarnate, stol ce este pe cale de a se regrupa şi pleca spre alte şcoli evolutive din Univers.

Noua cale evolutivă, valabilă de două mii de ani, implică un nou tip de cunoaştere – cunoaşterea prin intermediul conştiinţei. Aceasta poate fi atinsă în mod progresiv, în funcţie de comportamentul omului, izvorât din conştiinţa lui, şi de parcurgerea unor etape necesare şi obligatorii în cadrul a ceea ce s-ar putea numi „iniţierea" creştină. În principiu, cunoaşterea prin conştiinţă sau conştiinţa Hristică se realizează în două etape.

Prima etapă poate fi denumită cunoaşterea sub plasele mesianice (o reţea de canale asemenea unui grilaj energetic), care este o cunoaştere realizată prin inducţie spirituală, prin conectarea inductivă la reţeaua conştiinţei Hristice reactivate în jurul Pământului. A doua etapă poate fi realizată prin activarea chakrei inimii, aceasta fiind o cunoaştere directă. Cunoaşterea realizată prin

activarea chakrei inimii (acceptarea iubirii necondiţionate ca stare vibraţională supremă) este singura formă de cunoaştere directă la care omul poate avea acces în stadiul evolutiv actual.

4.3.2. Componentele rugăciunii

Evoluţia de la conştienţă (umană) la conştiinţă (divină) implică transcenderea dualităţii, vindecarea moştenirii karmice şi implicit a bolii la nivel celular şi atomic. Multe din miile de documentaţii referitoare la aşa-zisele vindecări miraculoase demonstrează cu tărie impactul conştiinţei asupra stării de bine fizice, emoţională, mentală şi spirituală.

Medicina care tratează ansamblul minte-corp, statistic vorbind, fiind suficient de validată pentru a fi predată în şcolile actuale de medicină, oferă dovezi suplimentare despre abilitatea omului de a se vindeca singur. Mergând mai departe, cercetările biologului molecular Bruce Lipton indică faptul că oamenii îşi pot modifica singuri ADN-ul şi pot depăşi pericolul unor boli incurabile printr-o simplă modificare a stării de conştiinţă. Adică prin identificarea unor gânduri, fapte, acţiuni, mai mult sau mai puţin voite, săvârşite în viaţă (vieţile anterioare), acceptarea lor, acordarea

iertării şi dorinţa intensă de a repara lucrurile. Dar fără ca omul să se mintă pe el însuşi...

Cum se poate realiza acest lucru? Prin utilizarea tehnicilor Hristice noi, de accesare a cunoaşterii directe. Un pas mare, dar nu suficient, în evoluţia omului ca manifestare în planul fizic a spiritului venit să experimenteze a fost unirea minţii cu inima. A fost ceva deosebit, în sensul identificării unor sentimente (înţelese ca emoţii direcţionate de gând) şi trăiri fără seamăn, în urma stărilor de coborâre a minţii în inimă.

Sacerdoţii au observat faptul că efectele unei anumite rugăciuni conduceau în timp la efecte deosebite. Rugăciunea inimii este cea care a fost ferită de mulţime mult timp, a cunoscut multe variate, unele mai anatemizante decât altele. Forma corectă, folosită în combinaţie cu respiraţia este:

„DOAMNE IISUSE HRISTOASE,
FIUL LUI DUMNEZEU (pe inspiraţie),
MILUIEŞTE-MĂ PE MINE *numele de botez*
(pe expiraţie)”.

Bineînţeles că există şi un nivel următor al acestei rugăciuni. Dar despre asta mai încolo...

Implicând numele de botez în rugăciunea aceasta sunt reactivate energiile Hristice primite la botez, odată cu numele rostit de preotul de botez. Rezultatul va fi surprinzător...

dar incomplet!!! Pentru a înţelege despre ce este vorba, trebuie introdusă în ecuaţie experienţa esenienilor, care conţine informaţii nealterate şi care spune că elementele rugăciunii sunt nu două, ci trei(!): **gândul(1)** ca produs al primului creier (vezi figura 22, pag.95), **emoţia(2)**, ca produs al centrului inimii (considerat cel de-al doilea creier) şi corpul fizic reprezentat de cel de-al treilea creier, amplasat, atenţie, nu în chakra sacrală (chakra 2) ci în centrul Hara, acea sferă de 2-2,5 cm diametru, amplasată sub piele la cca 5 cm sub ombilic. Centru Hara (fig.34) se manifestă, ca şi cel de-al treilea ochi, în planul vibraţional al corpului astral şi nu cum se crede în corpul eteric exterior. Acest centru a fost ignorat datorită blocării lui în momentul şocului cauzat de tăierea cordonului ombilical la naştere.

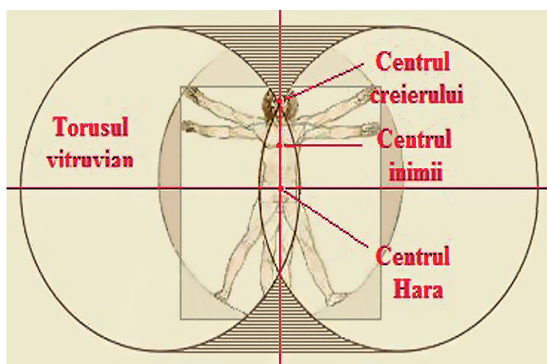

Figura 34. Torusul vitruvian şi cele trei centre energetice

Se intuieşte faptul că procedura dezlipirii nou-născutului de mamă este incompletă, aceasta ducând la blocarea centrului Hara. Acest centru este în legătură şi cu corpul eteric interior, ce conţine **matricea energetică a copului fizic(3)**, de fapt aceasta reprezintă cel de-al treilea element al rugăciunii!!! Centrul Hara, ce are corespondent corpul eteric interior, se confundă (voit sau nu...) cu chakra sacrală, care este în legătură cu corpul eteric exterior. Acesta are însă, o vibraţie imediat inferioară faţă de corpul eteric interior.

Tot esenienii spuneau că scopul fiecărei rugăciuni este atingerea unui sentiment. După scrierile din Evanghelia după Toma, acel sentiment (emoţia direcţionată de gând) era folosit pentru modificarea corpului fizic. Sub o altă formă, şi esenienii spuneau că rugăciunea trebuie simţită... Cum? Cu simţurile corpului fizic... gust, miros, certitudinea împlinirii. Oare noi, în cultura „transmisă” până acum, de ce nu regăsim aceste aspecte ale rugăciunii?

4.3.3. Câmpul electromagnetic al inimii

Studii de specialitate, confirmate şi de Institutul american HeartMath® din California, sugerează faptul că doar o parte mică din ADN (sub 10%) produce proteine. Peste 90% din ADN are rol în recepţia şi emisia de semnale electromagnetice. Energia electromagnetică

este energia necesară transmiterii informaţiilor. Transferul informaţional se realizează sub formă de căldură şi lumină.

În jurul corpului uman, inima generează (figurile 34 şi 35) cel mai puternic câmp electromagnetic, de peste 2,5 metri şi de cinci mii de ori mai puternic decât câmpul pe care-l emite creierul. Este importantă înţelegerea acestei diferenţe de putere, între câmpul electromagnetic al inimii şi acela al capului, pentru a înţelege importanţa sentimentelor de iubire, recunoştinţă şi, în general, a oricărei trăiri pozitive!

Acest câmp influenţează şi controlează producerea de hormoni, sistemul imunitar, generarea de hormoni ai tinereţii, generarea şi activarea tuturor hormonilor din corp, răspunsul imunitar, răspunsul la stres, toate acestea sunt controlate prin acest câmp care este generat de inimă.

Figura 35. Torusul energetic al inimii

Capacitatea de a stăpâni şi comunica cu acest câmp al inimii conferă puterea unui om. Efectele câmpului generat de inimă sunt regăsite în undele cerebrale ale celor cu care intră în contact omul. Acest câmp trimite semnale tuturor celulelor din corp, influenţând starea mentală (centrul 1), emoţională (centrul 2) şi fizică (centrul 3) a celor din jur (vezi fig.34).

Modificările valorilor câmpului electro-magnetic al inimii reflectă de fapt stările emoţionale trăite. Analiza spectrală a inimii a indicat faptul că informaţia emoţională este codată în acest câmp. Omul va trebui să înveţe să stăpânească şi să schimbe stările emoţionale.

La nivel macro, prin informaţia emoţională codată în câmpul inimii este coordonat şi creierul. Prin creier şi implicit prin coloana vertebrală este controlat şi corpul fizic. La nivel micro, prin câmpul inimii este influenţat şi ADN-ul. Şi prin acesta este controlată materia...

4.3.4. Rugăciunea sau coerenţa creierelor

În fiecare moment al existenţei sale, tot ceea ce face omul este în folosul sau în dezavantajul acestuia. Ori de câte ori omul simte şi gândeşte negativ, se înfurie, se

supără sau judecă în mod agresiv (pentru că există şi opţiunea de a observa realitatea imediată, fără a o judeca!), inima lui se distanţează de starea de echilibrul şi armonie. Va fi generată o stare de rău atât pentru planul spiritual, cât şi pentru planul fizic, în care se manifestă omul.

Mintea egotică a fiinţei omeneşti este condiţionată de realitatea prezentă sau trecută, de frica de viitor, de frica de a pierde pe cineva sau ceva, sau de durere, aşa încât ea va genera întotdeauna emoţii negative când va fi în faţa unui eveniment de viaţă mai neplăcut.

Există un antidot simplu pentru a ieşi din această stare. Conştientizarea stării de negativitate, urmată de identificarea unei stări pozitive, materializată printr-o rugăciune, o amintire frumoasă, apelul la gânduri bune, de speranţă, de bucurie, va ridica încetul cu încetul nivelul vibraţional, până la o armonie cu inima.

Dacă omul va gândi binele cel mai înalt al tuturor, va crea o stare de armonie între inima ce simte şi mintea ce ştie, ceea ce îi va aduce o evoluţie rapidă. Mai întâi, se vor vindeca multe dintre afecţiunile fizice, pe care acesta le are în corpul fizic. Dar, mai presus de orice, se va simţi vindecat în spirit.

Tot ceea ce mentalizează, simte şi trăieşte omul, ca sentiment frumos, pozitiv, înălţător (compasiunea, dragostea, blândeţea, bucuria, bunătatea) creează o stare specială, de sincronizare dintre câmpul emis de către inimă şi câmpul emis de creier.

Această stare sincronă este denumită de specialiştii americani ***coerenţa inimii cu creierul***. În schimb, toate trăirile negative, ca şi gândirea negativă, creează starea de ***incoerenţă a inimii***, generând emisii vibraţionale antifazate în câmpul electromagnetic al inimii şi al creierului.

Cele două câmpuri electromagnetice influenţează atât corpurile fizice, cât şi realităţile pe care le generează omul în viaţa de zi cu zi. Dintre toate trăirile, starea de stres şi starea de furie sunt cele mai nocive. Un mic exemplu constatat de cercetătorii Institutului HeartMath® spune că pentru o furie de cinci minute, sistemul imunitar uman are nevoie de cca şase ore pentru a recupera puterea pierdută; pe când cinci minute de compasiune şi apreciere va face ca imunitatea organismului fizic să se îmbunătăţească cu cca 41%.

Cum se produce acest efect? Emoţiile plăcute trăite, împreună cu gândurile pozitive generate, receptate de corpul fizic prin percepţiile organelor de simţ, comandă sistemului endocrin, glandelor, emisia unor

hormoni de calitate, care vor întări prin efectul unificat sistemul imunitar, ca un prim rezultat imediat.

Coerenţa inimii cu creierul poate fi înţeleasă şi ca o conversaţie între cele două centre, conversaţie care se poartă la o frecvenţă de 0,1Hz. Aceasta este frecvenţa pe care comunică spre exemplu, cetaceele.

O altă formă de accesare a coerenţei dintre inimă şi creier este chiar... rugăciunea! Modelul corect de rugăciune este bazat pe *emoţie* ca reacţie a *corpului fizic* la *gânduri*. Şi iată cele trei componente, de care vorbeau esenienii. Pe parcursul ciclului vieţilor încarnate, spiritul experimentează diferite situaţii care se plasează între două emoţii (fig.36). Startul întrupărilor a fost luat la capătul ce conţine frica.

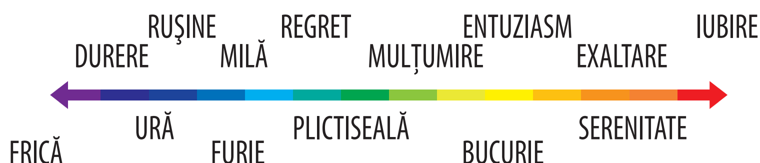

Figura 36. De la frică la iubire înseamnă evoluţie

Evoluţia spiritului se desfăşoară în sensul apropierii de celălalt capăt unde se manifestă doar iubirea. Emoţia poate fi considerată *sursa puterii* care impulsionează omul în atingerea

scopurilor evolutive. Dar forţa emoţiei însăşi poate fi dispersată şi fără o direcţie anume. Şi aici intervine gândul care imprimă o direcţie bine definită emoţiei. Gândul poate fi considerat *sistemul de ghidare* care direcţionează emoţia. Imaginea sau ideea creată de gând determină încotro se va îndrepta emoţia şi atenţia.

Dar uniunea dintre gând şi emoţie este sentimentul însuşi. Sentimentul este cheia în rugăciune, deoarece Universul răspunde la sentimente asemeni unui dialog într-un limbaj holografic aflat în stare incipientă.

Scopul final al acestui moment evolutiv este elevarea corpului fizic cu ajutorul sentimentului plasat în rugăciune. Rugăciunea este cea care poate să genereze stările emoţionale, sentimentale capabile să realizeze coerenţa inimii cu creierul, singura cale posibilă pentru a crea condiţiile formării Corpului de Lumină, ca viitoare manifestare a spiritului.

Secretul pierdut al tehnicii rugăciunii constă în schimbarea perspectivei asupra vieţii. Omul trebuie să simtă că „miracolul" s-a şi petrecut deja şi că rugăciunile lui au fost împlinite. Greşeala de până acum constă în aceea că, atunci când omul cere ceva, el recunoaşte că nu are acel lucru. Continuând

să ceară, nu face nimic altceva decât să dea putere lucrurilor care nu se vor întâmpla.

Calea de legătură între om şi forţele acestui Univers începe în inima omului. Aici are loc uniunea dintre lumea emoţiei şi lumea gândului. Aici prinde contur sentimentul. În rugăciunea lui, omul trebuie să înceapă cu sentimentul de recunoştinţă pentru tot ceea ce a fost şi este. Creaţia este deja completă. Rugăciunea umană devine una de mulţumire pentru *şansa* de a putea alege acea parte a creaţiei pe care o doreşte omul pentru experimentele sale.

Prin mulţumirile sale, omul cinsteşte toate alternativele posibile ale creaţiei şi le aduce în spaţiul lui de manifestare pe cele pe care le alege.

5. DESTINAŢIA OMULUI – DIMENSIUNILE SUPERIOARE

5.1. Despre dimensiunile superioare

Mai întâi, pentru a avea o imagine, fie şi primară, despre capătul drumului acestui moment evolutiv, fireşte nu ca punct terminus, care este Sfera Divină, vor fi descrise pe scurt dimensiunile sau planurile existenţei aşa cum sunt percepute dintr-o dimensiune superioară.

Prima este **Lumea Creaţiei Inferioare,** formată din primele patru dimensiuni, după cum urmează: dimensiunea I este cea în care se manifestă regnul mineral; dimensiunea a II-a este cea în care se regăseşte regnul vegetal; dimensiunea a III-a este locul de manifestare a regnului animal şi dimensiunea a IV-a cea astrală.

Pe actualul model compus din 12 dimensiuni, spiritul experimentează *în acest final de prezent*, într-un corp fizic, ce se manifestă în dimensiunea a III-a, unde organizarea şi funcţionarea sunt bazate pe

materia fizică, înţeleasă ca formă condensată de lumină.

Următoarea dimensiune, a IV-a, este cea în care urmează să tranziteze în viitorul apropiat omul, ca unealtă de experimentare a spiritului ce a depăşit un anumit nivel evolutiv. Este ceea ce se numeşte planul astral, locul unde organizarea şi funcţionarea sunt bazate pe trăiri emoţional-sentimentale.

Cele patru dimensiuni compun ceea ce se numeşte planul de manifestare a iluziei separării. Acestea sunt singurele dimensiuni unde dualitatea poate fi menţinută şi în care omul se poate simţi separat atât faţă de spirit, cât şi faţă de ceilalţi oameni.

Pământul este într-un stadiu de ascensiune şi în acest moment vibrează la nivelul inferior al planului astral. Ca parte integrantă a procesului de ascensiune, toate dimensiunile vor fi înaintate către dimensiunile superioare şi vor înceta să existe în forma iniţială.

Pe măsură ce transformările planetare se derulează, aceasta îşi aliniază vibraţia spre nivelul planului median-astral, care este perceput ca o stare de reverie. Există incertitudinea stării de a fi treaz sau adormit. Continuităţile încetează. Apare sentimentul că în momentul în care sunt atinse, lucrurile se pot schimba. Stările de visare se schimbă,

astfel încât omul va deveni lucid în timpul visului. Va deveni cu totul conştient în momentul în care se va deplasa prin diferite realităţi şi toate îi vor părea la fel de reale ca cea în care se află. Va dispărea senzaţia că există doar o singură realitate adevarată.

Tărâmul Median al Creaţiei începe cu dimensiunea a V-a şi se termină odată cu a IX-a, în modelul folosit. Dimensiunea a V-a este cea a corpului de lumină, în care omul va fi conştient de el însuşi, asemeni maeştrilor ascensionaţi şi fiinţelor multidimensionale. În dimensiunea a V-a există comunicarea directă conştientă a omului cu spiritul. Mulţi dintre cei prezenţi azi în planul aflat *pe final* al dimensiunii a III-a au venit din planul acestei a V-a dimensiuni pentru a fi slujitori ai Luminii aici, în aceste momente de excepţie.

A VI-a dimensiune, deţine schema ADN-ului creării tuturor speciilor, inclusiv al seminţiei umane. Tot aici sunt înmagazinate limbajele coduri ale luminii. Dimensiunea este alcătuită în principal din culoare şi tonuri. Este dimensiunea unde conştiinţa creează prin gând şi este unul dintre locurile unde anumite corpuri energetice ale spiritului încarnat pleacă în timpul somnului. Atunci când se manifestă în dimensiunea a VI-a, spiritul este mai mult un gând viu. Spiritul încarnat creează prin intermediul conştiinţei sale, dar nu are

neapărat un vehicul energetic pentru această conştiinţă.

A VII-a dimensiune este cea a creativităţii pure, lumina pură, sunetul pur, geometria pură şi expresia pură se regăsesc aici. Este un plan de un rafinament infinit şi este ultimul plan unde omul se va putea percepe pe sine însuşi ca „individ”.

A VIII-a dimensiune este dimensiunea minţii colective sau a locului de manifestare a celor 12 extensii ale spiritului (cel de-al doilea nivel monadic) şi este locul unde extensia poate atinge baza, spiritul din care a apărut. Caracteristica dimensiunii este pierderea sensului a ceea ce reprezintă „eu”.

A IX-a dimensiune este planul conştiinţei colective a planetelor, sistemelor stelare, galaxiilor. Conştiinţa unei galaxii conţine formele de viaţă, fiecare stea, planetă şi mintea de grup a fiecărei specii din ea.

Tărâmul Creaţiei Superioare este cel care conţine dimensiunile a X-a până la a XII-a. Dimensiunea a X-a este sursa Razelor, locul a ceea ce se numeşte Elohim. Aici se alcătuiesc noile planuri ale creaţiei şi apoi sunt trimise la nivelul Creaţiei Mediane.

Dimensiunea a XI-a este cea a Luminii pre-formate – punctul de dinaintea creaţiei şi o stare de aşteptare prin excelenţă. Este tărâmul fiinţei numite Metatron, al Arhanghelilor

şi al altor Akashii pentru acest sistem-Sursă. Există memorii Akashice planetare şi memorii Akashice galactice, dar şi Akashice pentru un întreg sistem-Sursă. Spiritul experimentează în prezent, într-unul din multele sisteme-Sursă. Acest model multidimensional este valabil doar pentru acest sistem-Sursă. Într-un alt sistem-Sursă, lucrurile se prezintă cu totul diferit.

Dimensiunea a XII-a este Punctul Unic unde toată conştiinţa se ştie a fi Absolut Una cu Tot Ceea Ce Este şi cu forţa creatoare.

5.2. ADN-ul, cheia evoluţiei

Pentru a putea fi înţelese transformările ce urmează a se manifesta în planul fizic, este importantă trecerea în revistă a conceptului de ADN. Ce este, componenţa şi rolul său în evoluţia spiritului încarnat sunt aspecte tratate în cele ce urmează.

ADN este prescurtarea mai mult literară decât chimică, a acidului dezoxiribonucleic. Acesta este format din molecule organice dintre cele mai complexe şi se găseşte în celulele fiecărei fiinţe vii. Are un rol major în personalizarea şi identitatea oricărui organism viu. O moleculă de ADN (fig.37), conţine zone numite gene, care au anumite funcţionalităţi, zone fără funcţie definită, precum şi zone cu

un rol încă necunoscut, ultimele două clasificări au rol nedeterminat doar pentru public, în realitate cunoscându-se bine fiecare aspect din ADN.

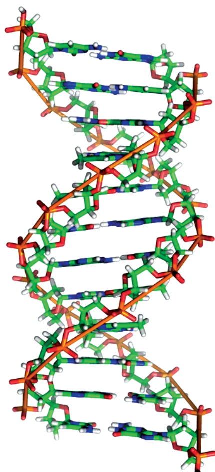

Figura 37. Structura moleculei de ADN

Din punct de vedere chimic, ADN-ul este un acid nucleic. Este o polinucleotidă, adică un compus în structura căruia se repetă un set limitat de macromolecule numite nucleotide. Acestea sunt alcătuite dintr-o bază azotată, un zahar şi un radical fosforic.

Bazele azotate sunt de două feluri:

- purinice: adenina (A) şi cytozina (C),
- iar cel de-al doilea tip sunt bazele pyrimidinice: guanina (G) şi tymina (T) conform figurii 38:

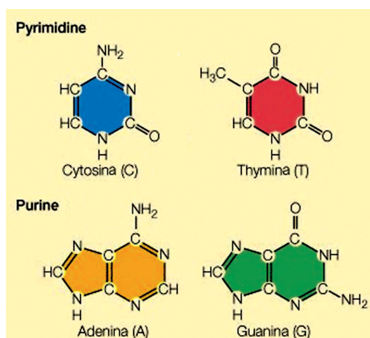

Figura 38. Cele patru nucleotide din ADN

Molecula de ADN este formată din două lanţuri polinucleotidice, înfăşurate elicoidal, antiparalel, în jurul unui ax, astfel încât formează un dublu helix. Helixul dublu sau forma de scară este alcătuită din două lanţuri organice elastice (fig.39) ce sunt conectate prin treptele realizate de legăturile (punţile) de hidrogen:

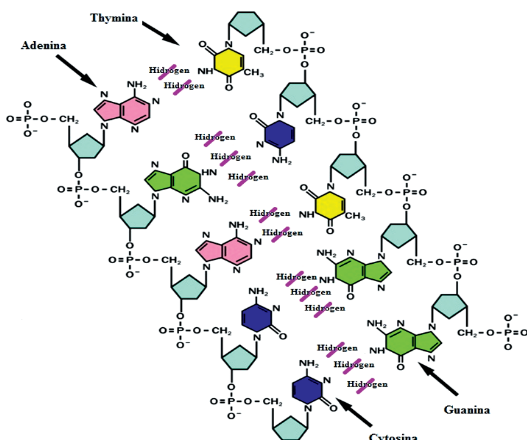

Figura 39. Punţile de hidrogen din ADN

Treptele sunt, de fapt, cele patru baze (A, C, T și G) care nu se pot combina decât într-un anumit mod şi anume: adenina doar cu tymina (A + T sau T + A) şi citozina doar cu guanina (G+C sau C+G). Cele patru nucleotide sunt dispuse la om în cca 3,27 miliarde de perechi (3,27 miliarde de trepte în helixul dublu), motiv pentru care ADN-ul are 2 metri lungime şi se estimează faptul că poate stoca cca 3 GB de date.

Din punct de vedere energetic, ADN-ul este antena prin care sunt efectuate schimburile informaţionale cu câmpul morfogenetic. Forma de dublu-helix face din ADN o antenă gigant electromagnetică. Fiind lungă, are proprietatea unei antene în formă de lamă, care poate prelua foarte bine impulsurile electrice, iar privită de sus are forma de inel, ceea ce-i conferă proprietăţi bune de antenă magnetică. Aceste aspecte coroborate cu lungimea de cca 2 metri face ca frecvenţa de rezonanţă a ADN-ului să fie de 150 megaherţi.

Se intuieşte că molecula de ADN poate nu doar să primească energia luminoasă cu toată informaţia conţinută în oscilaţia electromagnetică, ci şi să o stocheze, ba chiar poate să emită informaţie codificată în oscilaţie electromagnetică. Dar, atenţie, transmisia este de tip holografic! ADN-ul reprezintă un organ de comunicare ce poate fi la rândul lui manipulat de radiaţia

electromagnetică. Independent de funcţia sa biochimică de suport al informaţiei genetice, ADN-ul este un cip biologic complicat care comunică la nivel dimensional. Comunică holografic. Acesta este următorul nivel de comunicare al umanităţii...

Creşterea frecvenţei de vibraţie armonică a Pământului, cunoscută sub numele de frecvenţa lui Schumann, va activa, în final, potenţialul adormit al ADN-ului. Un anume aspect înalt vibraţional al Pământului se află în continuă evoluţie. Foarte probabil, această creştere a frecvenţei va avea ca rezultat formarea de noi combinaţii de aminoacizi şi, în esenţă, de noi combinaţii ADN. Datorită acestui aspect, seminţia umană se va transforma la nivel intim atomic. Fiecare persoană are în dublul helix două spirale de ADN combinate într-un singură. Se pare că, în viitorul apropiat, oamenii vor dezvolta până la 12 spirale de ADN.

Aceasta se va petrece cu ajutorul a două principii fundamentale ale creaţiei: lumina şi sunetul. Astăzi, descoperirile ştiinţifice tind să valideze această informaţie ezoterică. Misticii au ştiut dintotdeauna că trupul fizic, la nivel molecular, poate fi (re)programat prin limbaj, cuvinte şi gând (ca forme de manifestare a luminii şi sunetului).

Astfel, cercetătorii constată mai nou că sunt în curs de formare alte spirale. Coroborând

aspectul cu viteza schimbării, se poate aprecia că într-o perioadă de 5-20 de ani, toţi oamenii vor avea noul ADN (cu până la 12 spirale). Este o concluzie absolut ştiinţifică, bazată pe analize şi probe. Este clar că au loc mutaţii în corpul uman care vor genera capacităţi noi în viitorul destul de apropiat.

Modificările acestea surprinzătoare nu sunt făcute publice motivându-se că ar apărea o puternică reacţie de teamă din partea oamenilor (oare???). Cu sau fără aceste motive puerile, celula umană se transformă prin reprogramarea AND-ului. Aceste modificări ce intervin pregătesc omul pentru noua generaţie, pentru evoluţia speciei.

Structura actuală a ADN-ului care are două spirale este în curs de modificare treptată, până la o structură formată din mai multe spirale întrepătrunse (fig.40).

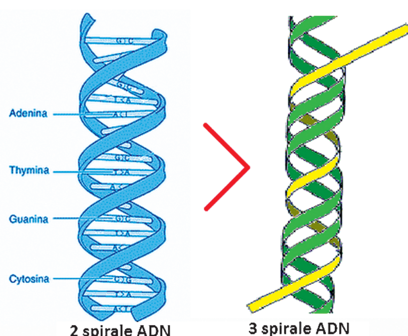

Figura 40. Formarea de noi spirale în ADN

Toate aceste metamorfoze înregistrate la nivelul adenomului uman sunt efecte ale „Înălţării”, ale schimbării frecvenţei, manifestate concret în viaţa omului prin renunţarea la vechile concepte mentale şi emoţionale.

Ca urmare a ieşirii din starea de potenţialitate a ADN-lui, care se constată în ultima perioadă, se intuieşte că efectul global al acestei activări, se poate spune colective, va fi un salt în evoluţia umanităţii! Aceste transformări se fac resimţite atât prin apariţia a tot mai multe fiinţe ce manifestă anumite capacităţi extraordinare, latente, ale psihicului uman, cât şi, într-un sens mai larg, prin ceea ce se constată a fi o trezire a conştiinţei colective către o nouă atitudine asupra vieţii în toate aspectele ei, inclusiv în sfera socială.

5.3. Corpul de Lumină

5.3.1. Despre Corpul de Lumină

Calea evoluţiei individuale conştiente are ca scop final al acestui nivel evolutiv creaţia unui Corp de Lumină stabilizat. Acesta este un vehicul fizic echilibrat şi armonios „trinitar” care a depăşit dualitatea, karma şi boala de la nivelul celular şi atomic. Modelul divin, denumit

Adam Kadmon, conform tradiţiei cabalei, se mai numeşte şi corp de lumină. Corpul de Lumină nu este un concept ezoteric ci o realitate biologică.

Această realitate a dat naştere noii biochimii spirituale şi geneticii care par să admită ideea de încorporare a luminii la nivelul fiecărei celule a corpului. Corpul de Lumină începe să se manifeste atunci când codurile adormite ale ADN-ului sunt reactivate de energiile de torsiune, în special de unde sonore şi luminoase de vibraţie înaltă, astfel încât celulele corpului fizic încep să recunoască lumina ca pe o sursă de energie şi să o metabolizeze asemenea plantelor în procesul de fotosinteză.

Printre multe alte avantaje, această evoluţie celulară este responsabilă de creşterea semnificativă a metabolismului celular, ajutând la detoxifierea, rehidratarea şi în ultimă instanţă la regenerarea corpului.

În acest proces de transformare profundă, cristalele lichide din celule evoluează de la structura primitivă cubică sau hexagonală observată în ţesuturile umane obişnuite la ceea ce se numeşte tetrahedron stelar (vezi fig.25). Această modificare structurală este extrem de consecventă. Unghiurile legăturilor hidrogenate din ADN (vezi fig.39) se măresc şi devin tetrahedroane

intercalate, astfel că ele pot susţine mai multă lumină sau energie fotonică rezultată parţial din însăşi expansionarea legăturilor hidrogenate.

Corpul de Lumină este un termen utilizat pentru a descrie corpul nonfizic, asociat cu ascensiunea (vezi fig.2). El reprezintă rezultatul natural al evoluţiei de perspectivă spre ascensiunea care are loc, după multe indicii, la scară planetară.

În legende, despre Corpul de Lumină este scris faptul că acesta conferă putere spirituală nelimitată, oferă abilităţile avatarurilor legendare, permite teleportarea, telepatia, manifestarea instantanee, menţinerea unei conştiinţe psihice totale, vindecările miraculoase şi, nu în ultimul rând, sfidarea legilor fizicii.

Corpul de Lumină este definit ca un câmp de energie structurat, vibrant, din interiorul şi din jurul corpului fizic. Corpul de Lumină se dezvoltă normal, pe măsură ce omul ca manifestare încarnată a spiritului evoluează în plan spiritual. El se manifestă transformând personalitatea şi ego-ul uman într-o formă divină de conştiinţă.

Termenul de „Corp de Lumină” sau „Corpul Curcubeu” îşi are originea în învăţăturile vechi ale budismului tibetan, unde era numit „Jalu” sau „Jalus”. În învăţăturile

yoghine şi tantrice, acesta este numit „Corpul Vajra”, „Corpul Diamantin” şi „Corpul Divin”.

În gnosticism şi neo-platonism, este vorba despre „Corpul Radiant”. În tradiţia alchimică, Tăbliţele de Smarald îl numesc „Gloria întregului Univers” şi „Corpul Auriu”, iar Paracelsus îl numeşte „Corpul Astral”. În hermetism este numit „Soma athanaton”, care înseamnă „corp nemuritor”. În rosicrucianism, se foloseşte termenul „Corpul de Diamant al Templului lui Dumnezeu”, în Egiptul Antic se numea „Akh”, care înseamnă „fiinţă sau corp luminos”.

Indiferent de modul în care Corpul de Lumină este atins şi dezvoltat, omul perfect este capabil să opereze în lumea obişnuită prin acest vehicul al conştiinţei, care este dincolo de capacitatea umană normală. Pentru un individ, aceasta este etapa cea mai exaltantă din dezvoltarea umană înaltă.

5.3.2. Activarea Corpul de Lumină

...pentru Voi, cei care
aţi ajuns până aici...

În decursul anului 1988, toţi aceia ce sunt numiţi Slujitori ai Luminii, au fost activaţi la cel puţin primul nivel al Corpului de Lumină pe această planetă. În primăvara lui 1989,

întreaga structură cristalină a materiei şi fiecare locuitor al planetei a fost activat la nivelul 3 al Corpului de Lumină. Azi, acesta nu este un proces opţional; fiecare fiinţă îl trăieşte. **O mulţime de oameni părăsesc planeta, deoarece nu vor să facă acest lucru în această viaţă.** Poţi alege să treci prin acest proces în orice viaţă pe care ai avut-o vreodată, în orice realitate paralelă. Deci, să nu consideri că se pierd oameni. Este bine aşa cum este... Pur şi simplu ei nu sunt pregătiţi să facă acest lucru în această încarnare. Nivelul de activare al corpului de Lumină este în raport cu capacitatea celulelor tale de a metaboliza Lumina.

***Activarea primului nivel al Corpului de Lumină**. Deci s-a primit o activare a primului nivel al Copului de Lumină. Acum, când acest lucru s-a întâmplat, a fost ca şi cum o idee ţi s-a aprins în ADN: „E timpul să plec acasă". Aceasta este senzaţia pe care o are corpul tău. Şi eşti într-o stare de exaltare care emană din corpul tău şi care este pur şi simplu extraordinară. În acelaşi timp, corpul spune: „E timpul să mai reduc din densitate" şi mulţi dintre voi au avut o extraordinară criză de „gripă". Multe dintre lucrurile care se petrec în jurul tău şi care primesc diferite denumiri, precum „gripa", sunt de fapt simptome ale unor modificări. Atunci când corpul fizic îşi

reduce densitatea, apar dureri de cap, stări de vomă, diaree, acnee, urticarie, tot ceea ce seamănă cu simptome ale unei gripe – dureri musculare, dureri articulare sunt de asemenea foarte obişnuite. Genetica umană a denumit 90% din ADN „deşeuri", pentru că omul nu ştie ce reprezintă toate astea. De fapt, ADN-ul tău conţine bucăţi comune de material genetic, cu fiecare specie de pe Pământ, plus material genetic codificat holografic cu toată experienţa colectivă a întregii umanităţi şi experienţele reţelei holografice a tuturor încarnărilor tale, precum şi fărâme de cod de la speciile conştiente de pe toate planetele ascendete din cele 5 universuri locale! De asemenea, ADN-ul tău deţine codificări latente pentru transformarea corpului fizic într-un Corp de Lumină.

Aceste coduri nou activate au dat semnalul corpului fizic să înceapă o transformare în ADN şi o modificare profundă a modului în care celulele metabolizează energia fotonică. Practic, nivelurile Corpului de Lumină pot fi înţelese ca şi diferite valori ale capacităţii celulelor corpului fizic de a metaboliza Lumina.

Indicatorul acestei noi activităţi celulare este cantitatea de adenozin trifosfat (ATP) din celule. Înainte de activarea Corpului de Lumină, energia necesară pentru funcţionarea

celulară provenea din producerea de energie şi sistemul de înmagazinare celular, care pendulează energia înainte şi înapoi între adenozin difosfat (ADP) şi adenozin trifosfat. ATP este un compus de înmagazinare a energiei care se găseşte în celule. La nivelul mitocondriilor, mâncarea este transformată în energie pentru celule, care apoi este legată în ATP. Acesta conţine un lanţ de trei grupuri de fosfat, care se proiectează din molecule (fig.41):

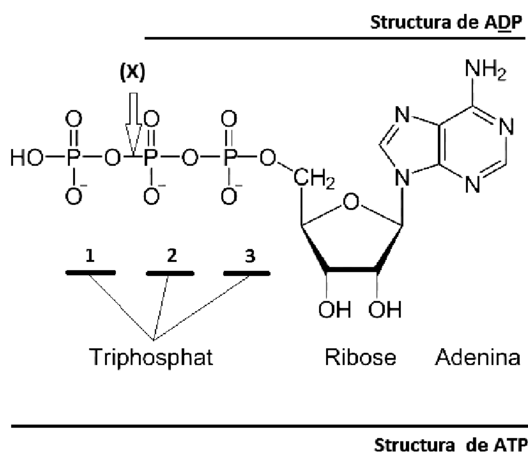

Figura 41. Componenta ATP, respectiv ADP din ADN

Atunci când molecula ATP îşi pierde grupul fosfatic exterior, atunci devine o moleculă de ADP. Ruperea legăturii chimice (notată cu (X) pe figura nr.41) degajă energie pentru ca celula să-şi ducă la îndeplinire

funcţiile, ca de exemplu crearea proteinelor. ADP poate deveni din nou ATP prin acumularea de energie şi a unui grup fosfatic. ATP şi ADP pierd sau obţin grupări fosfatice pentru a elibera sau înmagazina energie pentru funcţionarea celulară. Acesta este un sistem închis de energie biologică, asigurând îmbătrânirea şi moartea. Nici un fel de energie nouă nu este dobândită.

Când transformarea Corpului de Lumină a fost activată, o gamă de codificări latente ale ADN-ului au fost activate şi au început să dea noi instrucţiuni celulelor. Una dintre primele instrucţiuni era să le spună celulelor să recunoască Lumina, ca pe o nouă sursă de energie. La început, conştiinţa celulară nu a ştiut ce să facă cu această informaţie. Deoarece celulele sunt scăldate în Lumină, mitocondriile (care sunt foarte sensibile la Lumină) încep să absoarbă în totalitate această nouă activare în culori/tonuri şi să producă o mulţime de ATP, în explozii. Celulele nu au reuşit să absoarbă suficientă Lumină ca să stabilizeze legătura fosfatică notată cu (X) pe figura nr.41, astfel că ATP s-a descompus rapid în ADP, iar metabolismul celular a fost accelerat în mod spectaculos. Toxinele acumulate, traumele vechi, gândurile şi emoţiile înmagazinate au început să se scurgă

din corpul tău fizic şi să creeze simptome asemănătoare gripei.

Forma fizică în felul ei vechi a separat funcţionarea creierului în funcţiunile emisferei stângi şi ale celei drepte. De asemenea, glanda pineală şi cea pituitară sunt atrofiate – cam de mărimea unui bob de mazăre, faţă de mărimea unei nuci. La activare, chimia creierului începe să se schimbe şi să producă noi sinapse.

**Activarea celui de al doilea nivel al Corpului de Lumină.* La nivelul al doilea, modelul eteric de dimensiunea a VI-a începe să fie inundat de Lumină şi începe să elibereze structurile dimensiunii a IV-a care te conectează la experienţele karmice avute de-a lungul tuturor vieţilor. Drept rezultat, este posibil să începi să te simţi puţin dezorientat, având mai multe crize de „gripă".

Astfel, în al doilea nivel al Corpului de Lumină, această eliberare de structuri determină schimbarea rotaţiei în geometria corpului emoţional, mental şi spiritual. Începi să te schimbi foarte repede. Multe dintre lucrurile pe care le trăieşti sunt strict la nivel fizic. La un moment dat te poţi simţi foarte obosit.

**Activarea celui de al treilea nivel al Corpului de Lumină.* Acum, simţurile fizice devin extrem de puternice. Totul îţi poate

părea extrem de palpabil. Scaunul pe care eşti aşezat sau hainele pe care le porţi te pot deranja teribil, deoarece ele par foarte senzuale. Adesea, oamenii redescoperă plăcerea sexuală la nivelul 3 al Corpului de Lumină. Acesta este motivul pentru care s-a înregistrat o creştere a numărului de naşteri şi de femei însărcinate începând cu aprilie 1989, atunci când planeta şi populaţia ei au fost activate la nivelul 3. Tot ceea ce se întâmplă este foarte centrat pe corpul fizic. Acesta a fost creat pentru a decodifica şi pentru a lucra cu energii de Lumină Superioară şi de asemenea pentru transmiterea acestor energii către planetă. Ca parte integrantă a jocului separării, aceste funcţii sunt atrofiate. Amplificarea simţurilor fizice este primul semn de trezire a corpului tău ca şi „bio-transmiţător" luminic.

Mitocondriile, de obicei, recunosc această Lumină ca „hrană" şi produc mai mult ATP. Deoarece celula primeşte Lumina ca şi energie uzuală, mai puţin ATP se transformă în ADP. Punctele celulare de rotaţie produc frecvenţe de Sunet şi Lumină care schimbă rotaţia atomilor din moleculele celulare, în mod special la atomii de hidrogen. Când rotaţia atomilor din molecula ATP se măreşte, ia naştere o nouă activitate. Cele trei grupuri de fosfat care formează tulpina moleculei ATP încep să fie pe post de antenă pentru Lumina

nediferenţiată, iar capul simetric al moleculei este precum o prismă, fracţionând Lumina în culori spectrale subtile, folosibile de către codificările ADN latente.

Înainte ca acest Corp de Lumină să fie activat, acidul ribonucleic (ARN) din celule s-a comportat ca un mesager cu sens unic. El purta informaţii de la partea activă din ADN, de cca 7%, către alte părţi ale celulei pentru executare, de exemplu cum ar fi efectuarea sintetizării proteinelor. La nivelul 3 al Corpului de Lumină, ARN devine un mesager cu sens dublu. El ia Lumina care se fracţionează în frecvenţe de culoare, utilizabile de prisma/antena ATP şi apoi se retrage în şirurile ADN. Codificările genetice latente se trezesc în mod gradat cu fiecare nivel succesiv de Lumină şi oferă informaţia către ARN, care o transmite mai departe restului celulei.

Se aseamănă cu tehnologia laser de inscripţionare şi citire a CD-ului. O cantitate enorm de mare de informaţie poate fi înregistrată pe un singur disc. Imaginează-ţi că o cantitate vastă de informaţie poate fi memorată într-o gamă de culoare roşie şi o cantitate uriaşă de date poate fi înmagazinată într-un spectru albastru. O rază laser roşie traversează discul şi toată informaţia roşie este posibil să fie citită, dar tu încă nu ştii nimic despre ceea ce este înmagazinat în spectrul

albastru. Trasează o rază laser albastră peste CD şi acum toate informaţiile sunt accesibile. Frecvenţele de Lumină „citesc" ADN-ul cam în acelaşi mod. Până la emisia spectrului de culoare, nu ai idee despre ceea ce se află acolo. Fiecare nivel de Lumină are propria sa amprentă de ton/culoare.

Astfel, spiritul realizează transformarea gradată a corpului fizic. Transferul informaţional în sens unic ADN-ARN şi ciclul energetic ATP-ADP erau sisteme închise, asigurând entropia. Nimic nu se putea modifica, cu excepţia dezintegrării. Odată cu activarea Corpului de Lumină, noi sisteme complet deschise se pot dezvolta, făcând posibil accesul energiei infinite şi al informaţiei infinite către corp. Un dialog între corpul tău fizic şi spirit a început.

Activarea celui de al patrulea Nivel al Corpului de Lumină. În momentul în care treci la cel de-al patrulea nivel al Corpului de Lumină, începi să accesezi ceea ce se numesc stări mentale. Acest lucru demarează o schimbare masivă în chimia creierului tău şi în electromagnetismul acestuia. În acest punct, dacă ai cristale egalizatoare în corpul tău eteric, se poate ca acestea să devină extrem de inconfortabile. Aceste cristale păstrează linii de Lumină în planul dimensiunii a 5-a, făcând conexiuni, exact cum face

curentul electric. Poţi să ai dureri în piept de-a lungul procesului formării Corpului de Lumină, deoarece inima ta începe să se deschidă la niveluri din ce în ce mai profunde. Auzul şi văzul încep să se modifice, deoarece diferite părţi ale creierului se activează.

O cu totul altă funcţionare începe la acest nivel. Emisferele creierului vor să funcţioneze amândouă în acelaşi timp, iar dacă ceva le opreşte să facă acest lucru, se poate crea o stare destul de dificilă. Efectiv simţi trecând prin creştetul capului tău, pe şira spinării, energia electrică.

S-ar putea să ai o primă senzaţie de gândire nonliniară, ceea ce poate fi ba încântător, ba înfricoşător. Începi să treci printr-o schimbare mentală. De obicei, de la al 4-lea nivel al Corpului de Lumină, apare cineva în viaţa ta care-ţi spune: „*Directiva cea mai importantă este aceea de a-ţi urma Spiritul fără ezitare*" sau ceva similar. Dintr-o dată, corpul mental devine nesigur, neştiind ce este real şi ce nu. Ceva din structura ta începe să conştientizeze imagini ale realităţii mult mai vaste, mai ample sau ale modelelor corpurilor energetice. La acest nivel, ţi se sugerează că există acel Spirit. Corpul tău mental inferior încearcă să menţină controlul asupra lumii şi este destul de inconfortabil deoarece are senzaţia că totul se schimbă. Tot ceeea ce e

definit ca fiind real, acum începe să se schimbe.

Este posibil să ai momente de telepatie sau clarviziune. Cam toată lumea începe să simtă empatia în aceste timpuri. Şi, din nou, corpul mental inferior încearcă să stabilească limite, deoarece simte că se deschide corpul emoţional şi bineînţeles că acest lucru este periculos şi poate chiar să te distrugă... asta după regulile corpului mental inferior. Aşa că flashurile de empatie pot fi deosebit de inconfortabile şi, totuşi, în acelaşi timp este amuzant, deoarece te simţi mult mai conectat cu tot ce te înconjoară, ai sentimentul care sugerează că: „*Sunt în legătură cu lucrurile de aici. Sunt oameni aici pe care poate i-am întâlnit deja înainte. Te cunosc de undeva. Îmi pari foarte familiar*". Şi începi să ai senzaţia că venirea ta aici are un scop anume.

Activarea celui de al cincilea nivel al Corpului de Lumină. La acest nivel, de obicei corpul mental spune „*Probabil o să încerc să urmez spiritul. Nu ştiu dacă o să-mi convină, dar eu încerc.*" Şi începe procesul de căutare a punctelor de reper.

Adesea, secvenţe din visul tău încep să se schimbe. Începi să-ţi aduci aminte ceva mai mult din visele tale. Le sesizezi mult mai color şi mai reale. Uneori te poţi trezi într-o visare perfect lucidă.

În anumite momente, poţi avea senzaţia că o iei razna, deoarece este posibil să înceapă experimentarea proceselor de gândire nonliniară. Astfel, corpul mental începe să modifice felul în care se mişcă şi începe să scoată în afara sa tiparele.

O parte din tine este ca un copil mic ce spune: *„...da, mergem în Lumină*". Şi devii nerăbdător... Dar ai corpul mental inferior, un bătrân morocănos. Începi să devii conştient că eşti mai mult decât ai crezut că eşti. Atunci când se întâmplă acest lucru, corpul mental inferior spune: *„O nu, nu-i aşa!*" şi trânteşte uşa, dar apoi aceasta se deschide din nou. Aşa că, o perioadă treci prin acest proces în care simţi că te deschizi şi te închizi, repetitiv. Te poţi simţi puţin maniaco-depresiv. Ceea ce spiritul tău cere să faci, este să îţi ajuţi corpul mental inferior să cedeze controlul total (moment în care fiii întunericului pierd definitiv controlul asupra ta!!!), pentru ca tu să ajungi un **spirit liber**, activ reîncarnat pe această planetă, cu conştient total.

La nivelul cinci al Corpului de Lumină, începi să devii conştient că o mulţime din imaginile tale despre felul în care sunt lucrurile nu-ţi aparţin. Devii conştient că tu conţii imagini întregi ale realităţii, care nu sunt ale tale. Le aveai stocate în corpul subconştient. Şi începi procesul de evacuare a acestora, dar

şi de sortare mentală a ideii „*Cine sunt eu*”, diferit de cei din jur. Tu cuprinzi în câmpurile tale energetice o imagine transmisă (de multe ori impusă) ţie a „*felului în care sunt lucrurile*” de la părinţi, bunici, fraţi, iubiţi, societate, model educaţional etc.

Imaginea întreagă este mereu actualizată. Pe măsură ce devii conştient de acest aspect, începi acel proces de sortare: „*Ei bine, iau ceva din asta. Nu iau nimic din celelaltă, puţin din asta şi puţin de aici.*” Începi să devii tot mai mult conştient de ceea ce este cu adevărat al tău. Când ai un gând sau o imagine despre ceva, te întrebi: „*Oare este programul părintelui meu sau sunt eu?*”

Activarea celui de al şaselea nivel al Corpului de Lumină. La al şaselea nivel al corpului de Lumină vei muta activ, conştient imagini ale realităţii din câmpul tău. În acest moment, spiritul tău te pune în legătură cu informaţii care lucrează în procesul formării Corpului de Lumină. Începi să primeşti alte informaţii, alte imagini ale realităţii şi să cuprinzi înţelegeri mai vaste ale propriei tale realităţi şi cum să operezi cu ele.

Adesea, la nivelurile cinci şi şase, ai experienţa lucrurilor care nu sunt solide. În meditaţia ta, poţi privi în jos şi să simţi că mâna ta nu este solidă sau că ai una din acele

experienţe ciudate în care îţi rezemi mâna de un perete şi simţi că zidul cedează.

Aşa că poţi avea imagini rapide şi aproape reale, de multidimensionalitate. Poţi avea imagini fugare de gândire nonliniară şi de sentimentul că nimic nu este real. Acest lucru poate fi un adevărat şoc pentru corpul tău mental inferior, obişnuit cu percepţia liniară fragmentată. Vederea întregii imagini deodată, sub o formă holografică, va obliga corpul mental inferior să înţeleagă faptul că este momentul să perceapă realitatea într-un mod nou, foarte diferit.

La acest nivel şase de activare a Corpului de Lumină, o mulţime de oameni părăsesc planeta, pentru că acest nivel este extrem de incomod pentru ei. Optează pentru ieşirea din planul fizic. Nu este o tragedie. Ei vor duce la capăt acest proces în altă viaţă, când vor fi mai pregătiţi. Aceasta este o treaptă foarte dureroasă, pentru că întregul simţ al identităţii este restructurat.

La nivelul al şaselea, afli că acum este momentul când este probabil să-ţi schimbi slujba, să te căsătoreşti, să divorţezi - toţi prietenii se pot schimba. Apare un nou sens al percepţiei şi învăţării: nu-ţi mai este teamă de schimbare. Dacă eşti rigid, acest nivel poate dura aproape un an şi poate fi insuportabil.

Dacă eşti flexibil, vei învăţa destul de repede să te relaxezi şi să laşi să curgă totul în jurul tău.

Oameni noi intră în viaţa ta. Aceştia sunt mult mai profund aliniaţi cu ceea ce ai tu de făcut. Sunteţi cu toţii aici în grupuri de lucru; afinitatea grupului fiind dată de amprenta energetică majoritară a ADN-ului acelor oameni.

Eliberarea celorlalţi din viaţa ta, cei care sunt acolo doar pentru karmă sau dintr-un simţ al obligaţiei, poate fi puţin înspăimântătoare. Dar dacă respiri adânc, controlezi emoţia primară şi spui: „*Îţi doresc numai bine şi o viaţă frumoasă. Ne întâlnim într-o dimensiune următoare*", vei ajuta două spirite încarnate să îşi urmeze fiecare propria evoluţie. Vei face ca alte spirite, cu care rezonezi, să reapară în viaţa ta.

De obicei, între nivelul al şaselea şi al şaptelea al Corpului de Lumină, trăieşti ceea ce se numeşte o descindere a spiritului. Asta înseamnă că o parte mai înaltă vibraţional (a cărei 1/12 diviziune eşti tu), din dimensiunile superioare vine să locuiască în corpul tău fizic. Practic extensia de spirit (ceea ce eşti tu) primeşte spiritul multidimensional din care provine... Acest lucru modifică totul în jur. Dar absolut tot...

Simţi că ai trecut printr-un tunel. Şi începi ceea ce se numeşte tranziţia emoţională către

conştientizarea manifestării tale în deplinătatea spiritului din care provii. Aproape o treime din structura corpului de Lumină este acum activată. De multe ori, te poţi experimenta ca Sine al tău radiind lumină, lucru care este destul de emoţionant. De cele mai multe ori, la al şaselea nivel, se schimbă caracteristica funcţională a ochilor (nu culoarea!). Vezi un nivel mai profund de Lumină care iese din ochii oamenilor. O strălucire aparte...

Începi să percepi existenţa într-un mod nonliniar şi ai fulgerări de telepatie. Poţi primi fulgerări de comunicare la niveluri prin care comunici tot timpul, dar nu ai fost conştient de acestea până acum.

Ai fost multidimensional întotdeauna. Doar blocajele corpului tău mental inferior şi creierul au ţinut acest lucru departe de tine. Astfel ecranele cad şi începi să recunoşti ce s-a întâmplat aici tot timpul. Întreaga planetă şi populaţia sa par să facă o puternică reevaluare. Polarizarea energiilor are loc la niveluri din ce în ce mai înalte şi devine din ce în ce mai intensă.

Este necesar să înveţi compasiunea, iar aceasta nu înseamnă să fii codependent: *„O, lasă-mă să am grijă de tine!”* Compasiunea înseamnă să vrei să faci orice este necesar pentru a asista pe cineva când se ridică la următoarea treaptă evolutivă. Acest lucru

înseamnă uneori să tragi preşul de sub picioarele cuiva; uneori să fii un strigăt de trezire; alteori ceri ca cineva să-şi vadă de „treabă"; dar întotdeauna înseamnă să iubeşti oamenii.

**Activarea celui de al şaptelea nivel al Corpului de Lumină.* La al şaptelea nivel de corp de Lumină, începi să intri în stadiile emoţionale ale corpului de Lumină: apare concentrarea pe niveluri din ce în ce mai profunde de deschidere ale chakrei inimii.

Dacă ai blocaje în corpul emoţional, acestea încep să iasă la suprafaţă. Pe măsură ce te apropii de exprimarea divinităţii şi vastităţii tale spirituale, tot ce blochează acea manifestare începe să se desfacă. Devii mult mai emotiv decât înainte şi, pe măsură ce te deplasezi prin aceste niveluri, afli că emoţiile tale devin copilăreşti: când eşti trist, plângi; când eşti supărat, strigi; când eşti fericit, râzi.

Începi să te manifeşti în ACUM mult mai mult decât înainte. In jocul karmei, corpul tău mental trăieşte în viitor: „*cum ar fi dacă...*". Corpul emoţional trăieşte în trecut, fixat pe ceea ce ai trăit înainte „*cum ar fi fost dacă...*".

Pe măsură ce corpul emoţional îşi leapădă toate modelele vechi, dar şi ataşamentele, îţi completezi relaţiile cu o serie de oameni noi. Acestea încep să se bazeze pe

ceea ce transmite spiritul. Este un mod nou şi foarte diferit de legătură.

Uneori, s-ar putea să le pari „rece” oamenilor, pentru că nu ai cârligele emoţionale: *„Eu nu te pot manipula. Nu mă pot agăţa de tine.”* Unii oameni se pot supăra foarte tare şi vor pleca, nu veţi mai interfera.

Aceasta este o parte naturală a procesului corpului de Lumină, pe măsură ce treci de la existenţa cu relaţii karmice la relaţii nonkarmice, coordonate pe spirit.

În corpul de Lumină de nivelul şapte, chakra inimii se deschide pentru o funcţionare mult mai profundă decât până acum, ca şi cum ar fi în centrul corpului tău, radiind în afară. Poţi călători în orice dimensiune prin această chakră. Ea îşi accentuează funcţionarea şi începe să devină predominantă faţă de celelalte chakre.

Configuraţia conică a chakrelor având acea mişcare caracteristica de rotaţie se va transforma într-una sferică, ce va radia în toate direcţiile deodată. Chakra inimii va coordona restul chakrelor spre un nou sistem, numit al chakrei unificate. Este un nou câmp de energie, unificat. Meditaţia chakrei unificate (capitolul următor conţine câteva meditaţii), îţi ajută procesul de activare al Corpului de Lumină. De asemenea, corpurile aurice exterioare se unesc într-un câmp vibraţional unificat.

Glanda pineală operează într-un fel multidimensional. Reactivarea acesteia sau al celui de-al treilea ochi este însoţită de senzaţia de durere ascuţită exact în creştetul capului. Este localizată acolo unde este locul moale. Pentru unii, acel ochi se deschide uşor; pentru alţii se deschide doar când vine timpul. Pentru unii, se simte ca şi cum ar încerca să se deschidă, dar se loveşte de ceva. S-ar putea să fie o structură plasată în corpul eteric. Când structura este îndepărtată, acest ochi se deschide. Totul este dictat de nivelul de conştiinţă atins.

Începi să ai şi alte experienţe ciudate. Dintre celelalte unsprezece extensii de spirit ale familiei tale monadice, pot fi prezente câteva în alte corpuri fizice din această realitate sau din una paralelă, pe această planetă sau în altă parte a Universului, trăind vieţi cu totul diferite decât a ta. Devii mai conştient de tine în alte corpuri. La început, când acest lucru se întâmplă, oamenii confundă realităţile şi cred că îşi aduc aminte de vieţi trecute. Dar cel mai adesea, sunt conştienţi de sine în aceeaşi realitate paralelă.

Activarea celui de al optulea nivel al Corpului de Lumină. La nivelul opt al Corpului de Lumină, glanda pituitară şi pineală, în general cam de mărimea unui bob de mazăre, încep să crească şi să-şi schimbe forma. Pe

măsură ce cresc, uneori vei simţi presiune în cap. S-ar putea să ai dureri de cap din când în când, în acest proces. Creierul tău se măreşte. De asemenea, când glanda pineală creşte, uneori simţi ca şi cum cineva şi-a pus degetul între sprâncenele tale şi împinge. S-ar putea de asemenea să simţi o senzaţie de împingere în spatele capului, când creşte glanda pituitară.

Corpurile tale de energie îşi schimbă mişcările uzuale în spirale de energie. Începi să te prinzi de mintea multidimensională şi începi să primeşti ceea ce se numeşte „limbajul Luminii". Glandele pituitară şi cea pineală funcţionează împreună când sunt deschise, producând ceea ce este cunoscut ca şi „Arcul legământului". Este o lumină de curcubeu care se arcuieşte de deasupra capului, spre zona celui de al treilea ochi. Acesta este unul din mecanismele de decodare pentru limbajul mai înalt dimensional.

Funcţionarea creierului tău începe să se modifice şi începi să percepi şi să gândeşti în termeni de geometrii şi tonuri. Acest lucru poate fi puţin destabilizator, pentru că de obicei nu ai la îndemână o traducere. S-ar putea să simţi că nu poţi vorbi cu oamenii din jur, pentru că nu ai cuvinte pentru ceea ce trăieşti.

Celălalt lucru comun este că nu pari să poţi formula o propoziţie coerentă, sau când oamenii îţi vorbesc, pare că vorbesc într-o altă limbă. Începi să comunici cu oamenii la un nivel cu totul nou, un nivel numit „transpersonal". La acest nivel, oamenii adesea nu ştiu ce să facă cu tine, pentru că ţi s-au schimbat câmpurile energetice. Toate programele de care puteau să se agaţe nu mai sunt în poziţie „agăţat". Acei oameni din viaţa ta care vor să se conecteze cu tine prin coerciţie sau manipulare sau dependenţă se îndepărtează destul de repede, pentru că nu se mai pot conecta cum doresc ei.

Alt lucru care se întâmplă în corpul de Lumină de nivelul opt este că începi să îţi deschizi conştiinţa, nu doar prin interiorul unei dimensiuni, ci şi interdimensional.

**Activarea celui de al nouălea nivel al Corpului de Lumină.* Când treci spre al nouălea nivel al Corpului de Lumină, se activează capacitatea de traducere şi începi să înţelegi limbaje tonale. Acele geometrii şi modele cu care lucrezi în mintea ta, devin coerente: ele sunt un limbaj. Unii vor experimenta hieroglifele sau codul morse; acestea sunt toate tipuri de limbaje de Lumină.

Glanda pituitară se deschide şi produce mai mult hormon de creştere. La acest nivel, s-ar putea să trăieşti mutaţii fizice: te poţi

descoperi mult mai înalt, sau mult mai slab. S-ar putea să devii conştient că ai alte tipuri de trup decât cel uman. Şi începi să integrezi identităţi non-umane în identitatea umană.

Acum, la nivelul nouă, intri într-o puternică reevaluare. Nivelul noua poate fi unul dintre cele mai dificile, pentru că la acest punct începi capitularea finală în faţa spiritului. Vei descoperi că nu controlezi nimic la nivel personal. Vei înţelege că tot ce ai fost vreodată este un instrument divin. Spiritul tău determină venitul pe care îl ai sau venitul pe care nu-l ai; direcţia pe care o ia munca ta, sau dacă munceşti.

Acest nivel este dizolvarea sinelui-ego. Aceasta este trecerea finală prin poarta trezirii. Experienţa poate fi dureroasă. Pentru mulţi oameni, acesta este aspectul la care au lucrat, timp de vieţi întregi. Cu toate acestea, când ajungi la acea poartă, poate fi înspăimântător. Extazul care există pe cealaltă parte a acelei porţi, este dincolo de orice descriere în această limbă. Cândva după ce vei trece prin Poarta Trezirii, vei începe să operezi de la nivelul Hristic tot timpul. Unii au ales să rămână să lucreze de la nivelul Hristic: aceasta va fi calea lor pentru acest plan.

Ultimele trei niveluri ale activării Corpului de Lumină sunt ceea ce se numesc „nivelurile spirituale”. Aici este locul în care chakrele tale

sunt deschise până la chakra a patrusprezecea. Câmpurile tale sunt unificate şi eşti cu totul legat de Surpasufletul Hristic la fiecare nivel al fiinţei tale.

**Activarea celui de al zecelea nivel al Corpului de Lumină.* Evoluţia este foarte naturală de la nivelul al 10-lea spre nivelul al 11-lea, de multe ori tranziţia este realizată cu atâta uşurinţă, încât trecerea este aproape neobservată. Abilităţile spirituale continuă să crească, iar corpul fizic începe să se schimbe în înfăţişare. El începe să devină mai luminos, mai radiant şi mai frumos.

Energia asociată emoţiilor curge din corpul spiritual în corpul emoţional şi este eliberată înapoi în corpul spiritual, când stimulul emoţional a încetat. Energia asociată gândurilor curge din corpul spiritual în corpul mental fiind mai apoi eliberată corpului spiritual când gândul este complet. Acest aspect îi lasă spiritului întrupat energie disponibilă spre a fi folosită după dorinţă. Ea rămâne disponibilă deoarece nu este consumată prin gânduri, credinţe, emoţii şi amintiri. Aceasta este structura energetică pe care trebuie să o creezi în corpurile tale energetice, în timpul celui de-al zecelea nivel al Corpului de Lumină. Acest lucru îţi va permite să realizezi miracole prin manifestarea gândului în realitatea fizică.

**Activarea celui de al unsprezecelea nivel al Corpului de Lumină.* Cel de-al unsprezecelea nivel al Corpului de Lumină aduce cu sine straturi mai profunde de procesare a problemelor emoţionale.

La acest nivel trebuie să rezolvi toate credinţele şi formele gând legate de moarte şi pierderi, pe care le-ai mai putea avea. La acest nivel s-ar putea să creezi cele mai adânci temeri şi iluzii din viaţa ta fizică, astfel încât prin experimentarea lor să le elimini complet. Energia înmagazinată, ce a fost reţinută în corpul emoţional sau mental după ce a fost completat al zecelea nivel, trebuie pusă la dispoziţia corpului spiritual în al unsprezecelea nivel. Dacă nu te confrunţi cu aceste probleme în timpul celui de al zecelea nivel, le vei manifesta în viaţa în care vei fi la al unsprezecelea nivel. Dar cu adevărat nu are de ce să-ţi fie frică la al unsprezecelea nivel decât de frica însăşi.

**Activarea celui de al doisprezecelea nivel al Corpului de Lumină.* La al doisprezecelea nivel al Corpului de Lumină este Ascensiunea. Ea este marcată de activarea Merkabei din centrul inimii corpului tău. Merkaba poate fi descrisă cel mai uşor, ca o minge de lumină aurie (sfera lui Leonardo) în interiorul unei forme energetice sub aspectul unui fuior (fig.42):

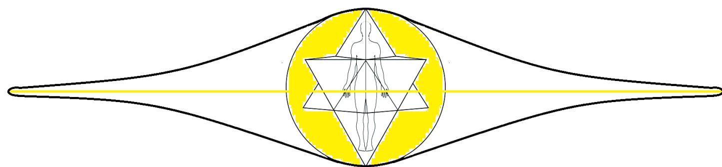

Figura 42. Merkaba, vehiculul interdimensional

Ea constituie Vehiculul Ascensiunii tale şi totodată o iniţiere importantă atunci când are loc. Acel eveniment marchează începutul Ascensiunii personale în Lumea celei de-a cincea dimensiuni a Unităţii. Ascensiunea poate avea loc la un nivel individual, în cadrul unui grup sau ca parte a experienţei colective. Te vei înălţa atunci când vei fi pregătit, fie că o vei face singur, ca parte a unui grup sau ca parte a „Transformărilor Planetare" ce vor veni în curând...

6. MEDITAŢII UTILE

6.1. Meditaţia pentru întreţinerea chakrelor

Dacă nu puteţi să meditaţi, atunci citiţi meditaţia următoare fie cu voce tare, fie în gând şi faceţi tot posibilul pentru a îndrepta atenţia la subiectul vorbirii. Unde este atenţia voastră este şi energia voastră...

• Găsiţi un loc liniştit, unde să nu fiţi deranjaţi.

• Aşezaţi-vă ambele picioare pe pământ şi pregătiţi-vă mental pentru meditaţie.

• Începeţi prin a vă împământa şi a vă centra. Închideţi ochii şi imaginaţi-vă cum vă cresc rădăcini din tălpi, în Mama-Pământ.

• Urmaţi acest exerciţiu simplu de respiraţie, pentru a vă relaxa corpul fizic: inspiraţi pe nas, tineţi-vă respiraţia pentru 7 secunde, apoi expiraţi foarte încet pe gură. Repetaţi acest exerciţiu de 3 ori. Apoi continuaţi să respiraţi liber pe toată durata meditaţiei, în mod conştient.

• Dacă observaţi orice nelinişte a minţii, imaginati-vă cum gândurile voastre plutesc

într-un balon înspre univers (nu vă îngrijoraţi dacă pare dificil la început, este nevoie de practică pentru a reuşi să vă reduceţi mintea la tăcere; veţi fi totuşi în măsură să meditaţi).

• Cereţi îngerilor şi ghizilor voştri spirituali să vă însoţească în această meditaţie acum. Cereţi-le să vă trimită o rază albă de lumină protectoare. Cu ochii minţii vedeţi imediat o rază de lumină coborând din univers. Priviţi raza cum vă înconjoară într-o strălucire protectoare.

Acum sunteţi pregătiţi să purificaţi şi să echilibraţi chakrele.

1) Acum concentraţi-vă asupra chakrei RĂDĂCINĂ, care se află la baza coloanei vertebrale. Este frumoasă şi radiază o lumină de un roşu-rubin. Dacă chakra rădăcină nu se roteşte, rugaţi-i pe îngerii dvs. să o activeze şi priviţi-o cum se învârte în sensul acelor de ceasornic (de la stânga la dreapta). Simţiţi vortexul de energie cum se roteşte şi emană o lumină strălucitoare roşie. Vizualizaţi raza de lumină albă mişcându-se prin chakra rădăcină. Priviţi lumina albă cum vă curăţă toate petele întunecate, făcând chakra rădăcină mai frumoasă, mai strălucitoare. În timp ce vă concentraţi pe acest vortex, imaginaţi-vă că sunteţi capabili să vă atingeţi obiectivele dorite, şi că atrageţi către voi

sănătate şi orice altceva consideraţi necesar pentru a supravieţui.

2) Urcaţi acum atenţia spre chakra SACRALĂ, care se află aproape de zona osului pubian. Vizualizaţi cum chakra radiază o lumină portocalie, ca cea a apusului de soare. Dacă chakra nu se învârte, rugaţi-i pe îngeri să o activeze şi priviţi-o cum se roteşte în sensul acelor de ceasornic. Simţiţi vortexul de energie învârtindu-se şi emanând o lumină puternică, strălucitoare, portocalie. Vizualizaţi raza de lumină albă mişcându-se prin chakra sacrală. Priviţi lumina cum curăţă toate petele întunecate şi cum face chakra sacrală şi mai frumoasă şi mai strălucitoare. În timp ce vă concentraţi asupra acestei chakre, simţiţi cum deveniţi mai încrezători în forţele proprii, cum vă conectaţi cu energia sexuală, cu creativitatea voastră şi cu bucuria. Conştientizaţi că în timp ce chakra sacrală este purificată şi se roteşte, voi sunteţi bucuroşi şi capabili să vă conectaţi cu ceilalţi la un nivel intim.

3) Concentraţi-vă acum pe chakra PLEXULUI SOLAR, care este poziţionată puţin deasupra ombilicului. Vizualizaţi chakra ca fiind minunată, radiind o lumină galbenă. Dacă chakra nu se învârte, rugaţi-i pe îngeri să o activeze şi priviţi-o cum se roteşte în sensul acelor de ceasornic. Simţiţi vortexul de energie

învârtindu-se şi emanând o lumină puternică, strălucitoare, de un galben minunat. Vizualizaţi raza de lumină albă mişcându-se prin chakra plexului solar. Priviţi lumina cum curăţă toate petele întunecate şi cum face chakra plexului solar şi mai minunată şi mai strălucitoare. În timp ce vă concentraţi asupra acestei chakre, simţiţi conexiunea cu puterea personală, cu scopurile voastre şi cu corpul fizic. Conştientizaţi că în timp ce chakra plexului solar este purificată şi se roteşte, voi vă trăiţi viaţa cu intensitate, la maxim, iar puterea personală şi puterea voinţei vă sunt înviorate, energizate.

4) Acum concentraţi-vă atenţia pe chakra INIMII, situată în mijlocul pieptului, lângă inimă. Vizualizaţi-o ca fiind nemaipomenită, glorioasă, strălucitoare, de un verde-smarald. Dacă chakra nu se învârte, rugaţi-i pe îngeri să o activeze şi priviţi-o cum se roteşte în sensul acelor de ceasornic. Simţiţi vortexul de energie învârtindu-se şi emanând o lumină puternică, de un verde strălucitor. Vizualizaţi raza de lumină albă mişcându-se prin chakra inimii. Priviţi lumina cum curăţă toate petele întunecate şi cum face chakra inimii mai minunată şi mai strălucitoare. În timp ce vă concentraţi asupra acestei chakre, simţiţi conexiunea voastră cu iubirea absolută, perfectă, cu compasiunea şi cu devotamentul.

Conştientizaţi că în timp ce chakra inimii se roteşte, voi vă simţiţi vindecaţi, echilibraţi, armonioşi, naturali şi blânzi.

5) Mutaţi-vă atenţia asupra chakrei GÂTULUI. Imaginaţi-vă energia albastră luminoasă a acestei chakre curgând şi rotindu-se. Dacă chakra nu se învârte, rugaţi-i pe îngeri să o activeze şi priviţi-o cum se roteşte în sensul acelor de ceasornic. Simţiţi vortexul de energie învârtindu-se şi emanând o lumină puternică, albastră ca cerul. Vizualizaţi raza de lumină albă mişcându-se prin chakra gatului. Priviţi lumina cum curăţă toate petele întunecate şi cum face chakra gâtului şi mai strălucitoare, mai glorioasă. În timp ce vă concentraţi asupra acestei chakre, simţiţi conexiunea cu centrul comunicării, inspiraţiei şi expresivităţii voastre. Conştientizaţi că în timp ce chakra gâtului se roteşte voi vă puteţi comunica gândurile, ideile şi adevărul atât vouă, cât şi celorlalţi, în mod clar.

6) Acum mutaţi-vă atenţia şi concentraţi-vă atenţia asupra chakrei FRUNŢII. Simţiţi-vă fruntea deschisă şi extinzându-se în timp ce energia intensă, indigo, curge prin acest vortex. Dacă chakra nu se învârte, rugaţi-i pe îngeri să o activeze şi priviţi-o cum se roteşte în sensul acelor de ceasornic. Simţiţi vortexul de energie învârtindu-se şi emanând o lumină

puternică, indigo. Vizualizaţi raza de lumină albă mişcându-se prin chakra frunţii. Priviţi lumina albă cum curăţă toate petele întunecate şi cum face chakra frunţii mai strălucitoare şi mai glorioasă. În timp ce vă concentraţi asupra acestei chakre, simţiţi cum intuiţia dumneavoastră este activată. Conştientizaţi că în timp ce chakra frunţii se roteşte, voi sunteţi deschis şi dornic să primiţi mesaje intuitive şi va fi mai uşor să aveţi viziuni relevatoare.

7) Concentraţi-vă acum atenţia asupra chakrei COROANEI. Simţiţi cum aceasta este deschisă şi cum se extinde, în timp ce lumina strălucitoare de un alb-violet se roteşte în sensul acelor de ceasornic. Dacă chakra nu se învârte, rugaţi-i pe îngeri să o activeze şi priviţi-o cum se roteşte în sensul acelor de ceasornic. Simţiţi vortexul de energie învârtindu-se şi emanând o lumină puternică, alb-violetă. Vizualizaţi raza de lumină albă mişcându-se prin chakra coroanei. Priviţi lumina cum curăţă toate petele întunecate şi cum face chakra coroanei mai strălucitoare şi mai glorioasă. În timp ce vă concentraţi asupra acestei chakre, simţiţi conexiunea voastră puternică cu Dumnezeu. În timp ce chakra coroanei se roteşte, sunteţi conştient că sunteţi important, că vă este potenţată cunoaşterea spirituală şi că sunteţi eliberaţi de orice frică.

Acum centraţi-vă atenţia pe toate cele 7 chakre pe care le-aţi purificat şi le-aţi echilibrat. Vizualizaţi cum toate cele 7 vortexuri strălucitoare devin de aceeaşi mărime. Simţiţi toate cele 7 chakre cum se învârt şi vibrează de energie.

• Multumiţi tuturor entităţilor de lumină pentru curăţarea şi echilibrarea chakrelor voastre.

• Deschideţi-vă încet ochii şi bucuraţi-vă de pace.

Dacă puteţi face această meditaţie zilnic, este minunat, dar dacă sunteţi prea ocupat, faceţi-o atunci când aveţi timp şi când consideraţi că este nevoie. Cu cât veţi face acest exerciţiu de meditaţie mai des, cu atât vă veţi simţi mai bine.

6.2. Meditaţia chakrei unificate

Inspir lumină prin centrul inimii mele, deschizându-mi inima într-o sferă de lumină minunată, îngăduind fiinţei mele să se extindă.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând chakra gâtului şi chakra plexului solar cu un câmp de lumină unificat înăuntrul, de-a lungul şi în jurul corpului meu.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând chakra frunţii şi chakra sacrală cu un câmp de lumină unificat înăuntrul, de-a lungul şi în jurul corpului meu.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând chakra coroană şi chakra rădăcină cu un câmp de lumină unificat înăuntrul, de-a lungul şi în jurul corpului meu.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând chakra alfa de deasupra capului meu şi chakra omega de sub şira spinării cu un câmp de lumină unificat înăuntrul, de-a lungul şi în jurul corpului meu fizic. Îngădui undei lui Metatron să rezoneze între ele. Eu sunt o unitate de lumină.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând cu un câmp de lumină unificat, corpul meu fizic şi permit corpului meu astral-emoţional să se contopească acesta. Eu sunt o unitate de lumină.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând cu un câmp de lumină unificat, corpul meu fizic şi permit corpului meu corpului meu mental să se contopească cu corpul meu fizic. Eu sunt o unitate de lumină.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând cu un câmp de lumină unificat, corpul meu fizic şi permit corpului meu corpului meu spiritual să se contopească cu corpul meu fizic. Eu sunt o unitate de lumină.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând aceste corpuri unite, invit sinele meu superior să se contopească cu corpul meu fizic. Eu sunt o unitate de lumină.

Inspir lumină prin centrul inimii mele îngăduind luminii să se extindă, înconjurând aceste corpuri unite cu sinele superior, rog Hristosul meu interior să se contopească cu acestea. Eu sunt o unitate de lumină.

Inspir lumină prin centrul inimii mele şi cer celui mai înalt nivel al spiritului meu să o răspândească din centrul inimii mele, spre a umple acest câmp complet unificat. Eman şi răspândesc lumină în toată această zi. Eu sunt o unitate de Spirit.

Eu sunt monada. Eu sunt Lumina divină. Eu sunt Iubirea. Eu sunt Voinţa. Eu sunt modelul stabilit.

6.3. Meditaţia pentru eliminarea legăturilor

Chem (vizualizez) în astral (în mintea mea), în prezenţa lui Dumnezeu, persoana cu care am legături pe care doresc să le elimin. O/Îl iert pe... (numele persoanei) pentru tot ce a greşit faţă de mine acum şi altădată (adică în această viaţă şi în vieţile trecute), îi cer iertare lui ... (numele persoanei), pentru tot ce am greşit faţă de ea/el acum şi altădată. O/Îl iubesc şi-i mulţumesc. Te rog Doamne să ne ierţi pe amândoi pentru toate greşelile săvârşite cu voie şi fără voie, acum sau altădată, faţă de noi şi faţă de Tine. Mulţumim pentru lecţia învăţată şi te rugăm ACUM!!! să tai toate legăturile care există între mine şi ... (numele persoanei). AMIN

Acest algoritm se rosteşte de 3 de ori dimineaţa şi de 3 ori seara, mentalizând că în astral, ambele persoane sunteţi faţă în faţă cu DUMNEZEU. Veţi simţi când corzile au fost tăiate...

6.4. Meditaţia pentru eliminarea fricilor

Poţi face acest exerciţiu în orice moment, ori de câte ori simţi sentimentul de frică. Pentru cele mai bune rezultate este bine să faci exerciţiul într-un spaţiu liniştit şi personal şi să parcurgi o listă de frici pe care le-ai notat pe hârtie înainte de exerciţiu.

Aşează-te sau întinde-te cu spatele drept şi închide ochii. Inspiră profund şi lent în abdomen, apoi expiră cât poţi de repede. Repetă, inspiră lent, apoi expiră cât de repede poţi. Şi încă o dată, inspiră lent, încet şi expiră repede. Acum, continuă să respiri în ritmul propriu. Scanează-ţi corpul fizic din creştet până la vârful degetelor de la picioare pentru a găsi energia fricii. Caută frica. Dacă nu o poţi găsi, citeşte una dintre fricile notate pe hârtie şi scaneaza-ţi corpul din nou.

Odată ce ai găsit frica în corp, uită-te pur şi simplu la ea. Nu o analiza, doar uită-te la ea. Permite-i să fie acolo... Permite-i să existe... Permite-i să existe şi să crească. Ar putea să apară ca un disconfort fizic, ca un nod, o durere, o localizare de energie, sau printr-un gând sau o amintire, sau ar putea să fie doar emoţia de frică. Uită-te doar la ea. Observ-o. Simte-o. Permite-i să fie acolo. Apoi spune „*frică, eşti binevenită aici*". Bine ai

venit aici. Întâmpin-o cu căldură şi permite-i să crească. Las-o sa devina din ce în ce mai mare. Permite-i să crească atat de mare cât poate. Permite-i să se exprime faţă de tine. Dar nu analiza. Permite pur şi simplu orice ar veni. Orice cuvinte, gânduri, amintiri. Urmeaz-o dacă se transformă în altă emoţie, sau dacă îşi schimbă locul din corp. Orice ar face, întâmpină cu căldură noul mod de exprimare, *„eşti binevenit aici, gândule..., eşti binevenită aici emoţie, sunteţi binevenite aici cuvinte, amintiri, eşti binevenită aici frică*". Eşti binevenită aici. Priveşte-o. Observ-o. Acum, permite-ţi să te apropii şi îmbrăţişează frica, oricare ar fi expresia prin care a ales să se arate. Oferă-i lumină şi iubire şi permite-i să existe. Mulţumeşte-i pentru oricare ar fi fost treaba pe care a avut-o pentru tine, pentru că a stat cu tine atâta timp.

Acum, elibereaz-o în Unitate. Permite-i să meargă liberă înapoi la Sursă. Inspiră profund acum. Când inspiri, inspiră lumină şi iubire. Când expiri, permite luminii şi iubirii să meargă şi să umple spaţiul în care s-a aflat frica. Acum, respiră pur şi simplu profund şi lent. Inspiră lumină şi iubire şi pe măsură ce expiri, permite luminii şi iubirii să de extindă în întreg corpul şi în spaţiul care te înconjoară.

Acum, scanează corpul de la vârful degetelor de la picioare spre cap şi vezi dacă

a mai rămas vreo frică. Dacă da, repetă exerciţiul imediat. Dacă nu, poţi folosi lista pentru a repeta exerciţiul sau poţi încheia exerciţiul deschizând ochii şi întinzându-te bine. Repetă exerciţiul până când nu mai rămâne nicio frică în viaţa ta.

6.5. Operarea cu limbajul holografic

Într-o **primă fază** este experimentată deprinderea de a vă întipări în minte informaţiile care vă sunt accesibile pe moment, prin cele cinci simţuri. Priviţi spaţiul din jurul vostru, în timp ce citiţi aceste cuvinte. Uitaţi-vă bine la toate lucrurile din jur şi observaţi şi schiţaţi în mintea voastră lucrurile îndepărtate din stânga voastră, din dreapta voastră, lucrurile care sunt în faţa voastră, în spatele vostru, deasupra voastră şi sub voi. Veţi avea aşadar şase zone de referinţă pentru informaţii vizuale. Ce este departe, la stânga voastră? Ce este departe, la dreapta voastră? Ce este în faţa voastră? Ce este în spatele vostru? Ce este deasupra voastră şi ce este sub voi?

Apoi, după ce aţi reţinut mental aceste zone de informaţii vizuale, închideţi ochii şi reproduceţi mental ceea ce aţi văzut. În mintea voastră, reproduceţi ce era la stânga voastră –

şi cu cât aduceţi mai multe detalii, cu atât mai puternic va fi antrenamentul. Apoi reproduceţi ce era la dreapta voastră, cât mai detaliat posibil. Apoi reproduceţi ce era în faţa voastră, cât mai detaliat posibil, apoi în spatele vostru, din nou, cu cât mai multe detalii posibil. Apoi imaginaţi-vă şi reproduceţi ce era deasupra voastră şi sub voi.

Iar apoi, pasul următor e să reproduceţi simultan toate cele şase zone: la stânga, la dreapta, în faţa voastră, în spatele vostru, deasupra voastră şi sub voi. Atunci când veţi duce la bun sfârşit această sarcină de a reproduce toate cele şase zone vizuale, veţi simţi o modificare a conştiinţei. De fapt, veţi face un pas în afara gândirii liniare, spre multidimensionalitate. Referitor la sistemul vostru nervos, atunci când reproduceţi simultan, aceste şase zone, generaţi ceea ce se numeşte stare de transă. Această stare de transă a conştiinţei e creată de focalizări multiple ale atenţiei. Întrucât creierul şi mintea voastră sunt două faţete ale aceleiaşi monede, atunci când urmăriţi ceva puteţi urma o linie liniară. Cei mai mulţi oameni pot urmări două sau trei - uneori patru - zone de focalizare şi să rămână la percepţia liniară, dar atunci când adăugaţi şase zone de focalizare, reflexul liniar dispare, iar cei mai mulţi oameni sunt incapabili să-şi mai păstreze percepţia liniară.

Experienţa este că, dintr-odată, lucrurile nu prea mai sunt la fel. Există o „senzaţie de plutire”, iar percepţia devine mai fluidă.

Acest aport simultan de informaţii, din şase zone vizuale diferite (ceea ce vedeţi în faţa voastră, în spatele vostru, la stânga, la dreapta voastră, deasupra voastră şi sub voi), este o formă primitivă de informaţii holografice.

După ce v-aţi perfecţionat simţul vederii, cu ajutorul celor şase zone, veţi trece la simţul auzului. Capacitatea voastră de a auzi este sferică. Sunteţi capabili să localizaţi sunetele, indiferent de unde vin. Creierul/mintea voastră localizează sunetul în spaţiu şi formează o impresie despre localizarea lui. Astfel, puteţi auzi şi localiza sunete de pe o rază de trei sute şaizeci de grade şi din toate direcţiile – în faţa voastră, în spatele vostru, la stânga voastră, la dreapta voastră, deasupra voastră şi sub voi şi în orice punct aflat între aceste zone.

După ce aţi deprins reproducerea zonelor auditive, veţi combina cu memoria voastră vizuală, astfel că, în momentul în care deschideţi ochii şi priviţi în jur la cele şase zone, veţi asculta de asemenea sunetele pe care le sesizaţi în apropierea voastră, inclusiv sunetele aflate foarte departe de voi. Acum devine foarte interesant. Când închideţi ochii şi reproduceţi zonele vizuale şi cele auditive –

însemnând tot ce vedeţi şi tot ce auziţi – veţi intra în ceea ce se numeşte *super transă.*

Atunci când combinaţi cele şase zone vizuale cu cele şase zone auditive, în memoria voastră, veţi intra într-o stare de transă profundă. Veţi fi lăsat în urmă progresiile liniare. Creierul/mintea voastră vor fi copleşite de sarcina de a urmări atât de multe informaţii. Este ca şi cum reflexul deprins al percepţiei liniare şi-ar ridica mâinile în aer şi s-ar preda. În acel moment, veţi fi intrat într-o stare de conştiinţă modificată, ce se apropie de esenţa holografiei telepatice. Aşadar, faza întâi a pregătirii implică deprinderea aptitudinii de a reproduce simultan, cele şase zone de informaţii vizuale dar şi audio. Ca o sugestie, să lucraţi cu acest exerciţiu de mai multe ori, în medii diferite. Acest lucru va accelera procesul de învăţare.

Faza a doua a pregătirii implică dezvoltarea, pentru o anumită perioadă a acestei capacităţi de a reproduce simultan informaţii vizuale şi auditive, din perspective multiple. După ce v-aţi perfecţionat această aptitudine de a menţine laolaltă amintiri vizuale şi auditive, sunteţi pregătiţi pentru faza următoare de pregătire.

Faza a treia presupune adăugarea senzaţiilor fizice, în această experienţă senzorială multidimensională. Priviţi în jurul

vostru. Observaţi, vizual, ce este la stânga voastră, ce sunete auziţi şi unde se află în spaţiu şi adăugaţi la această conştienţă senzaţiile voastre fizice. Ce simţiţi fizic? Apoi observaţi, vizual, ce este la dreapta voastră, în timp ce auziţi sunetele din jurul vostru, şi observaţi totodată ce senzaţii fizice aveţi.

Parcurgeţi acest exerciţiu cu fiecare zonă vizuală, astfel încât să aveţi informaţii vizuale, informaţii auditive şi senzaţii. Apoi le reproduceţi simultan, în mintea voastră. Aceasta e pregătirea de bază pentru perceperea hologramelor telepatice. Atunci când v-aţi perfecţionat aceste trei aptitudini, veţi avea o capacitate mai mare de a recepţiona transmisia de informaţii holografice.

Cu cât repetaţi mai des acest antrenament, cu atât mai eficienţi veţi fi în recepţionarea impresiilor holografice telepatice.

E posibil să existe câteva persoane care să poată trece rapid la etapele avansate, dar cele mai multe persoane vor avea nevoie să-şi dezvolte mai întâi capacitatea de a trece la percepţia non-liniară.

Stadiile avansate de pregătire implică să reproduceţi ceva din trecutul vostru, care încă mai este viu în amintirea voastră. Apoi veţi proceda exact cum aţi făcut cu informaţiile senzoriale din momentul prezent. Cu alte

cuvinte, veţi reproduce ceva din trecutul vostru şi veţi fi conştienţi de informaţiile vizuale aflate la stânga voastră, la dreapta voastră, în faţa voastră, în spatele vostru, deasupra voastră şi sub voi. Practic vorbind, veţi reproduce informaţiile vizuale din cele şase zone, doar că ele vor proveni din memoria voastră şi nu din simţul fizic al vederii.

Odată ce aţi încheiat această fază, veţi trece la informaţiile auditive, aşa cum am descris mai devreme, apoi veţi trece la senzaţiile voastre fizice. Veţi face asta exact la fel cum am descris mai devreme. S-ar putea ca aici să descoperiţi un fapt important despre memoria umană. E posibil să existe zone lipsite de informaţii. E posibil să nu puteţi reproduce vizual, ceea ce a fost la stânga sau la dreapta voastră ori într-o altă direcţie. În acelaşi fel, e posibil ca din amintirile voastre să lipsească unele sunete care se produceau când a avut loc evenimentul. Acelaşi lucru e valabil pentru senzaţiile fizice ce au fost evocate cu ajutorul memoriei. O altă anomalie interesantă cu privire la memoria umană implică completarea spaţiilor goale. Mintea umană e foarte creativă şi e foarte posibil să reproduceţi ceva ce nu s-a petrecut niciodată. Să nu consideraţi impresiile vizuale, auditive şi senzaţiile din trecutul vostru ca pe nişte dovezi categorice. E posibil ca ele să fie sau să nu fie

o reproducere exactă. Dar scopul acestei faze nu este să discerneţi adevărul de eroare, ci să faceţi experienţe cu natura holografică a memoriei. Dacă vreţi să treceţi la stadiile avansate, exploraţi în felul acesta amintirile din trecut, de mai multe ori. Astfel, veţi începe să înţelegeţi arhitectura unică a impresiilor voastre senzoriale, aşa cum sunt păstrate holografic în mintea voastră.

Faza finală a stadiului avansat de pregătire implică posibilităţile viitoare. Viitorul vostru nu e scris. E maleabil şi poate fi schimbat şi de fapt, viitorul nu este definit până în ultima clipă, când trece de la probabilitate la certitudine. În orice moment din timpul tranziţiei de la probabilitate la certitudine, puteţi să vă răzgândiţi sau să schimbaţi rezultatul. În scopul instruirii, este recomandat să vă gândiţi la ceva din viaţa voastră prezentă, pe care-l consideraţi a fi o evoluţie probabilă.

Odată ce aţi ales ceva din viaţa voastră pe care vreţi să-l aduceţi înainte, în viitorul vostru, ca şi temă de pregătire, vă gândiţi la ceea ce vă doriţi să aveţi în viitor şi, în mintea voastră, înaintaţi în acea probabilitate şi o percepeţi prin cele şase zone ale accesului vostru vizual, la fel cum aţi făcut cu prezentul şi trecutul.

Observaţi ceea ce vedeţi la stânga voastră, la dreapta voastră, în faţa voastră, în spatele vostru, deasupra voastră şi sub voi. Bineînţeles că voi daţi naştere la acest aport de date vizuale, cu ajutorul imaginaţiei voastre şi nu a ceva ce se petrece aievea sau a memoriei. Apoi adăugaţi elementul auditiv, la fel cum aţi făcut cu prezentul şi trecutul, după care adăugaţi elementul chinestezic, aşa cum aţi făcut cu prezentul şi trecutul. Iar apoi, ceea ce obţineţi este o experienţă senzorială şi multidimensională imaginată, despre un viitor probabil.

Acesta e punctul în care cei mai mulţi oameni se vor opri. Dar noi, mergem un pic mai departe. Alegeţi cel puţin două viitoruri alternative. Viitorul de bază pe care îl alegeţi este, foarte probabil, cel care vreţi ca el să aibă loc, dar fiţi îndrăzneţi în gândirea voastră. Aveţi în vedere și alte posibilităţi. Alegeţi alte două rezultate, care sunt diferite, apoi creaţi impresiile vizuale ale văzului, auzului şi simţirii, aşa cum aţi făcut cu toate celelalte.

Imaginaţi-vă că menţineţi în minte o situaţie prezentă şi că, simultan, menţineţi toate informaţiile vizuale, auditive şi chinestezice despre această întâmplare sau situaţie şi în acelaşi timp, reproduceţi toate întâmplările din trecut legate de această situaţie sau întâmplare, în acelaşi fel, cu

ajutorul memoriei senzoriale a văzului, auzului şi simţirii.

Apoi, pornind de la acestea – dacă vi le puteţi imagina mental – viitorurile posibile sunt observate în acelaşi fel. Veţi intra astfel într-o sală sferică de impresii, provenite din posibilităţile din trecut, prezent şi viitor, toate în acelaşi timp. Este inutil să spun că nu va mai exista nicio senzaţie de percepţie liniară. În schimb, veţi sesiza relaţii între categoriile de experienţe.

Veţi vedea legături între întâmplările din trecut şi situaţia prezentă şi veţi sesiza legăturile dintre posibilităţile viitoare, care fac o buclă înapoi în trecut, şi veţi observa toate acestea dintr-o stare de conştiinţă aflată cu totul în afara timpului şi spaţiului.

Va fi de parcă acele holograme – acele colecţii senzoriale sferice de informaţii – sunt ca nişte bile de joc pe care le puteţi ţine în mână, metaforic vorbind, iar atunci când evenimentele din viaţa voastră sunt percepute din această perspectivă – aflată în afara timpului – jocul percepţiei şi creaţiei devine mult mai interesant.

Este ca atunci când înveţi o limbă străină; cu cât o exersezi mai mult, cu atât devii mai bun…

Bibliografie

1. Argeşanu O.D., *Arta războiului PSI – Protecţia*, Editura Dao Psi, Bucureşti, 2006.
2. Argeşanu O.D., *Cele 7 peceţi*, Editura Dao Psi, Bucureşti, 2007.
3. Argeşanu O.D., *Kombat Ki*, Editura Dao Psi, Bucureşti, 2010.
4. Argeşanu O.D., *Reiki – Între mit şi realitate*, Editura Pro Dao, Bucureşti, 2012.
5. Argeşanu O.D., *Dimensiunea PSI*, Editura Pro Dao, Bucureşti, 2013.
6. Bălceşti, A.,P., *Enigma vieţii şi a morţii*, Editura Triumf, Bucureşti, 2003.
7. Bardon, F., *Iniţiere în hermetism*, Curs de introducere în teoria şi practica magiei, Timişoara, 2002.
8. Bedros, K., *Cartea legii*, Editura Lumen, Iaşi, 2006.
9. Braden, G., *Efectul Isaia*, Editura For You, Bucureşti, 2004.
10. Braden, G., *Prelegeri*, 31 august – 1 septembrie 2013, Bucureşti.
11. Branc, D.,I., *Trezirea spirituală si vindecarea totală în noua energie*, Editura Mirador, Arad, 2008.
12. Bucurescu, A., *Atlanţii din Carpaţi*, Editura Obiectiv, Craiova, 2007.

13. Cahill, M., *La doar o bătaie de inimă*, BDM Publishing, Rockwall, Texas, 2005.
14. Caroll, S., Visconti, J., *Învăţăturile arcturiene*, Editura Puterea creaţiei, Timişoara, 2013.
15. Cetin, C.,B., *Energia universală*, Editura Solteris, Bucureşti, 1999.
16. Chatterji, J.,C., *Filosofia Esoterică a Indiei*, Ed. Porto-Franco, Galaţi, 1991.
17. Cho, P.,Y., *Rugăciunea, cheia trezirii*, Life Publishers Ro. Oradea, 2003.
18. Chopra, D., Ford, D., ş.a., *Efectul umbrei*, Ed. Adevar Divin, Braşov, 2011.
19. Clow, B., H.,s.a., *Alchimia celor 9 dimensiuni*, Ed. For You, Bucureşti, 2010.
20. Delcea, E., *Istoria secretă a omenirii*, Editura Obiectiv, Craiova, 2004.
21. De Mello, A., *Constienţa, capcanele şi şansele realităţii*, Editura For You, Bucureşti, 2004.
22. Demetrescu, S., *Din tainele vieţii şi ale universului*, Editura Emet, 1993.
23. Dionysios, F., *Marii iniţiaţi ai Indiei şi Părintele Paisie*, Ed. Egumenia, 2014.
24. Dispenza, J., *Antrenează-ţi creierul*, Curtea Veche Publish., Bucureşti, 2012.
25. Dispenza, J., *Distruge-ţi obiceiurile nocive*, Curtea Veche Publishing, Bucureşti, 2014.
26. Dobos, A., *Dacia – izvorul neamurilor*, Editura Obiectiv, Craiova, 2006.
27. Dulcan, D., C., *Inteligenţa materiei*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2009.
28. Dulcan, D., C., *În căutarea sensului pierdut*, vol II, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2008.

29. Falone, J., J., *Frecvenţa geniu*, Editura For You, Bucureşti, 2001.
30. Ferrini, P., *Linіştea inimii*, Editura For You, Bucureşti, 2001.
31. Fontaine, J., *Medicina chakrelor*, Editura Lotus, Bucureşti, 2001.
32. Gheorghiţă, C., *Terapia spirituală*, Editura Dao Psi, Bucureşti, 2008.
33. Gîscă, E., N., Arosoaie, M., *Plasele mesianice şi viitorul trup*, Editura Musatinii, Suceava, 2007.
34. Goleman, D., *Emoţiile distructive*, Editura Curtea Veche, Bucureşti, 2005.
35. Gustus, S., *Calea spre împlinire*, Editura Livingstone, Bucureşti, 2012.
36. Haanel, C., F., *Sistemul maestrului*, Editura Adevar Divin, Braşov, 2009.
37. Haich, E., *Initierea*, Editura Mix, Braşov, 2002.
38. Helsing, J., *Sa nu atingi aceasta carte*, Ed. Antet XX Press, Bucureşti, 2005.
39. Ignatenko, A.,V., *Cum să devii fenomen*, Editura Biodava, Bucureşti, 1994.
40. Ignatenko, A.,V., Galovanet,V., *Bioenergie, ABC, Psihosugestie*, Editura Biodava, Bucureşti, 1995.
41. Kardec, A., *Cartea spiritelor*, Editura Herald, Bucureşti, 2009.
42. Kenyon, T.,s.a, *Marele potenţial uman*, Ed. Proxima Mundi, Bucureşti, 2014.
43. Kenyon, T., Essene, V., *Învăţătura Hathor*, Ed. For You, Bucureşti, 2014.
44. Larchet,J.,C., *Terapeutica bolilor spirituale*, Editura Sophia, Bucureşti, 2001.

45. Lazarev, S., N., *Karma sau armonia dintre fizic, psihic, spirit şi destin*, Editura Moldova, Iaşi, 1991.
46. Lazarev, S., N., *Sistemul autoreglării câmpurilor*, Editura Stanpress, Bucureşti, 2008.
47. Lecca, P., *Pelerinul rus*, Editura Sofia, Bucureşti, 2002.
48. Lipton, H., B., *Biologia credinţei*, Editura For You, Bucureşti, 2008.
49. MacArthur, J.,F., *Superioritatea lui Christos*, Editura Agape, Braşov, 2004.
50. Melchizedek, D., *Floarea vieţii, un secret stravechi*, vol.I şi II, Editura Medialux, Bucureşti, 2008.
51. Melchizedek, D., *Cartea inimii*, Editura For You, Bucureşti, 2013.
52. Melchizedek, D., *Uroborosul mayas*, Editura For You, Bucureşti, 2013.
53. Mirahorian, D., *Cartea secretelor din Hatha şi Tantra Yoga*, Editura Dragon, Bucureşti, 1994.
54. Moldovan,T.,V., *Programul Terra, un atentat extraterestru asupra omenirii*, Editura Conexiuni, Sibiu, 2008.
55. Monroe, R., *Călătorii în afara corpului*, Editura For You, Bucureşti, 2008.
56. Motoyama, H., *Karma şi reîncarnarea*, Editura Excalibur, Bucureşti, 2007.
57. Newton, M., *Destinul sufletelor – Studii de caz asupra vieţii dintre vieţi*, Editura Cartea Daath, 2006.

58. Pascal, Th., *Reîncarnarea – Un studiu privind evoluţia umană*, Editura Pro Dao, Bucureşti, 2012.
59. Petre, R.,A., *Studiul reîncarnărilor – impresii de lectură*, Eseu, Braşov, 2011.
60. Petre., N., *Vieţile anterioare ale spiritului*, Ed. Spiritus.ro, Bucureşti, 2014.
61. Popa, V., *Naşterea şi moartea*, Editura Hermes, Bucureşti, 2001.
62. Popescu, V., T., *Dincolo de frontierele reiki*, Editura Rao, Bucureşti, 2009.
63. Remer, R., *Legile lui Zamolxe*, Editura Deceneu, Bucureşti, 2009.
64. Sitchin, Z., *Războiul zeilor cu oamenii*, Editura Aldo Press, Bucureşti, 1990.
65. Spalding, B., T., *Vieţile maeştrilor*, Editura Herald, Bucureşti, 2014.
66. Ştefănescu, N. *Aristotel despre suflet*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1969.
67. Steiner, R., *Cunoaşterea lui Hristos*, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 1999.
68. Steiner, R., *Entităţile spirituale în corpurile cereşti*, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2001.
69. Steiner, R., *Christos şi sufletul uman*, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2006.
70. Steiner, R., *Despre enigmele sufletului*, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2010.
71. Viilma, L., *Să stagnezi sau să evoluezi*, Editura Dharana, Bucureşti, 2008.
72. Virtue, D., *Călauzirea divină*, Editura Adevăr Divin, Braşov, 2010.

73. Weiss, B., L., *Acelaşi suflet, multe trupuri*, Editura For You, Bucureşti 2006
74. White, M., *Istoria interzisă a omenirii şi conexiunea extraterestră*, Editura Sapientia, Bucureşti, 2013.
75. Ycke, D., *Secretul suprem*, Editura Daksha, Bucureşti, 2006.
76. Ycke, D., *Copiii matricei*, Editura Daksha, Bucureşti, 2008.
77.***http://www.3d-reiki.blogspot.ro/2012/02/omul-bio-psiho-energetic-chakre-alte.html
78.***http://www.academia.edu/5542444/Andre_Moreau_-_Ca_sa_traiesti_mai_bine_impaca-te_cu_trecutul
79.***http://www.acum-si-aici.blogspot.ro/2014/02/adn-ul-este-influentat-de-cuvinte.html
80.***http://www.adevarultevaelibera.wordpress.com/terapii-complementare/presopunctura/structura-corpului-energetic-uman/
81.***http://www.albastruarcturian.wordpress.com/2014/01/20/despre-emotii-si-discernamant/
82.***http://www.alessandragrigorescu.blogspot.ro/2008/06/maestrul-kirael-corpul-emotional.html
83.***http://www.almeea.com/cele-7-corpuri-ale-lumii-spirituale-partea-2-corpul-astral/
84.***http://www.aripidelumina.wordpress.com/2012/
85.***http://www.armadaa.blogspot.ro/2013/01/adn-ul-in-schimbare.html

86.***https://www.amras888.wordpress.com
87***http://www.anatatarandras.com/2013/01/07/coerenta-inimii/
88.***http://www.andreirungureanu.blogspot.ro/2011/10/atitudinea-fata-de-emotii.html
89.***https://www.app.ccloud.com/#share/226326&deca5125334569bfdc360f39dfea63f860124fc5&
90.***http://www.armoniacosmica.wordpress.com/2014/02/17/ne-indreptam-catre-un-salt-de-constiinta/
91.***http://www.armoniefeminina.com/2011/05/17/corpurile-subtile-ale-fiintei-umane/
92.***http://www.ascension101.com
93.***http://www.ascensionglossary.com/index.php/File:GalacticChakraactivation8-9D.jpg
94.***http://www.astronet.ro/magazin.htm
95.***http://www.autoterapii.blogspot.ro/2011/02/chakrele-o-abordare-spirituala-iii.html
96.***http://www.ayfaar-buchverlag.de/kausalkoerper.htm
97.***http://www.bbc.co.uk/news/science-environment-21091066
98.***http://www.bibliotecapleyades.lege.net/voyagers/esp_voyagersindex09.htm
99.***http://www.biserica.org/phpBB2/viewtopic.php?t=3368&sid=3d9da25e5042a264659e987cdfd495aa
100.***http://www.biovivoblog.wordpress.com/2013/11/22/corpul-mental-si-terapiile-naturiste/
101.***http://www.biovivoblog.wordpress.com/2013/12/07/activarea-centrelor-energetice-ale-omului-chakrele

102.***http://www.brighthill.net/metaphysical/twelve_chakras.htm
103.***http://www.burebista2012.blogspot.ro/2014/08/scoala-lui-bashar-suprasufletul.html
104.***http://www.cescutaculumina.blogspot.ro/2012/09/exprimarea-nevoilor-si-starea-de.html
105.***http://www.comunicaridivine.ro/files/ro/curatirecorp_ro.htm
106.***http://www.creationwiki.org/File:DNA_labeled.png
107.***http://www.cyberspaceministry.org/Lessons/Truth/Lesson14/rom-s14.html
108.***http://www.damaideparte.ro/munay-ki-2/viziunea-samanica-asupra-chakrelor/
109.***http://www.danieladumitrescu.blogspot.ro/2013/
110.***http://www.danykomio.ro/blog/?title=terapia-chakrelor
111.***http://www.descopera.ro/dnews/7895959-montagnier-adn-ul-se-teleporteaza
112.***http://www.dimline.blogspot.ro/2014/11/text-biblic-apocrif-evanghelia-pacii.html
113.***http://www.drmirelapop.wordpress.com/alchimie-emotionala/
114.***http://www.elenoh.ro/index.php/chakrele-si-dezechilibrul-lor/
115.***http://www.eliberareemotionala.ro/?awt_l=GCQiY&awt_m=3hXrr_Dq8IM6aXE
116.***http://www.energoprotect.wordpress.com/despre-chakre/
117.***http://www.esoterism.ro/ro/metatron3.php

118.***http://www.fiituinsutimaa.wordpress.com/2014/05/22/cele-7-chakre-principale-si-schimbul-energetic/
119.***http://www.fizic-astral-cauzal.blogspot.ro/2011/04/fizic-astral-cauzal.html
120.***http://www.floareavie.blogspot.ro/2012/10/coerenta-inimii.html
121.***http://www.frecventa-sufletului.ro/
122.***http://www.gneissmoonastrology.net/
123.***http://www.humanitysteam.ro/index.php?option=com_content&view=article&id=357:suflet-si-spirit-planul-creatiei&catid=37:ganduri&Itemid=525
124.***http:www.//importantinfoblog.wordpress.com/articole-cu-tematica-spirituala/despre-chakre-si-corpurile-subtile
125.***http://www.kristallmensch.net/5121.html
126.***http://www.lew.ro/business-solutions/puterea-prezentului-sau-eliminarea-corpului-emotional-al-durerii/
127.***http://www.liviabonarov.files.wordpress.com/2013/08/omraam-aivanhov-moartea-si-viata-de-dincolo.pdf
128.***http://www.lovendal.ro/wp52/
129.***http://www.lumeaspirituala.ro/viata&suflet/suflet&spirit.htm
130.***http://www.luminarasaritului.wordpress.com/2012/
131.***http://www.mirelazivari.ro/vindecarea-corpului-emotional
132.***http://www.naturadivina.com/2010/03/05/constientizarea-blocajelor-emotionale/

133.***http://www.naturadivina.com/2012/06/02/cele-22-de-corpuri-de-lumina/
134.***http://www.neuroimpuls.ro/cum-functioneaza-cele-7-chakre/
135.***http://www.nicustancu48.ning.com/group/nouaenergiereconectarea/page/glosar
136.***http://www.nouaconstiinta.blogspot.ro/2009/10/tehnica-coerentei-rapide.html
137.***http://www.nlpexplorer.ro/articole/articole-nlp/locul-constiintei-in-corpul-nostru-sau-creiere-multiple/
138.***http://www.nlpmania.ro/cele-32-de-trasaturi-ale-personalitatii-magnetice-si-atractive/#.VAWiEsWSyRw
139.***http://www.nlpmania.ro/misterul-celor-5-corpuri-mentalul-inteligenta-...-spiritualitatea-partea-2/
140.***http://www.nouaconstiinta.blogspot.ro/2009/11/heartmathcom-tehnica-coerentei-rapide.html
141.***http://www.noulpamant.ro/articole/sanatate/cristaloterapie-sanatate
142.***http://www.omuldelumina.blogspot.ro/2011/10/corpul-fizic-si-corpul-eteric-vointa.html
143.***http://www.oqueomeucoracaodiz.blogspot.ro/2013_03_01_archive.html#.U8v6c_mSygc
144.***http://www.pinterest.com
145.***http://www.plantemedicinale.felicitari-virtuale.ro/activarea_energiei.php
146.***http://www.psi-sciences.com/YS/Shiva-Samhita-Mirahorian.pdf
147.***https://www.ralucabogdana.wordpress.com/

148.***http://www.reikicenter.ro/bine-de-stiut-despre-chakre/
149.***http://www.remerra.blogspot.ro/p/pag1.html
150.***http://www.revolutiaiubirii.files.wordpress.com/2010/11/2246744042_975eb457ea_o.jpg
151.***http://www.ro.wikipedia.org/wiki/ADN
152.***http://www.ro.wikipedia.org/wiki/Atman
153.***http://www.saltcuantic.wordpress.com/2010/01/15/misterul-lumilor-astrale/
154.***http://www.scribd.com/doc/108949230/Ochiul-Renasterii-Carte
155.***https://www.scribd.com/doc/132087559/manualul-ascensiunii
156.***http://www.scribd.com/doc/13496346/Rudolf-Steiner-Pragul-Lumii-Spirituale
157.***http://www.scribd.com/doc/137176955/inteligenta-materiei-pdf
158.***http://www.scribd.com/doc/146465664/Cheile-Lui-Enoh
159.***http://www.scribd.com/doc/181348460/Dr-Janine-Fontaine-Medicina-Chakrelor
160.***http://www.scribd.com/doc/232265931/Jasmuheen-Hrana-zeilor
161.***https://www.scribd.com/doc/232857174/Cheile-Lui-Enoch-Cartea-Cunoasterii-Seria-a-Doua
162.***https://www.scribd.com/doc/237330861/17/NECESITATILE-CORPULUI-MENTAL
163.***https://www.scribd.com/doc/27325347/Design-Inteligent

164.***https://www.scribd.com/doc/3036223/Scarlat-Demetrescu-Via%c5%a3a-dincolo-de-mormant
165.***https://www.scribd.com/doc/53776165/Teodor-Rosca-2012-Un-Sfarsit-Sau-Un-Inceput
166.***http://www.scribd.com/doc/55390055/Cristian-Ganescu-Omul-in-Afara-Trupului
167.***http://www.scribd.com/doc/55390151/Cristian-Ganescu-Marturiile-Unui-Clarvazator
168.***https://www.scribd.com/doc/79206993/Paul-Ferrini-Iubire-Fara-Conditii
169.***http://www.slideshare.net/amaliageorgetagheorghe/31289380-auraenergeticdoinaaliodormanolea#
170.***http://www.slideshare.net/cristifrimu/adn-vindecaresiiluminare?related=1
171.***http://www.slideshare.net/eugennicolae67/
172.***http://www.slideshare.net/Florentina1978/47777085-valentinagarleaschimburienergeticeintreoameni
173.***http://www.slideshare.net/timoftegabriela7/scarlat-demetrescuviatadincolodemormant
174.***http://www.spirit-science.fr/doc_humain/chakras.html
175.***http://www.spiritualrs.net/Conferinte/GA110/GA110_Introd.html
176.***http://www.spirituminfinitum.blogspot.ro/2012/11/abilitatea-de-vedea-aura.html
177.***http://www.spiritus.ro/index.html
178.***http://www.spiritus.ro/RAZVAN/5_ilustrate

179.***http://www.tao-magic.ro/obtineti-sanatate-si-emotii-pozitive-prin-chi-kung/
180.***http://www.terapianaturala.ro/reikibioenergia-vindecatoare/
181.***http://www.terapii-alternative.com/remedii-naturiste/BIOENERGOTERAPIA_34.html
182.***http://www.terapiiculumina.ro/?p=716
183.***http://www.terapiilealternative.blogspot.ro/2012/01/chakrele.html
184.***http://www.thesecretlarevista.com/es/7/4210/%C2%BFCual_es_el_color_de_tu_aura.html
185.***http://www.trezirea-constiintei.blogspot.ro/2012/06/corpurile-subtile-corpul-eteric-corpul.html
186.***http://www.tristar77.blogspot.ro/2014/10/secretul-lui-metatron.html
187.***https://www.uploady.com/#!/download/gSfxLyebwFh/NToOBRVBmPZ2cdAv
188.***http://www.vindecare-miraculoasa.ro/adn-ul-uman-poate-fi-reprogramat/
189.***http://www.vindecator.com/vindecarea-la-nivel-interior-eliberarea-emotiilor-suprimate/
190.***http://www.yogaesoteric.net/
191.***http://www.ziarullumina.ro/sfatul-psihologului/emotiile-toxice-si-dezechilibrul-fiintei
192.***http://www.ziureldeziua.blogspot.ro/2009/08/efectele-impresionante-ale-noului-adn.html
193.*** *Acţiuni energo-informaţionale*, S13, Sesiunea anuală de comunicări ştiinţifice, Universitatea Naţională de Apărare "Carol I", Bucureşti, 2008.

194.*** *Sfantul Grigorie in trecut si prezent*, Sfanta Manastire Vatopedou, Agion Oros, 2000.

Film – "*Nosso Lar*": http://filmpentrusuflet.blogspot.ro/2011/04/nosso-lar-2010.html
Film – "*Şi viaţa continuă*": http://filedelumina.ro/2014/03/24/si-viata-continua/